

NEOCEL

АПР. ДУААДЫ 18
11 ФЕВР. 1939-А

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου ὑπὸ Ἀνωτάτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου
προεδρευομένου ὑπὸ τῆς Α.Ε. τοῦ Ἀρχηγοῦ
τῆς Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, ὅστις
καὶ ἐκπροσωπεῖ ταύτην, ἀναπληρούμενος ὑπὸ
τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 1, — ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ. ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
Ὁδὸς Λεωχάρους 19 (Γ' ὄροφος)
Ἀριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικὸν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Ὁδὸς Λεωχάρους 19

Ἀρ. Τεύχ. 18—11 Φεβρουαρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Μελῶν καὶ Μη-
μαθητῶν μελῶν
ΕΤΗΣΙΑ (Ἑσωτερικὸν) Δρ. 160—200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » » 80—100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » » 40—50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Λίρ. Ἀγγλίας 1
Ἀμερικῆς Δολ. 6
Αἰγύπτου Λίρ. 1
Διὰ Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιω-
τικῶν Δικαίου (Δήμους, Κοινότητες):
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
Γεν. Γραμματεῖαν Ε.Ο.Ν., Πλατ. Συντάγματος

Διὰ πᾶσαν πληρωὴν πρέπει νὰ λαμβάνητε ἀπόδειξιν φέρουσαν τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γεν. Γραμ-
ματέως τῆς Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου ἐ.ἀ. καὶ τὴν σφραγίδα τῆς Ε.Ο.Ν.

Διὰ τοὺς κ. κ. Συνδρομητὰς καὶ Ἀναγνώστας μας

Ὅπως καὶ στὰ προηγούμενα τεύχη ἐγράψαμε,
λόγῳ τῶν μεγάλων δαπανῶν ποὺ ἔχει ἡ ἔκδοσις
τοῦ Περιοδικοῦ, ἀναγκάσθηκε ἡ διεύθυνσίς του
νὰ αὐξήσῃ λίγο τὴν τιμὴ του.

Οἱ Φαλαγγίτες, οἱ Φαλαγγίτισσες, οἱ Σκαπα-
νεῖς, οἱ Σκαπάνισσες, οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ στρατιῶ-
ται γιὰ νὰ ἐγγραφοῦν συνδρομηταὶ γιὰ ἓνα ἔτος
(συνδρομὴ ἐτησίᾳ), πρέπει ν' ἀποστείλουν 160
δραχ. ἂν θέλουν γιὰ ἑξ ἔτη 80 καὶ γιὰ τρεῖς
ἔτη 40.

Γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους ἰδιώτας ἡ συνδρομὴ
εἶναι δραχ. 200, ὑποδιακριμένη ἀνάλογα μὲ τὰ
χρονικὰ διαστήματα ποὺ θέλουν.

Γιὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητες, Σχολικὰς
Ἐφορίας, Ἐταιρίας, Ἀγροτικὰ Ταμεῖα καὶ γενι-
κῶς γιὰ πρόσωπα Δημοσίου καὶ Ἰδιωτικοῦ Δι-
καίου ἡ ἐτησίᾳ συνδρομὴ εἶναι δραχ. 300.

Οἱ Δήμοι καὶ Κοινότητες καὶ οἱ Σχολικὲς Ἐ-
φορίαι, ὅσες δὲν ἔχουν πληρώσει μέχρι σήμερα,
πρέπει νὰ ἐμβάσουν δραχ. 200. Ἀπὸ τοῦ προσε-
χοῦς Ἀπριλίου ὅμως πρέπει νὰ γράφουν στὸν
προϋπολογισμό τους 300 δραχ. γιὰ κάθε ἐτησίᾳ
συνδρομὴ.

Ἡ συνδρομὴ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ποτὲ μικρό-
τερη ἀπὸ τρίμηνη. Εἰδικῶς ὅμως γιὰ τοὺς μι-

κροὺς συνδρομητὰς μας καὶ γιὰ τοὺς στρατιώ-
τας ἔγινε ἡ ἐξαίρεσις νὰ στέλνουν τὴν τρίμηνη
συνδρομὴν των, ἂν δὲν μποροῦν ὁλόκληρη, σὲ δυὸ
δόσεις. Ποτὲ ὅμως σὲ περισσότερες, γιὰτὶ εἶναι
ἀδύνατη ἡ παρακολούθησίς των μέσα σὲ χιλιά-
δες συνδρομητὰς.

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν καὶ ἐφιστῶμεν τὴν
προσοχὴν τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὅσας ἐμβά-
ζουν οἰονδήποτε ποσὸν δι' ἐπιταγῆς ταχυδρομι-
κῆς νὰ ἀναγράφουν εἰς τὸ ἀπόκομμα ταύτης
μετὰ τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς διευθύνσεώς των καὶ
τὸ τί ἐκπροσωπεῖ τὸ ἀποστελλόμενον ποσὸν
τοῦ ἐμβάσματος.

Πρέπει νὰ προσεχτῇ πάρα πολὺ ἡ διεύθυνσις
ποῦ μᾶς δίδουν οἱ συνδρομηταὶ μας.

Εἶναι ἀπαραίτητα τὰ ἑξῆς στοιχεῖα:

Ὄνομα, ἐπίθετο ἀποστολέως.

Διεύθυνσις (ὁδός, πόλις ἢ χωριὸ ἐπαρχία καὶ
Νομός).

Αὐτὸ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν συνδρομητῶν καὶ
διευκολύνει τοῦ Περιοδικοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΡΓΟΥΡΓΙΑ Α. Ε.

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΟΛΟΣΧΕΡΩΣ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ ΔΡΧ. 100.000.000

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ

ΕΡΓΟΥΡΓΙΑΣ ΕΝ ΠΑΤΗΣΙΟΙΣ, ΜΕΤΑΞΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ, ΒΑΜΒΑΚΟΥΡΓΙΑΣ ΠΑΡΑ ΤΗΝ Ν. ΙΩΝΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΙΩΝΙΑΝ

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ: ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 13, 13^Α

ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ: 80-851 & 80-852, ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ 30-394

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ

ΔΩΡΕΑ 1^η Αχόρα

ΗΜΕΡΟΜ. 24-10-81

ΑΡΙΘ. 30354

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ, ΘΡΗ-
ΣΚΕΥΤΙΚΗΣ, ΗΘΙΚΗΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΙ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ, ΤΗΣ «ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡ-
ΓΑΝΩΣΕΩΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ»

Η ΜΗΤΕΡΑ

Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἐωρτάσθη πάλιν ἡ
καθιερωθεῖσα τὰ τελευταῖα χρόνια ἐτησίᾳ ἑορτὴ
τῆς Μητέρας εἰς τὰς Ἀθήνας. Χωρὶς καμμίαν διά-
θεσιν ἐπικρίσεως ἢ ψόγου ἀπέναντι τῶν ἱδρυμά-
των καὶ τῶν ὀργανισμῶν ποὺ ἔχουν καθιερώσει
καὶ συνεχίζουν σεμνά, μὲ τὰ λιτὰ μέσα των, αὐ-
τὴν τὴν ἑορτὴν, (εὐγνώμονες ἀπεναντίας διὰ τὴν
ιδεάν καὶ διὰ τὸ πνεῦμα ποὺ τὴν ἐγέννησε καὶ διὰ
τὴν ἐπιμονὴν ποὺ δεικνύουν εἰς τὸ νὰ τὴν συνε-
χίζουσιν), θέλομεν νὰ πιστεῦωμεν ὅτι ἐρμηνεύομεν
καὶ τὴν ἰδικὴν των ἐπιθυμίαν, ὑποστηρίζοντες ὅτι
εἰς τὸν καθιερωθέντα πρὸς τιμὴν τῆς Ἑλληνίδος
Μητέρας ἑορτασμόν, ἐπιβάλλεται νὰ δοθῇ καὶ
εὐρύτης πολὺ μεγαλειτέρα καὶ τόπος ἀπείρως
ὑψηλότερος καὶ νόημα πολὺ - πολὺ βαθύτερον.
Τόσον, ὥστε ἡ ἑορτὴ, ποὺ σήμερα τὰ μέσα καὶ ἡ
ἐκτασίς του — ὄχι φυσικὰ καὶ ἡ ἔφεσις τῶν ἑορ-
ταστῶν, αὐτὸ δὲν θὰ ἐδικαιοῦτο νὰ τὸ λέγῃ κα-
νεῖς — τὴν περιορίζουν εἰς τὴν βράβευσιν ὀλίγων
γυναικῶν τῶν μικροαστικῶν ἢ τῶν ἐργατικῶν
μας στρωμάτων, ποὺ διεκρίθησαν διὰ τὴν ἰδιαι-
τέραν των ἐπίδοσιν ὡς μητέρων, νὰ πάρῃ τὴν
μορφὴν πανελληνίου καθολικῆς ψυχικῆς συγκεν-
τρώσεως καὶ ἀνατάσεως, διὰ τὴν ἀπότισιν εὐλα-

βοὺς τιμῆς πρὸς ὅ,τι ἐξεπροσώπησε καὶ ἐκπροσω-
πεῖ, διὰ τῶν αἰώνων ἅγιον καὶ τίμιον, ὁ τύπος τῆς
Ἑλληνίδος Μητέρας. Αὐτῆς ποὺ κατεργάσθη καὶ
ἐλάτρευσε, ἐσφυρηλάτησε καὶ ἐποίκιλε μὲ τοὺς
θησαυροὺς τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς ἀρετῆς τῆς
καὶ ἀπείρως περισσότερο μὲ τῆς στοργῆς τῆς
τὴν ἀσφαλὴ διαίτησιν, μὲ τὴν πηγαίαν καὶ ἀκα-
τάλυτον θέλησιν τῆς θυσίας, μὲ τὸ αἷμα τῆς καρ-
διάς καὶ μὲ τὴν ἀκοίμητον φλόγα τῆς ψυχῆς τῆς
καὶ συνετήρησε καὶ διέσωσε καὶ ἀνέδειξε ἀμε-
τάβλητον καὶ ἐνιαίαν, διὰ μέσου τῶν ἱστορικῶν
κατακλυσμῶν, τὴν ἀρχαιοτέραν καὶ εὐγενεστέ-
ραν τῶν Φυλῶν τῆς ἰδικῆς μας Ἡπείρου. Δὲν γρά-
φομεν ὕμνον. Μολονότι ὅλοι οἱ ὕμνοι, ὅ,τι θὰ ἡδύ-
ναντο αἱ φαντασίαι νὰ συλλάβουν καὶ οἱ νόες νὰ
ἐμπνευσθοῦν καὶ αἱ καρδίαι νὰ αἰσθανθοῦν, δὲν
θὰ ἐφθάναν διὰ ν' ἀποδώσουν κατ' ἀξίαν, εἰς ὅλην
τὴν ἀπειρίαν τῶν ὠραιότητων του, τὸν ξεχωριστὸν
ἀνθρώπινον τύπον τῆς γυναίκας καὶ τῆς μητέ-
ρας, ποὺ ἀνέδειξε καὶ ἐκαλλιέργησεν ἡ γῆ αὐτὴ
καὶ ποὺ μετέλαθε καὶ συνετήρησε καὶ διαιώνισεν
ἀείζων, τῆς ἰδίας αὐτῆς γῆς τὴν χάριν καὶ τὴν
λεπτότητα καὶ τὴν εὐγένειαν καὶ τὸ κάλλος. Ποὺ
μετέπλασε καὶ ξανάδωσε ὑπὸ μορφὴν ἀνθρωπί-

νου είδους την καλλιγραμμίαν τῆς ἰδίας αὐτῆς γῆς καὶ τοῦ ἡλίου τῆς τὴν διαύγειαν καὶ τῶν καρπῶν τῆς τὴν γλυκύτητα καὶ τῶν ἀνθέων τῆς τὸ ἄρωμα καὶ μαζί τὴν ἀπλὴν τῆς ἁρμονίαν καὶ τὸ αὐστηρόν τῆς μέτρον καὶ τὴν ἀκατάλυτον ζωϊκὴν τῆς δύναμιν. Αὐτὴν ποὺ ἐνέπνευσεν εἰς τοὺς ἀρχαίους τὰς μαρμαρίνας θεότητας, τῶν ὁποίων τὸ κάλλος δὲν θὰ παύσῃ νὰ θαμβῶνῃ τὸν κόσμον καὶ τὰς τραγικὰς ἡρωίδας, ποὺ δὲν θὰ παύσουν τὰ πάθη τῶν νὰ ἐκκαλοῦνται τὸν ἔλεον καὶ τὸν οἶκτον. Αὐτὴν ποὺ ἦτο τὸ ζῶν πρότυπον τῶν ἐγγυτέρων μας προγόνων, ὁσάκις ὑμνολόγουν τὰς μαρτυρικὰς ἀγίας καὶ τὴν Ἀειπάρθενον Μητέρα καὶ τὴν ἱστορίζαν βρεφοκρατοῦσαν, γαλακτοτροφοῦσαν, γλυκοφιλοῦσαν, δακρυρροοῦσαν... Αὐτὴν ποὺ εἶναι καὶ εἰς τὴν τρυφερωτέραν ζωϊκὴν τῆς ἐκδήλωσιν τόσο ἀνωτέρα τῶν ὕλικῶν παθῶν, τόσο συγκεντρωμένη εἰς ἑαυτήν, τόσο ὑπεργήϊνος καὶ ὑπερκόσμιος. Τέτοια, ὅπως ἐμάθαμε νὰ τὴν γνωρίζωμε τὴ μάνα, ἀπὸ τὸ λίκνο μας, ὅλοι ὅσοι, λίγο ἢ πολύ, δὲν ἀνήκομεν εἰς νεωτέραν, τὴν νεωτάτην, διὰ τὴν ἀκρίβειαν, ἀστικὴν γενεάν καὶ τὴν γνωρίζουν ἀκόμη τὰ λαϊκώτερα μας στρώματα, παντοῦ ὅπου δὲν ἐμπήκε ἀκόμη ἡ κ' ἂν ἐμπήκε δὲν ἐπρόφθασε πάντως νὰ διαταράξῃ καὶ νὰ χαλαρώσῃ τὴν παραδοσιακὴν μας ἑλληνικὴν τάξιν, αὐτὸ ποὺ κοινῶς ὀνομάζομε σύγχρονον μόρφωσιν καὶ σύγχρονον ἀντίληψιν καὶ πρόοδον καὶ ποὺ δὲν εἶναι παρὰ ἐπίφασιν καὶ πηθικισμὸς καὶ ἀμαθεὺς χωριάτικο θάμπος ἀπὸ πρότυπα ξένα, ποὺ καὶ αὐτὰ δὲν εἶναι καθόλου πρότυπα, ἀφοῦ δὲν ἔχουν καμμίαν καθολικότητα καί, πολὺ συχνά, δὲν εἶναι αὐτὰ καθ' ἑαυτὰ οὔτε ἀληθινά, οὔτε γνήσια, ἀλλὰ φιλολογικὰ μᾶλλον καὶ ἐγκεφαλικά καὶ φαντασιακὰ πλάσματα ἀρρωστημάτων καὶ διαστροφῶν.

Ἡ παραδοσιακὴ Ἑλληνίδα γυναῖκα ὑπάρχει καὶ τώρα καὶ ἀφθονεῖ καὶ βασιλεύει εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ εἰς τὴν ζωὴν μας καὶ εἶναι αὕτη ἡ ὑπαρξίς καὶ ἡ βασιλεία τῆς τὸ ἀνεκτίμητόν μας ἐθνικὸν κεφάλαιον καὶ ἡ ἐγγύησις τῆς ἀδιαταράκτου καὶ ἀσφαλοῦς ἱστορικῆς σταδιοδρομίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους. Ἡ παραδοσιακὴ Ἑλληνίδα γυναῖκα εἶναι μητέρα κατ' ἐξοχὴν. Ὅ,τι δὲν ἔφθασε νὰ τῆς δώσῃ ἡ μόρφωσις καὶ ἡ γνῶσις, τὸ φέρει εἰς τὸ ὑποσυνειδητόν της, ἐρχομένη εἰς τὸν κόσμον, ὡς καλλιέργειαν αἰώνων, ποὺ μετεπλάσθη καὶ ἔγινεν ἔνστικτον. Ὁ ἐρωτισμὸς τῆς εἶναι καὶ αὐτὸς σεμνὸς καὶ λιτός, ἀπαράλλακτα ὅπως καὶ τῆς Ἑλληνικῆς γῆς καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ τοπίου, τόσο σεμνὸς καὶ λιτός, ὥστε νὰ παρεξηγηθῇ τὸ δημοτικὸ μας τραγοῦδι ὡς ἐστερημένον ἐρωτισμοῦ, ἐνῶ ἐκεῖνο ποὺ τοῦ λείπει καὶ ποὺ λείπει

ἐπίσης ἀπὸ τὴν φύσιν μας εἶναι ὁ αἰσθησιασμός. Ὁ ἐρωτισμὸς τῆς παραδοσιακῆς Ἑλληνίδος γυναικὸς εἶναι αὐστηρότατα πειθαρχημένος καὶ ὑποταγμένος εἰς τὸν ἀνώτατόν της προορισμόν, ποὺ εἶναι τὸ παιδί. Ἡ Ἑλληνίδα γυναῖκα εἶναι καὶ ὡς σύζυγος ἀκόμη, περισσότερο μητέρα καὶ ἀδελφή. Τὸ ἰδεῶδες τῆς ἐρωμένης, ὅσον καὶ ἂν ἔγινε καὶ γίνεται ἀκόμη προσπάθεια ἀπὸ διανοητικὴν κιβδηλίαν, ἀπὸ σονομισμὸν, ἀπὸ χυδαίαν μανίαν καὶ ψευδονεωτερισμόν, νὰ εἰσαχθῇ καὶ νὰ νοθεύσῃ τὰ κοινωνικὰ καὶ οἰκογενειακά μας ἥθη, εἶναι ἀντίθετον πρὸς τὴν ἀληθινὴν φύσιν της. Τὸ ζήτημα τῶν φύλων, ποὺ τόσο ἀπορροφᾷ τὴν παραστρατημένην διανοήσιν τῆς ἐποχῆς μας, δὲν τὴν ἐνδιέφερε ποτέ. Τὴν ἀπασχολεῖ πάντα ἡ Φυλὴ. Ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὰ τὰ ἀβαθῆ εὐτυχῶς καὶ στενὰ καὶ ἀριθμητικῶς ἀσήμαντα στρώματα, ὅπου ἔγινεν ἀπόπειρα νὰ εἰσαχθῇ καὶ νὰ καλλιεργηθῇ αὐτὸ τὸ νόθον καὶ παρειακτὸν εἶδος τῆς ἐρωμένης συζύγου, ἡ Ἑλληνίδα γυναῖκα, ἅμα εὐρεθῇ μόνῃ, ἐνώπιον τοῦ ἑαυτοῦ της, μακρὰν ἀπὸ τὸν τρόπον τῆς ἐπιτιμῆσεως διὰ τὴν δῆθεν στασιμότητα καὶ ὀπισθοδρομικότητά της, θὰ αἰσθάνεται καὶ θὰ ζῇ μὲ τὰς ἀντιλήψεις τῆς παραδόσεως. Καὶ ἂν εἰς αὐτὰ τὰ ἴδια στρώματα σημειοῦνται αἱ περισσότεραι οἰκογενειακαὶ τραγωδίαι, ἂν εἰς αὐτὰ τὰ στρώματα, τοὺς τελευταίους ἰδίως καιροὺς, σημειοῦται μία ἐπικίνδυνος χαλαρότης τῶν οἰκογενειακῶν δεσμῶν, ἂν οἱ γάμοι διαλύωνται μὲ εὐκολίαν ποὺ ἐκπλήττει καὶ ποὺ προσβάλλει τὴν ἑλληνικὴν περὶ γάμου καὶ περὶ τῆς ἱερότητος τῶν σκοπῶν τοῦ ἀντίληψιν, αὐτό, συχνότατα, ἂν ὅχι πάντοτε, συμβαίνει διότι εἰς τοὺς γάμους αὐτοὺς ἡ γυναῖκα δὲν εὐρίσκει τὴν μοναδικὴν λύτρωσιν τῆς ζωῆς της, τὴν ἀπόλυτον δηλαδὴ ἀφοσίωσιν εἰς τὸ μητρικὸν ἰδεῶδες.

Ἡ παραδοσιακὴ Ἑλληνίδα γυναῖκα εἶναι ὅλη μητρότης. Καὶ ἡ μητρότης τῆς εἶναι καθολικὴ. Ἀπλώνεται καὶ ἀγκαλιάζει ὅχι τὰ παιδιὰ ποὺ ἡ ἴδια ἐγέννησεν, ἀλλὰ καὶ τὰ ξένα, διότι εἶναι παιδιὰ, ζωὲς ποὺ ἔχουν ἀνάγκην φίλτρου καὶ στοργῆς καὶ ἀγάπης. Ὅμως ἡ ἀγάπη τῆς Ἑλληνίδος δὲν εἶναι τρυφερότης τυφλὴ καὶ ἀχαλινάγωγος καὶ ἄσωτος. Ἀλλὰ πειθαρχημένη, αὐστηρά καὶ ὅταν πρέπη σκληρά, ὅπως εἶναι κάθε δημιουργικὴ ἀγάπη. Ἡ Ἑλληνίδα δὲν μεγαλώνει, ἀλλὰ «ἀνασταίνει» τὰ παιδιὰ της. Καὶ ἡ διαφορὰ τῶν δύο ἐννοιῶν εἶναι τεραστία ὅσον εἶναι καὶ σαφής. Ἡ Ἑλληνίδα δημιουργεῖ ἀνθρώπους. Θέτει σκοποὺς καὶ προορισμοὺς εἰς τὰ δημιουργήματά της καὶ γνωρίζει νὰ εἶναι ἀτεγκτος εἰς τὸ ν' ἀπαιτῇ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν προορισμῶν, ποὺ ἔθεσεν εἰς τὰ παιδιὰ της. Ἡ

Ἑλληνίδα μητέρα εἶναι ἐστίας ποὺ φρουρεῖ μαζί μὲ τὸ ἀκοίμητον πῦρ τῆς ἐστίας καὶ τὸ πῦρ τῆς τιμῆς. Καὶ ἡ ἐστία καὶ ἡ τιμὴ ταυτίζονται εἰς τὴν συνείδησιν της. Καὶ ἡ ἐννοία τῆς τιμῆς μέσα της δὲν εἶναι καθόλου ἡθογραφικὴ, ἀλλὰ καθολικὴ, μ' ὅλο ποὺ συχνὰ ἡ ἀμάθεια καὶ ἡ στενότης τὴν παρανοοῦν. Ἄν ἡ Ἑλληνικὴ οἰκογένεια διετήρησε καὶ διατηρῇ τὸν στερεὰ ἱεραρχημένον χαρακτήρα της καὶ ἂν ἡ ἱεράρχησίς της εἶναι περισσότερο ἀξιολογικὴ παρὰ παντοῦ ἄλλου, τοῦτο εἶναι κατόρθωμα καὶ ἀθλὸς τῆς παραδοσιακῆς Ἑλληνίδος μητέρας. Ἰδικόν της ἐπίσης κατόρθωμα εἶναι ἡ παραδειγματικὴ ἀλληλεγγύη καὶ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας, ποὺ διακρίνει ὅσον καμμίαν ἄλλην εἰς τὸν κόσμον τὴν Ἑλληνικὴν οἰκογένειαν, αὐτὸν τὸν ἀφθάστου στερεότητος ἑλληνικὸν θεσμόν.

Ἡ παραδοσιακὴ Ἑλληνίδα μητέρα ἔζησε καὶ ζῇ μὲ τὴν σοφίαν τοῦ δένδρου, ποὺ γνωρίζει καλά, πὼς μόλις σημάνῃ ἡ μεγάλῃ του ὥρα, θὰ ξεντυθῇ ὁλόκληρον τὸ κάλλος τοῦ ἀνθους του, διὰ ν' ἀφιερωθῇ εἰς τὴν καρποφορίαν. Καὶ εἶναι ἀληθινὸν ἔπος ἡ δύναμις τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς αὐτοθυσίας, μὲ τὴν ὁποίαν ἀφιεροῦται εἰς τὸν σκοπὸν της αὐτόν. Ἐνα ἔπος, ποὺ εἰς τὴν νεωτέραν μας ἱστορίαν δὲν εὐρήκεν ἀκόμη τὸν ποιητὴν του. Ὅλη ἡ ἱστορία τῶν ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν εἶναι ἱστορία γυναικείων μορφῶν, πρὸ παντός. Ἱστορία μητέρων, ποὺ ἐδρασκέλισαν ὡς Γολγοθὰν τὰ κατώφλια τῶν Ἐκκλησιῶν καὶ καθιερώθησαν εἰς τὴν οἰκοδόμησιν οἴκου καὶ εἰς τὴν δημιουργίαν ἀνθρώπων. Ἴσως διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ζωὴ τῆς Ἑλληνίδος μητέρας νὰ ἐστάθη περισσότερο θλιβερά, φτωχότερη εἰς χαρὰν ἀπὸ τὴν ζωὴν τῶν γυναικῶν καὶ τῶν μητέρων ἄλλων ἐθνῶν. Διότι κάθε ζωὴ καθιερωμένη, κάθε ζωὴ ποὺ τὴν ζῇ κανεὶς ὡς ἀποστολήν, εἶναι ἀπὸ τὴν φύσιν της δύσκολη καὶ δύσβατη καὶ ἀκανθώδης. Ἀλλὰ ἂν ἡ ἀληθινὴ χαρὰ εἶναι, ὅπως πρέπει νὰ εἶναι, ὄντως, καρπὸς νίκης καὶ ἂν δὲν νικᾷ κανεὶς, ἂν δὲν παλαίσῃ προηγουμένως, ἂν δὲν μάτωση παλαίων, ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς τῆς παραδοσιακῆς Ἑλληνίδος γυναίκας δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι ἀνωτέρου ποιοῦ. Καὶ ἂν ὑπάρχῃ, καὶ ὑπάρχει βέβαια, σκοπὸς εἰς τὸν ἐορτασμὸν τῆς ἡμέρας τῆς Ἑλληνίδος μητέρας, τὸ νόημα τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ δὲν ἔμπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλο, ἀπὸ τὸ νὰ τιμηθῇ καὶ ἀγιασθῇ ὁ τύπος αὐτὸς ποὺ περιγράφει

φουμε, τῆς μητέρας. Νὰ τιμηθῇ καὶ ν' ἀγιασθῇ ὅχι διὰ νὰ ἀπαλυνθῇ ἡ τραχύτης τῆς μοίρας της, ἀλλὰ διὰ νὰ ἐξαρθῇ τὸ ἡρωϊκὸν στοιχείον, ποὺ κυριαρχεῖ καὶ προσδιορίζει αὐτὴν τὴν μοῖραν, καὶ τοῦτο πάλιν ὅχι διὰ τὴν δόξαν τῶν χθεσινῶν καὶ τῶν σημερινῶν μητέρων, ἀλλὰ διὰ νὰ φωτισθῇ ὁ δρόμος τῶν μητέρων τῆς αὔριου.

Αἱ συνθήκαι καὶ αἱ ἀνάγκαι ποὺ περιπλέκουν καὶ μετασχηματίζουν τὴν ζωὴν, αὕτη ἡ ἱστορικὴ πορεία καὶ ἄνοδος, ὁ ἴδιος ὁ ἀτεγκτος ρυθμὸς τῆς προόδου, εἶναι πεπρωμένον νὰ ὀδηγοῦν εἰς τὸν μετασχηματισμόν καὶ τοῦ τύπου τῆς Ἑλληνίδος μητέρας, ποὺ ἀνέδειξαν καὶ μᾶς παρέδωσαν αἱ γενεαί. Ἡ μόρφωσις, ἕως τὴν στιγμὴν ποὺ τ' ἀναγκαῖα ἄλλως τε στοιχεῖα της θ' ἀφομοιωθοῦν ἀπόλυτα, ἕως ὅτου ἡ πνευματικὴ μας ζωὴ ἀποκτήσῃ πληρότητα αὐτοτελείας καὶ αὐταρκειάς, εἶναι φυσικὸν νὰ εἶναι συντηρημένη μὲ τὴν διείσδυσιν ξένων στοιχείων, ξένων ἀντιλήψεων καὶ ξένων ἡθῶν εἰς τὴν ζωὴν μας. Ἐως ὅτου ξεπερασθοῦν αὐτοὶ οἱ κίνδυνοι, ἕως ὅτου ἡ ἀστικὴ μας ζωὴ, ποὺ τόσο ἔχει νοθευθῇ ἀπὸ ξένα συστήματα, ξελαγαρισθῇ καὶ διαπλασθῇ εἰς γνησίας ἰδικὰς μας μορφάς, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ χάσωμεν ἀπὸ τὰ μάτια καὶ ἀπὸ τὴν ψυχὴν μας τὸν παραδοσιακὸν ἑλληνικὸν γυναικεῖον τύπον, ποὺ μὲ τὰ ἰδικὰ του ποιοτικὰ συστατικὰ θὰ διαπλάσωμε τὴν αὐριανὴν Ἑλληνίδα. Ἡ ἀνάπτυξις, ἡ μόρφωσις, ἡ πρόοδος δὲν ἔχουν, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κάμουν τίποτε ἄλλο, ἀπὸ τὸ ν' αὐξήσουν ποσοτικῶς αὐτὰ τὰ συστατικὰ, νὰ τὰ φωτίσουν περισσότερο, νὰ τονίσουν ἐντονώτερα τὰς ὡραιότητάς των, νὰ κάμουν μὲ δύο λόγια συνειδητὰς τὰς ἀρετάς, ποὺ ἡ παραδοσιακὴ Ἑλληνίδα μητέρα τὰς ἔφερε σκιασμένας ἴσως ἀπὸ τὴν πολυκαίριαν, μὲ κάποιαν δόσιν μοιρολατρικῆς καὶ δεισιδαίμονος ὑποταγῆς, εἰς τὰ βάθη τοῦ ὑποσυνειδήτου της. Δι' ἑνα τέτοιο ἔργον, ποὺ σκοπὸν καὶ ἀποτέλεσμα θὰ ἔχῃ ὅχι πλέον τὴν συντήρησιν, ἀλλὰ τὴν δημιουργικὴν τελείωσιν τῶν κληρονομικῶν ἀρετῶν τοῦ Γένους, ὀφείλει νὰ στρατευθῇ ὅ,τι ὑπάρχει εἰς τὸν τόπον γνήσιον εἰς πνευματικότητα, εἰς τέχνην, εἰς ἐπιστήμη. Ὁ ἐορτασμὸς τῆς Ἑλληνίδος μητέρας πρέπει νὰ πάρῃ τὴν θέσιν ποὺ τοῦ ἀνήκει εἰς τὴν κορυφὴν τῶν ἐθνικῶν θεσμῶν. Ν' ἀποτελέσῃ κορύφωσιν εὐλαθείας καὶ τιμῆς πρὸς τὴν μητέρα, πρὸς τὴν γυναῖκα, πηγὴν καὶ μήτραν τῆς Φυλῆς.

Κδς

ΤΑ ΕΡΓΑ

Είς όλα τὰ στάδια τῆς δημοσίας ζωῆς ἐκδηλοῦται δι' ἔργων ἡ Δημιουργία τῆς Κυβερνήσεως τῆς 4ης Αὐγούστου. Θεμελιώσεις συνοικισμῶν ἀναπήρων, ἔργα εἰς λουτροπόλεις καὶ ἄλλα, εἶναι ἡ εἰδησεογραφικὴ συγκομιδὴ μιᾶς μόνον ἡμέρας. Ἐὰν ἤθελε κανεὶς νὰ τὰ ἐξάγῃ ἰδιαίτερώς θὰ ἔπρεπε νὰ ἀφιερῶσιν ὁλόκληρον τὸ περιοδικὸν πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτόν. Περιοριζόμεθα, λοιπόν, μόνον, εἰς τὰ ἔργα ποὺ ἀφοροῦν ἰδιαίτερώς τὴν Νεολαίαν. Μετὰ τὰ μαθητικὰ συσσίτια, περὶ τῶν ὁποίων γράφομεν ἄλλαχού, ὁ Ἀρχηγὸς ἀναχωρεῖ σήμερον διὰ τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γεν. Γραμματέως τοῦ Ὑπουργείου Ὁρησκευμάτων καὶ Ἐθνικῆς Παιδείας κ. Σπέντζα, θὰ θέσῃ τὸν θεμέλιον λίθον τῶν νέων Πανεπιστημιακῶν κτιρίων. Ἡ σπουδάζουσα νεότης θὰ εὕρῃ τὴν καλυτέραν στέγην τῆς. Καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Ἰωάννου Μεταξά, τοῦ Μεγάλου μας Ἀρχηγοῦ, θὰ συνδεθῇ μὲ τὴν νέαν στέγην τῆς Ἐπιστήμης εἰς τὴν Μακεδονικὴν Πρωτεύουσιν.

ΠΩΣ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΗΝ Ε.Ο.Ν. ΟΙ ΞΕΝΟΙ

Εἰς τὴν ἐφημερίδα «Πόπολο ντ' Ιτάλια» τοῦ Μιλάνου δημοσιεύεται μακρὰ ἀνταπόκρισις μὲ ἐνθουσιωδστάτας κρίσεις διὰ τὴν σημασίαν τὴν ὁποῖαν ὁ Ἀρχηγὸς ἔδωκεν εἰς τὴν ἀνάπλασιν τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος καὶ τὸ ἔργον τῆς Ἐθνικῆς Ὁργανώσεως Νεολαίας. Τὴν ἀνταπόκρισιν ταύτην θὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον εἰς τὸ προσεχὲς τεῦχος, διότι ἀξίζει ὄντως νὰ γνωσθῇ ἡ σημασία τὴν ὁποῖαν καὶ οἱ ξένοι ἀποδίδουν εἰς τὸ μέγα ἔργον τὸ ὁποῖον ἐπιτελεῖ ἡ Ε.Ο.Ν. διὰ τὰς νέας γενεάς «τὴν ἐλπίδα καὶ βεβαιότητα τῆς αὐριον» ὡς τὰς ἀποκαλεῖ καὶ τονίζει τὴν «μελετημένην ταχύτητα, ἡ ὁποία ἐδόθη εἰς τὰς φάλαγγας τῆς Νεολαίας τῆς συγκροτηθεῖσης στρατιωτικῶς εἰς μίαν τεραστίαν ὁργάνωσιν, εἰς τὴν ὁποῖαν σφυρηλατοῦνται ἤδη νέα θέλησις καὶ ἰσχυροὶ χαρακτῆρες ἐπὶ τῇ βάσει ὑγιῶν, ἠθικῶν ἀρχῶν ποὺ ἐπαναδίδουν ὅλην τὴν ἀναλλοίωτον σημασίαν τῶν εἰς τὰς αἰωνίους καὶ ὑπερόχους ἀξίας τοῦ πνεύματος».

Πρέπει νὰ ἔχετε ὡς περιεχόμενον τοῦ ὁργανισμοῦ σας μεγάλα καὶ ὑψηλὰ ἰδανικά τὰ ὁποῖα μᾶς δίδουν ζωὴν καὶ ἐνθουσιασμόν. Πρέπει νὰ πειθαρχήτε μέσα εἰς τὴν Ὁργάνωσιν σας εἰς τοὺς βαθμοφόρους τῆς Νεολαίας. Εἴτε μέσα εἰς τὸ Σχολεῖον πρέπει νὰ εἰσθε πειθαρχικοὶ εἰς τοὺς διδασκάλους καὶ καθηγητάς σας, εἴτε εἰς τὰ ἐργοστάσια καὶ ἐργαστήρια καὶ γραφεῖα πειθαρχικοὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σὰς διευθύνουν.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

ΤΑ ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ

Ὁ Ἀρχηγὸς ἀφιέρωσεν ὁλόκληρον τὴν περασμένην Κυριακὴν τοῦ ὑπὲρ τῆς μαθητιώσης Νεολαίας. Καὶ συγκεκριμένως ὑπὲρ τῆς μᾶλλον συμπαθοῦς τάξεως, τῶν μαθητῶν, ποῦ, λόγω τῆς πτωχείας τῶν, δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ εὗρουν τακτικά εἰς τὸ σπῆτι τῶν ἑνα ζεστό φαγητό, κατὰ τὰς ἡμέρας μάλιστα αὐτὰς τοῦ ὑπερβολικοῦ ψύχους. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ ὁργάνωσις τῶν μαθητικῶν συσσιτίων ὀφείλεται ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον εἰς τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ ὁ Ἀρχηγός, ὅπως πάντοτε, δὲν ἀφίνει ἑκθετον τὸ ἔργον του. Καὶ τὸ παρακολουθεῖ ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Τὸ πρῶτ' παρευρέθη, ἀκούραστος, εἰς τὰ ἐγκαίνια τῶν μαθητικῶν συσσιτίων τῶν 11ου, 12ου, 32ου καὶ 36ου δημοτικῶν σχολείων τῆς Β' ἐκπαιδευτικῆς περιφέρειας εἰς τὸ νεοανεγερθὲν κτίριον τοῦ φιλανθρωπικοῦ καὶ ἐξωραϊστικοῦ συλλόγου «Ἁγίου Ἐλευθέριου», ὅπερ τελεῖ ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Ἐθνικῆς Ἑταιρείας. Καὶ διὰ τῆς προσωπικῆς του παρουσίας ὁ Ἀρχηγὸς ἀναμφισβητήτως ἔδωκεν, ὅπως εἶπε καὶ ὁ προσφωνήσας αὐτόν, τὴν εὐκαιρίαν εἰς τοὺς ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ συσσιτίου νὰ ἀντλήσουν νέας δυνάμεις καὶ ἐνθουσιασμόν εἰς τὴν προσπάθειάν των. Ὁ Ἀρχηγὸς συνέστησεν ὅπως ἐργασθοῦν ὅλοι διὰ τὴν εὐρύτεραν διάδοσιν τῶν μαθητικῶν συσσιτίων, εἰς τρόπον ὥστε ὅλα τὰ πτωχὰ καὶ ἄπορα παιδιὰ νὰ εὐρίσκουν ἕνα πιάτο ζεστό φαγητό. Τὴν ἐσπέραν ὁ Ἀρχηγὸς παρευρέθη — ἀκούραστος ὅπως πάντα — εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων χορὸν καὶ ἐλάμπρυνε διὰ τῆς παρουσίας του τὴν προσπάθειαν ὅπως συλλεγοῦν χρήματα ὑπὲρ τῆς ἀπόρου μαθητικῆς Νεότητος. Ἀλλὰ ὁ Ἀρχηγός δὲν ἔμεινε καὶ μὲ αὐτὰ ἱκανοποιημένος. Ὅσον καὶ ἂν τὸ Κράτος ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν του ἔκαμε τὸ καθήκον του, ὠρισμένοι δὲ μεμονωμένοι ἰδιωτικαὶ πρωτοβουλία ὑπὸ τὴν πνοὴν του εἶναι ἀξία ἐξάρσεως, ἡ Κοινωνία, ἐν τῷ συνόλῳ τῆς, δὲν ἔπραξεν ὅπως ἔπρεπε τὸ καθήκον τῆς. Αὐτὸ τὸ ἐσημείωσεν ἰδιαίτερώς ὁ Ἀρχηγός. Καὶ ἀνέλαβε νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον του. Ἡ Κοινωνία θὰ κληθῇ ὁπωσδήποτε νὰ προσφέρῃ ὑπὲρ τῶν μαθητικῶν συσσιτίων. Δὲν εἶναι δυνατόν νὰ γίνῃ ἀνεκτόν, εἰς ἡμέρας χειμῶνος, εἰς στιγμὰς κατὰ τὰς ὁποίας νεαρὰ παιδιὰ καλοῦνται νὰ μάθουν γράμματα, νὰ μὴν ἔχουν ἕνα πιάτο ζεστοῦ φαγητοῦ, ἢ καὶ νὰ στεροῦνται τοῦ ἐπιουσίου. Ὁ Ἀρχηγός τὸ εἶπε: Αὐτὸ εἶναι ἀρκετόν. Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ἔτους τὰ συσσίτια θὰ λειτουργήσουν γενικά καὶ θὰ τροφοδοτήσουν ὅλα τὰ ἄπορα παιδιὰ! Καὶ αἱ χιλιάδες τῶν μαθητῶν τῆς χώρας δὲν θὰ λησμονήσουν τὴν ἐξοχὴν αὐτὰς προσπάθειαν τοῦ Ἀρχηγοῦ, ποῦ καταβάλλει ὑπὲρ τῆς Νεολαίας. Καὶ θὰ τὸν εὐγνωμονοῦν πάντοτε.

Ἡδυνήθημεν μέσα εἰς ἕνα τοιοῦτον περιβάλλον ν' ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τὴν Νεολαίαν τοῦ τόπου μας διὰ νὰ συγκεντρώσωμεν τὰς δυνάμεις τῆς, διὰ νὰ τὴν συστήσωμεν εἰς ἕνα σῶμα, πειθαρχημένην, ἐνθουσιασμένην, καλλιεργοῦσαν μέσα εἰς τὴν ψυχὴν τῆς τὰ ἰδανικά τοῦ Ἔθνους, ὥστε νὰ ἐξασφαλίσωμεν μίαν ἠθικὴν ἀναγέννησιν τοῦ τόπου μας, ὅχι μόνον διὰ τὴν γενεάν μας, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς ἐπομένους γενεάς, εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Ο ΑΓΡΟΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Εἰς τὴν συνεδρίαν τῶν συμβουλίων τῆς Ἐθνικῆς Συνομοσπονδίας τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν καὶ τῆς Ἀνωτάτης Ἐπιτροπῆς τῶν «Οἰκῶν τοῦ Ἀγρότου», καθ' ἣν προήδρευσε ὁ Ἀρχηγός, ἐδόθη ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἀγροτικοῦ κόσμου γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ νὰ ἐκφράσουν τὸν ἐνθουσιασμόν, τὴν συγκίνησιν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ὅλου ἀγροτικοῦ κόσμου τῆς Ἑλλάδος, ὁ ὁποῖος περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλην τάξιν ἐγνώρισε τὰ ἀγαθὰ τῆς 4ης Αὐγούστου.

«... Ποιὸς ἄλλος Κυβερνήτης μέχρι σήμερον, ἐρωτᾷ εἰς τὴν προσφώνησιν του ἕνας τῶν ἀντιπροσώπων, κατέθηκε τὰ σκαλοπάτια τοῦ ὕψους του γιὰ νὰ πάρῃ ἀπὸ τὸ τελευταῖο τῆς κοινωνικῆς κλίμακος τὸν ἀγρότη καὶ ἀγκαλιάζοντας καὶ βοηθώντας τον νὰ τὸν ἀνεβάσῃ στὸ πιὸ ψηλὸ καὶ μὲ πονετικὴ φωνὴ νὰ πῇ: «Δὲν εἶσαι δοῦλος, εἶσαι ἐλεύθερος, δὲν εἶσαι ἀπόκληρος τῆς πολιτείας, εἶσαι ὁ δημιουργός. Κάθησε ἐδῶ γιατί ἐδῶ εἶναι ἡ θέσις σου, σὸν ἐλεύθερο ὀρίζοντα, ἀνάπνευσε τὸν καθαρὸν ἀέρα ποὺ ξανεμίζει ἡ γῆ ἀπὸ τὴ σκαπάνη καὶ τὸ ἀλέτρι σου»... Πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι, πειθαρχημένοι καὶ ζωντανοί, θὰ ἐπιδοθῶμεν εἰς τὸ ἔργον τῆς ἀναδημιουργίας τῆς ὑπαίθρου, ποῦ θὰ ἀνυψώσῃ τὴν στάθμην τῆς ζωῆς καὶ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ γεωργοῦ, θὰ ἀναπτύξῃ καὶ θὰ προαγάγῃ διὰ τῆς γῆς τὴν εὐημερίαν ὅλων τῶν τάξεων καὶ τῆς μεγάλης Ἑλληνικῆς πατρίδος;...»

Καὶ ὁ Ἀρχηγός, γεμᾶτος συγκίνησιν καὶ μὲ συγκρατημένη τὴ χαρὰ, βλέποντας τὴν πλοῦσιν αὐτὴ ἄνθισιν τοῦ γονίμου Ἐθνικοῦ Του πνεύματος εἰς τὴν μεγάλην τοῦ Ἔθνους οἰκογένειαν — τὸν ἀγρότην, τοῦ ὁποῖου τὸν πόνον ἔκλεισεν ὅσον οὐδεὶς Ἑλλήν μέσα εἰς τὴν ψυχὴν Του, ἔδωκε μὲ τὴν κατωτέρω σύντομον ἀλλὰ ἐπιγραμματικὴν ἀπάντησιν του ὅλην τὴν πίστιν Του διὰ τὴν νέαν ἀξίαν τὴν ὁποῖαν λαμβάνει εἰς τὸ πλαίσιον τοῦ Νέου Κράτους ὁ ἀγρότης, ἀποκατασταθεὶς εἰς τὴν κορυφὴν τῆς παραγωγικῆς κλίμακος τοῦ Ἔθνους, ὡς τὸν νοεῖ τὸ Νέον Κράτος:

«Σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολὺ γιὰ τὰ αἰσθήματα, τὰ ὁποῖα μοῦ ἐξεφράσατε καὶ διὰ τὰ δείγματα τῆς ἀφοσιώσεως, τὰ ὁποῖα ἔχετε διατυπώσει καὶ εἰς τὰ ψηφίσματά σας καὶ εἰς τοὺς λόγους σας καὶ εἰς τὰς ἐνέργειάς σας. Ὁ ἀγροτικὸς κόσμος γνωρίζω ὅτι εἶναι ἀπόλυτα ἀφωσιωμένος εἰς τὸ πρόσωπόν μου, ὡς ἐκφράσιν τοῦ γενικοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναλάβει ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος. Νὰ εἰσθε πεπεισμένοι ὅτι καὶ ἐγὼ ἀπόλυτα πιστεύω εἰς τὸν ἀγροτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος ὅτι θὰ εἶναι τὸ κυριώτερον στοιχεῖον τῆς ἐξελίξεως, τῆς ἀκμῆς καὶ προόδου τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ μελλοντικοῦ αὐτῆς πολιτισμοῦ».

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἡ «Ἐθνικὴ Ὁργάνωσις Νεολαίας» ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς νὰ παράσχῃ εἰς τὴν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν τάξεων τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος πνευματικὸν ὕλικόν συνειλεγμένον ἐκ τῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν, προκηρύσσει τριμερὴ σχετικὸν διαγωνισμόν ὅστις θέλει διενεργηθῇ ὑπὸ τῆς Ε.Ο.Ν. Ὁ διαγωνισμὸς οὗτος ἀποβλέπει: α) εἰς τὴν συγγραφὴν ποιήματος στρεφόμενον εἰς τὰ ἰδεώδη τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος ὡς φορέως τῶν ἀρχῶν τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου, β) εἰς τὴν μελοποίησιν τοῦ βραβευθησομένου ποιήματος καὶ γ) εἰς τὴν συγγραφὴν δράματος, οὔτινος ἡ διήκουσα ἰδέα δέον νὰ εἶναι εἰλημμένη ἐκ τοῦ πνευματικοῦ περιεχομένου τῆς μεταβολῆς τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τὰ ἰδεώδη τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους, τὰ ἀγαθὰ τῆς ἐνότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὰς ἱστορικὰς παραδόσεις του καὶ τοὺς νέους Ἑθνικοὺς δρόμους τῆς Ἑλληνικῆς Νεότητος.

Εἰς τὴν σχετικὴν ἐγκύκλιον τῆς προκηρύξεως τοῦ ὡς ἄνω διαγωνισμοῦ ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τάσσει καὶ ἕτερον σκοπὸν αὐτοῦ: «νὰ ἔλθῃ εἰς ἐνίσχυσιν τῆς ἐργαζομένης Ἑλληνικῆς διανοήσεως καὶ τέχνης, διὰ τῶν ὑλικῶν ἐπιχορηγήσεων τῶν βραβευθησομένων ἔργων».

Ἡ Ε.Ο.Ν., πρωτοπόρος εἰς τὰς εὐγενεστέρας ἐθνικὰς ἐκδηλώσεις εἰς ὅλα τὰ πεδία τῆς δράσεως, ἀνοίγει εὐρείαν τὴν λεωφόρον τῆς ἐργασίας καὶ ἀμύλλης καὶ εἰς τὰς τάξεις τῶν πνευματικῶς ἀσχολουμένων μελῶν τῆς εἰς τὰ ὁποῖα στηρίζει τὰς καλυτέρας ἐλπίδας τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τοῦ μέλλοντος καὶ τῆς ἀναδείξεως ἐξ αὐτῶν τῶν νέων ἀξίων τῆς ρωμαλέας Τέχνης τοῦ Γ' Ἑλληνικοῦ Πολιτισμοῦ.

Η ΔΕΝΔΡΟΦΥΤΕΥΣΙΣ

Τὸ σύνθημα ποὺ ἐδόθη διὰ τὴν δένδροφυτεύσιν τῶν Ἀθηνῶν εὗρε τὴν δέουσαν ἀπόκρισιν. Ἀπὸ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς Πρωτευούσης καταφθάνουν αἱ εἰσφοραὶ τῶν πολιτῶν οἱ ὁποῖοι σπεύδουν νὰ προσφέρουν τὴν ἀξίαν ὅσον περισσοτέρων δένδρων δύνανται. Ἡ Ε.Ο.Ν. πρωτοπόρος ὡς πάντοτε εἰς τὴν ἐκδήλωσιν κάθε ἰδέας πολιτισμοῦ, μετέσχε τοῦ ἔρανον διὰ τμήματος τῆς Ὑποδιοικήσεως Ἀθηνῶν με σημαντικὰ ἀποτελέσματα. Εἰς τὸν Πειραιᾶ ἡ ἐξορμησις ἐγκαινιάσθη μὲ μίαν μεγαλοπρεπὴ παρέλασιν τῶν Φαλαγγιτῶν, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν διέλευσιν τῶν ἐκ τῶν ὁδῶν τοῦ Πειραιῶς ἐπροκάλεσαν τὸν ἐνθουσιασμόν τῶν πολιτῶν.

Μεγάλη Πέμπτη του 1821. Στη γλυκομύριστη Χίο, ο κόσμος τραβάει ανύποπτος στις Έκκλησιές κι' οι νοικοκυρές στα σπίτια έτοιμάζουν το φαγητό της ημέρας.

Τίποτα δεν προδίνει την τρομερή καταστροφή που επέρχεται. Κι' όμως η Ύψηλή Πύλη έχει βγάλει την απόφαση της για το ήσυχο νησί. Η τύχη της Χίου έχει πιά κριθεί. Η καταστροφή της είναι βεβαία...

Κι' ενώ ο κόσμος προσεύχεται ευλαβικά στις εκκλησιές, μία φωνή που σκούζει σαν βραχνάς, ή φωνή του ντελάλη, σκορπάει σ' όλη την πόλη την τρομερή είδηση: —Η τούρκικη άρμάδα έρχεται!

Ξέρουν καλά οι Χιώτες πώς ο Τούρκος δεν παίζει. Έσήκωσαν κεφάλι μερικοί... Θα πλήρωναν κι' αυτοί, αλλά και όλοι οι άλλοι μαζί τους άκριβα της ανταρσίας τους το τόλμημα... Ήξεραν πώς τους περιμένει η σφαγή. Και δεν τους μένει έτσι άλλη σανίδα σωτηρίας από τη φυγή... Και σπεύδουν όπως-όπως να σωθούν στα χωριά και τις παραλίες.

Μαζί με όλους είναι κι' ο γιατρός ο Συγγρός με τη νεαρά του γυναίκα, που ήταν μόλις 14 ετών, την πεθερά του και τα δυο αδελφία της γυναίκας του. Δεν ήταν κανένας πτωχός ο γιατρός Συγγρός. Σπουδασμένος στην Πίζα, είχε μεγάλη πελατεία στη Χίο, ή πολυφέρνός όμως γυναίκα του — το γένος Νομικού — είχε αυξήσει σημαντικά την περιουσία του. Έτσι ζούσε ήγεμονικά με χλιδή πραγματική. Ήταν ο καλλίτερος του νησιού.

Μα άκριβως γι' αυτό ο Συγγρός διέτρεχε τους μεγαλειτέρους κινδύνους. Κι' έτσι μόλις μαθεύτηκε η τρομερή είδηση μάζεψε όσα μπορούσε χρυσαστικά και πολύτιμα στολίσια και ξεκίνησε για τα μαστιχοχώρια της Χίου. Τραβούσε. Πού; Κι' αυτός δεν ήξερε! Σάν το κυνηγημένο αγρίμι του βουνού, έτρεχε για να βρη καταφύγιο. Τό βρήκε. Ένας χωρικός τους έκρυψε όλους στο σταύλο του σπιτιού του. Κι' ήταν καιρός, γιατί σέ λίγο η πόλις της Χίου είχε παραδοθή στις φλόγες και στη σφαγή!...

Ο γιατρός Συγγρός μία νύχτα βγήκε για το παράλιο. Είχε σκοπό να νοικιάση ένα καϊκι και να φύγει για κάποιο νησί! Μέρους τον περίμεναν στον κρουώνα τους οι δικοί του. Μ' αυτός δεν φαινόταν. Κι' ένα γλυκοχάραμα τ' Απριλίου του 1821 άποφασισαν την έξοδο. Θα πήγαιναν να βρουν το γιατρό. Στο δρόμο τους συνάντησαν οι Τούρκοι. Τους έπιασαν. Τους δυο άνδρες τους πετσόκοψαν. Τη γυναίκα του Συγγρού την πήραν, ωμορφη και νέα καθώς ήταν, για σκλάβια και την πεθερά, την Κυρία Νομικού, την έδιωξαν αφού της πήραν όλα όσα είχε μαζί της. Μόνον που η κυρά Νομικού είχε φροντίσει να θάψη κοντά στο σπίτι που την είχαν φιλοξενήσει άρκετά τάλληρα!...

Σάν τρελλή ή μητέρα του Συγγρού ξαναγύρισε στη πόλη Χίο. Τό σπίτι της είχε καή. Τράβηξε όμως για κά-

ποιο από τα προξενεία, τα μόνα σπίτια που οι Τούρκοι είχαν σεβασθή. Με ενέργειες του προξένου ελευθερώθηκε ή Συγγρού, αφού πληρώθηκε πανάκριβα. Και στο τέλος όλοι μαζί, ο Συγγρός, ή γυναίκα του, ή πεθερά του, απένταροι σχεδόν, βρέθηκαν στη Μύκονο!... Από περιπέτειες σε περιπέτειες, από φτώχεια σε φτώχεια, από κακομοιριά σε κακομοιριά, ο Συγγρός φτάνει ρακένδυτος στην Πόλη!...

Έκει γεννιέται στα 1830 πιά κι' ο Άνδρέας Συγγρός, ο μετέπειτα μεγάλος εθνικός ευεργέτης, γόνος δυο Χίων βαθυπλούτων, που κατάντησαν στο τέλος ρακένδυτοι!...

Από την Πόλη ο Συγγρός που γίνηκε γιατρός ιδιαίτερος του Σουλτάνου και δεν θέλησε να τον ακολουθήσει στο Ρωσσοτουρ-κικό πόλεμο, ανάγκαστηκε να φύγει και στο τέλος βρέθηκε εγκατεστημένος στην Άνδρο, όπου και ο Άνδρέας Συγγρός πήρε τα πρώτα του μαθήματα κοντά στον Θεόφιλο Καίτη...

Από δω αρχίζει ή μεγάλη σταδιοδρομία του Άνδρέου Συγγρού. Στη Σύρο συμπληρώνει τις σπουδές του. Και στο τέλος στην Κωνσταντινούπολη βρίσκεται για να δουλέψει. Μόλις αποβιβάζεται στην πόλη της γεννήσεώς του ο Άνδρέας Συγγρός, ο μεγαλειέτερος αδελφός του του δίνει τις συμβουλές:

—Υπομονή, ποδάρια και ολίγα φωνά!

Και του εξήγησε:

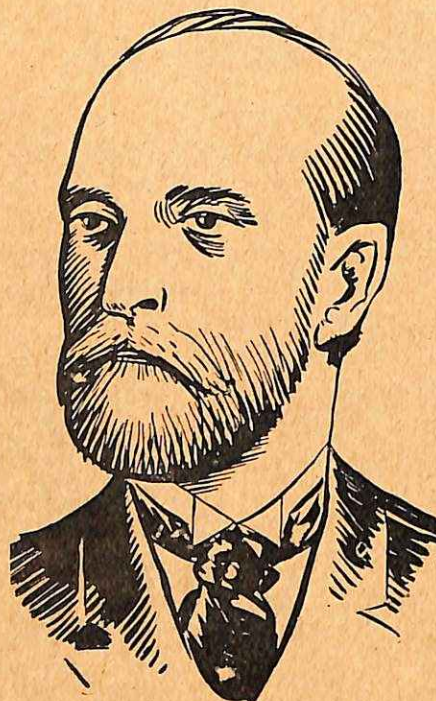
—Πρέπει ν' άκους άγογγύστως όχι μόνον όσα δεν ξέρεις, αλλά κι' εκείνα που θα ξέρης καλλίτερα από τον προϊστάμενό σου. Ακολουθεί με, άκουε και σιώπα!...

Οι συμβουλές αυτές στάθηκαν για τον Συγγρό νόμοι, κι' επέτυχε στη ζωή του. Ο αδελφός του προέβλεπε το μέλλον του. Στο γραφείο του Νικολάου Δαμιανού γίνηκε σιγά-σιγά προϊστάμενος. Ίδρυσεν επιχειρήσεις στην Πόλη, στην Άθήνα, στο Παρίσι. Βαθύπλουτος κατάντησε... Μα ποτέ δεν λησμονούσε ότι ο πλούτος έχει τις υποχρεώσεις του. Και εξώδευεν άφειδως. Ο «Ευαγγελισμός» είναι έργο του. Βουλευτής κατόπιν προσέφερε σοβαρές υπηρεσίες. Έπειτα το Νοσοκομείον Συγγρού, οι φυλακές Συγγρού, είναι έργα του. Και πεθαίνοντας στο 1899, άφηκε όλη του την περιουσία σε έργα κοινωφελή, στην Πόλη και στην Άθήνα.

Ο Άνδρέας Συγγρός, σε ηλικία 70 περίπου χρόνων, άφηκε τον κόσμο των ζώντων ήρεμος και γαλήνιος. Μέσα από τις φουρτούνες, μιάς οικογενείας, που ή μοίρα την χτυπάει άλύπητα, βγαίνει αποφασισμένος για τη νίκη στη ζωή και νικάει.

Και δικαιούται έτσι στη δύση του βίου του να φωνάξει: «Ο βίος μου υπήρξε πολυκύμαντος» από το μηδενός σχεδόν όρμηθείς και είσελθών εις της ζωής την πάλην, θεία συνάρσει ήδυνήθη να παλαίσω επιτυχώς και να φθάσω εκεί όπου ούδέποτε είχαν φαντασθή κατά την αρχήν του σταδίου μου».

Άγγελος Μεταξάς

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΥΓΓΡΟΣ

Οι Σαρακατσάνοι

Τα πιο ψηλά βουνά της Ελλάδος είναι γεμάτα από Σαρακατσάνους που λέγονται και Καρακατσάνοι. Νομάδες ποιμένες από άνεκαθεν θεωρούν πατρίδα των τας βουνοκορυφές. Το καλοκαίρι στήνουν τα καλυθόσπιτά των και τας σκηνάς των στα βουνά, τον χειμώνα στρατοπεδεύουν στους κάμπους. Ζούν από την δουλειά της προβατοτροφίας. Γίδια έχουν λιγιστά. Τρέφουν όμως και πολλά άλογα.

Κανείς δεν ξεύρει από πού πρωτοήλθαν οι Σαρακατσάνοι. Ούτε ξέρουν πολλοί από αυτούς πού έγεννήθησαν. Και αν τους έρωτήσετε θα σας πούν: «Στο κλαρί». Γιατί ζούν σε καλύβες και γιατί δεν μένουν στο ίδιο μέρος και γιατί δεν απέκτησαν σπίτια ως τώρα.

Είναι όμως φανατικώτατοι Έλληνες. Μόνον ελληνικά ξέρουν, και ούτε θέλουν να μάθουν άλλη γλώσσα. Λέγουν δέ: «Εμείς; είμεθα οι πιο γνήσιοι και οι πιο φανατικοί Έλληνες. Όλοι οι παππούδες μας έπολεμούσαν για την πατρίδα» παντρεύομαστε μεταξύ μας οι Σαρακατσάνοι, και έτσι βαστούμε καθαρή τη γενιά μας».

Περισσότεροι Σαρακατσάνοι βρίσκονται στην Ήπειρο. Όλα τα βουνά της Ήπειρου τό καλοκαίρι γεμίζουν από αυτούς. Ανεβαίνουν και βόσκουν τα πρόβατά των στο Γράμμο που έχει ύψος 2.520 μέτρα, στο Πάπιγγο που έχει ύψος 2.480 μ., στο Μητσικέλι, στον Τόμαρο, στα Τζουμέρκα, στο Περιστέρι και σε άλλα βουνά. Τον χειμώνα κατεβαίνουν και ξεχειμάζουν στον κάμπο της Πρεβέζης, στον κάμπο της Άρτας και της Φιλιππιάδος και φθάνουν ως το Βάλτο και το Ξηρόμερο της Αίτωλοακαρνανίας.

Όπου και αν βρεθούν οι Σαρακατσάνοι είτε εις την Ήπειρο, είτε εις την Μακεδονία, είτε εις την Θράκη, είτε εις την Θεσσαλία και την Στερεά Ελλάδα, είτε στην Αττική, είτε στην Αργολίδα, έχουν την ίδια διάλεκτο. Μιλούν όπως και οι Ήπειρώται. Γι' αυτό πιστεύουν οι Σαρακατσάνοι πως ή αρχική των πατρίδα ήτο ή Ήπειρος, και από εκεί έσκόρπισαν. Λέγουν λοιπόν οι Σαρακατσάνοι: έδωσαμε, έφάγαμε, ήπιαμε, έχορτάσαμε κλπ. Έτσι μιλούν και οι Ήπειρώται, ιδίως οι κάτοικοι του Ζαγορίου. Και οι Σαρακατσάνοι που μένουν στην Θεσσαλία, πάλι έτσι κλίνουν τα ρήματα: Έδωσαμε, έφάγαμε, ήπιαμε κλπ. Οι Θεσσαλοί όμως χωρικοί λέγουν: «Έδωσαμε, έφαγαμε, έπιαμε», ενώ οι κάτοικοι

της άλλης Ελλάδος λέγουν: Έδωσαμε, έφάγαμε, έχορτάσαμε και δώσαμε, φάγαμε, χορτάσαμε. Αυτά αι γλωσσικά διαφοράι μας οδηγούν να εύρωμε με ποιους συγγενεύουν περισσότερο οι Σαρακατσάνοι. Βρίσκομε δέ ότι περισσότερο συγγενεύουν με τους Ήπειρώτας. Μάλιστα οι Σαρακατσάνοι τονίζουν πολλάκις τα ρήματα εις την προ-προπαραλήγουσαν, αυτό δέ δεν παρατηρείται εις άλλους Έλληνες. Λέγουν λοιπόν τους έδωσαμε, έφαγαμε. Ακόμη δέ τονίζουν τα ρήματα και εις την προ-προπαραλήγουσαν όταν τό ρήμα είναι με πολλές συλλαβάς. Έχορτάσαμε, έπαράδωσαμε, έβουρτάσαμε. Τό α τό έσυνήθισαν πολύ και οι άρχαιοι Έλληνες Δωριείς.

Η φορεσιά των είναι ή φουστανέλλα. Παλαιότερα όλοι έφορούσαν φουστανέλλα. Τώρα όμως άρχισαν και να τις βγάζουν οι πιο νέοι.

Είναι καθαρώτατοι, ώραίοι, ύψηλόςωμοι οι πιο πολλοί, ξανθοί οι πιο πολλοί, με ευθυτενή σώματα και με γαλανά συνήθως μάτια. Υπάρχουν όμως και μελαχροίνοι ολιγώτεροι. Άλλη δουλειά δεν έχουν από τό βόσκημα των προβάτων, αι δέ γυναίκες γνέθουν και ύφαινον μάλλινα. Η περιουσία των είναι τα πρόβατα και λιγιστά γίδια και άλογα. Άλλά τα πρόβατα είναι ή κυρίως πλούτος των.

Υπάρχουν και Σαρακατσάνοι μεγάλοι τελειγκάδες, με δύο και με τρεις χιλιάδες πρόβατα.

Αν και είναι σε όλη την στεριανή Ελλάδα πολλοί Σαρακατσάνοι, έπιθετα πολλά δεν υπάρχουν σαρακατσάνικα. Γιατί οι Σαρακατσάνοι μόνο με Σαρακατσάνες παντρεύονται όπως είπαμε. Έτσι τα έπιθετα δεν αυξάνονται. Μεγάλοι οικογένεια και γένη σαρακατσάνικα είναι οι Βαγγέληδες, οι Τζουμάνηδες, οι Παλαμηδαίοι, οι Βελεντζαίοι, οι Μπρουντζαίοι ή Πρεντζαίοι, οι Νασταίοι, οι Σπανογαγελαίοι.

Σαρακατσάνοι πολλοί βρίσκονται και στην Αττική. Στην Πάρνηθα, στην Πεντέλη, στον Όλυμπο του Λαυρίου, στα χωριά των Μεσογείων, στον Μαραθώνα. Τα τελευταία όμως χρόνια έγιναν μόνιμοι κάτοικοι οι περισσότεροι και ενεγράφησαν στους κοινοτικούς καταλόγους των χωριών της Αττικής. Πριν δεν έγράφοντο σε κανένα κατάλογο, και ούτε έπήγαιναν στρατιώται. Έν καιρῷ πολέμου όμως οι περισσότεροι κινούμενοι από υπέρτατον πατριωτισμό έπήγαιναν έθελονταί. Σήμερα δέ εις τα σύνορά μας της Μακεδονίας και της Θράκης οι Σαρακατσάνοι και οι Πόντιοι Ακρίται είναι οι πιο ήρωικοί πληθυσμοί.

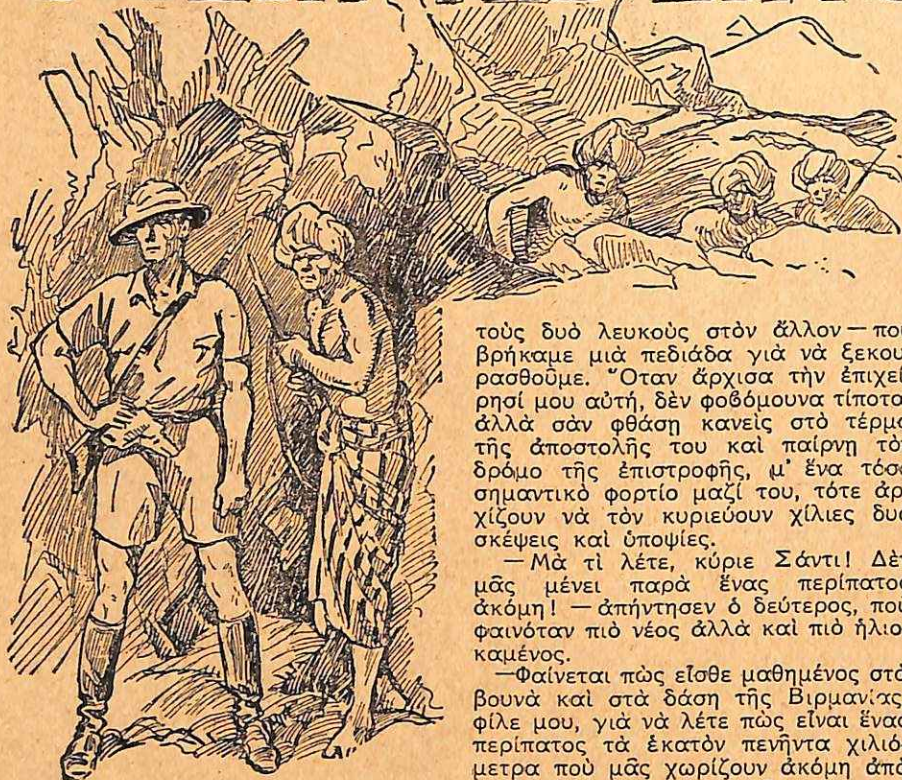
Φιλόξενοι και ευφύεστατοι οι Σαρακατσάνοι, περιποιούνται τό καλοκαίρι στας καλύβας των που είναι από κλαδιά τους όρειβάτας και τους κυνηγούς. Όσοι όρειβάται έχουν άνεση στον Παρνασσό που έχει ύψος 2.457 μέτρα, στον Τυμφρηστό που έχει ύψος 2.315 μέτρα, στην Γκιώνα που έχει ύψος 2.510 μέτρα, στον Όλυμπο που έχει ύψος 2.918 μέτρα, στον Άθω που έχει ύψος 2.032 μέτρα, στο Βέρμιο που έχει ύψος 2.061 μέτρα, στην Ροδόπη της Θράκης που έχει ύψος 1.825 μέτρα και σε άλλα άπειρα βουνά έχουν γνώριση την φιλοξενία και την έξυπνάδα και τον πατριωτισμό των Σαρακατσάνων.

Η Πελοπόννησος έχει λιγοστούς Σαρακατσάνους. Έχουν πιάσει όμως αυτοί τό ύψηλότερο βουνό της Πελοποννήσου, την Κυλλήνη ή Ζήρια, που έχει ύψος 2.375 μέτρα. Έκει στήνουν τό καλοκαίρι τας καλύβας των. Έν τούτοις οι Βαλτεσιώται ποιμένες, που τό καλοκαίρι ανεβαίνουν στο όρεινότατο Βαλτέτσι, που είναι εις τό κέντρον σχεδόν της Πελοποννήσου και τον χειμώνα φέρνουν τα πρόβατά των στους κάμπους της ανατολικής και

(Η συνέχεια στη σελίδα 616)

Ο ΤΖΙΜ ΤΗΣ ΣΙΓΚΑΠΟΥΡΗΣ

1

Στο παρθένο δάσος.

— Άλτ!

Το πρόσταγμα άκούστηκε από τη μιάν άκρη ως την άλλη του καραβανιού κι' άμέσως πεζοί κι' όχημάτα στάθηκαν.

Οι Ιθαγενείς πήδησαν κάτω κι' οι δυό λευκοί που βρισκονταν επί κεφαλής του καραβανιού, έσπρωξαν τ' άλογά τους προς την άπέραντη πεδιάδα που είχαν φτάσει και που συνώρευε με τη ζούγκλα.

Ο ήλιος έπεφτε εκείνη την ώρα και με τις πορφύριες του άχτίδες χρώσωνε τις πανύψηλες κορυφές των δένδρων του παρθένου δάσους.

— Έμπρός, Σαρόγκ! — φώναξε ο Ένας από τους δυό λευκούς — άς προχωρήσουν τα όχημάτα και νά σχηματίσουν ένα κύκλο!

Την ίδια στιγμή άκούστηκαν φωνές που άμέσως πνίγηκαν μέσα σε ούρλιασμάτα, μουγκρίσματα και σφυρίγματα. Κανείς όμως δεν άνησυχησε. Μέσα στα όχημάτα, που τά έσπρηναν μεναλόσωμα βώδια, φυλακισμένες σε γερά κλουδιά, φτιαγμένα από σιδερένιες βέργες και Ινδικά καλάμια, βρισκονταν τίγρεις και πάνθηρες, οι όποιοι, ύστερα από το ένοχλητικό τράνταγμα του ταξειδιού, κατάλαβαν πως είχε φτάσει ή ώρα νά σταθή το καραβάνι για νά ξεκουραστή κι' άρχισαν νά επαναστατούν προσπαθώντας ν' ανακτήσουν την έλευθερία τους. Γι' αυτόν άκριβώς τόν λόγο, κάπου-κάπου, οι Ιθαγενείς, χρησιμοποιώντας μακριά κοντάρια, έτιμωρούσαν τά πιο άγριμένα θηρία.

— Είχαμε τύχη — είπε ο πρώτος από

τους δυό λευκούς στον άλλον — που βρήκαμε μία πεδιάδα για νά ξεκουρασθούμε. Όταν άρχισα την έπιχείρησή μου αυτή, δεν φοβόμουν τίποτα, αλλά σαν φθάση κανείς στο τέρμα της άποστολής του και παίρνη τόν δρόμο της επιστροφής, μ' ένα τόσο σημαντικό φορτίο μαζί του, τότε αρχίζουν νά τόν κυριεύουν χίλιες δυό σκέψεις και ύποψιες.

— Μά τι λέτε, κύριε Σάντι! Δεν μάς μένει παρά ένας περίπατος άκόμη! — άπήντησεν ο δεύτερος, που φαινόταν πιο νέος αλλά και πιο ήλικαμένος.

— Φαίνεται πως είσθε μαθημένος στα βουνά και στα δάση της Βιρμανίας, φίλε μου, για νά λέτε πως είναι ένας περίπατος τά εκατόν πενήντα χιλιόμετρα που μάς χωρίζουν άκόμη από τη Νάθα κι' από την σιδηροδρομική γραμμή. Ένας περίπατος μ' όλο αυτό το καοσθάνι, μ' έπτά τίγρεις, τέσσαρες πάνθηρες, δυό λύκους και δυό μικρούς έλέφαντας... τώρα, θά σάς άπαριθμήσω όλους τους φυλακισμένους μας... Σαρόγκ — έδώ ο λευκός δυνάμει της φωνής, — άποτεϊνόμενος σ' έναν ρωμαλέον Ιθαγενή με λευκό παντελόνι και σαρίκι και με την άραβίδα στον ώμο — πρόσεξε εκείνο τό όχημα! Ρίξε ένα ξύλο κάτω από τις ρόδες του.

Οι μεταφορείς και οι φύλακες βοηθούσαν τους οδηγούς νά τακτοποιήσουν τά όχημάτα στην πεδιάδα. Όλοι δούλευαν με τάξι και θά μπορούσαν νά τή κανείς άμέσως πως είχαν συνηθίσει σε μία πειθαρχία.

— ... Άς ξαναπάρουμε τό θέμα μας. Έχω δώδεκα όχημάτα γεμάτα, αγαπητέ Ρινάλντι, και δεν βλέπω την ώρα νά περάσω τά βουνά και ν' άντικρύσω τη Νάθα. Για πήτε μου τώρα, στ' αλήθεια, περάσατε τρεις μήνες καλά ή άσχημα;

— Θα μείναι! Κι' είμαι βέβαιος, πως τά έβρανα που θά γράψω γι' αυτό τό ταξίδι θά σαγηνεύσουν κάθε άναγνώστη τους.

— Σάς παρακαλώ μόνον νά μ' ην αναφέρετε τ' όνομά μου, ή τουλάχιστον νά μ' ην κάνετε έπαίνους!

— Θά πώ ότι μου σώσατε τη ζωή από τά νεοά του Τσιντσουίν.

— Άς ξεπεζέψουμε τώρα...

Μ' ένα πήδημα, οι δυό άνδρες κατέβηκαν από τά άλογά τους — μικρά, αλλά δυνατά και ταχύτατα. Ένας από τους υπρέτες έτρεξε κι' έπιασε τά ζώα από τά λουριά τους και τά ώδήγησε κοντά στ' άλλα που βρισκονταν ήδη στο πότισμα.

Τά όχημάτα είχαν ήδη σχηματίσει

Ένα συναρπαστικό άναγνωσμα σε λίγες συνέχειες

έναν κύκλο, στο κέντρο της πεδιάδος, και λίγο πιο μακριά είχαν στήσει μία σκηνή. Γύρω, οι φύλακες — Βιρμανοί μικρόσωμοι και δυνατοί, μ' έξυπνα πρόσωπα, Άναμίτες, λιγνοί με έπιδερμίδα μπρούντζινη, Λαοζιανοί και μερικοί Μαλαίσιοι — μάζευαν ξύλα και τά σώριαζαν για ν' άνάψουν φωτιές κι' άλλοι έτοιμάζαν στρώματα από ξηρά φύλλα για νά κοιμηθούν.

Τό μουγκρίσμα των βουβαλιών, τό χρεμέτισμα των άλόγων και τά ούρλιασμάτα των θηρίων άποτελούσαν μία παράξενη και πρωτόγονη μουσική.

Ο άρχηγός των φυλάκων, ο Σαρόγκ, που ήταν ένας Μαλαίσιος, έμπιστος του άρχηγού του καραβανιού, έπλησίασε τόν κύριό του και του είπε ότι όλα ήσαν εν τάξει.

— Έτοποθέτησε τους φρουρούς;

— Ναι, κύριε. Στα σύνορα της πεδιάδος. Θ' άγρυπνήσω κι' εγώ άπόψε.

— Θάπρεπε νά μ' ην συναντήση ο άρχηγός Σούγκ-Μπάο. Άν έλθη, όδήγησέ τον άμέσως σε μένα. Τώρα, πές νά έτοιμάσουν τό φαγητό και ν' άνάψουν τις φωτιές.

Η δύσις έκοκκίνισε τόν ούρανό. Για μερικές στιγμές ξεχύθηκαν παντού φαντασμαγορικά χρώματα κι' ύστερα, σαν νά πεφτε ένα σκούρο παραπέτασμα, ο ούρανός άρχισε νά σκοτεινιάζει. Άργότερα, σαν άναψαν οι φωτιές, ξεχύθηκε στην άτμόσφαιρα μία μυρωδιά από ψημένο κρέας: οι υπρέτες έψηναν τό κυνήγι της ημέρας, ενώ συγχρόνως έτοιμάζαν και μεγάλα τσουκάλια με ρύζι. Ο Ρουτζέρο Σάντι και ο Άλντο Ρινάλντι, οι δυό λευκοί, κάθισαν μπροστά από τη σκηνή, σε δυό σκαμνάκια.

Ο Σάντι — που θά ήταν ως σαράντα έτών και τό έξυπνο και ήλικαμένο πρόσωπό του έδειχνε πως ήταν άνθρωπος ένεργητικός και ριψοκίνδυνος — έροιξε μία ματιά γύρω του.

— Είμαι εύχαριστημένος, Ρινάλντι — είπε. Η άποστολή πήγε καλά. Άλλά δεν τελείωσαν όλα. Έλπίζω πως τά θηρία θά μπορούσουν ν' άντιμετωπίσουν τη φυλακή τους. Οι παγίδες έλειτούμγησαν θαυμάσια. Δεν με έξηπάτησαν οι έμποροι του Ράγκοον και του Μαντάλαυ. Κι' ύστερα, καθώς είδατε, εγώ προτιμώ τά συστήματα των Ιθαγενών.

Καμιά φορά ένα άνοιγμα στη γή και σκεπασμένο με ξηρά φύλλα, είναι πιο άποτελεσματικό από τη σιδερένια παγίδα.

— Είδα σπουδαία πράγματα κοντά σας, ξαναπάντησεν ο φίλος. Πιστεύω πως είμαι ο πρώτος δημοσιογράφος, που έλαβε μέρος σε μία τέτοια έπιχείρησι, σε ένα τέτοιο κυνήγι ζωντανών θηρίων και μάλιστα τόσο έπικινδύνων. Κι' είμαι έξαιρετικά εύχαρι-

στημένος που μου δόθηκε αυτή ή εύκαιρία... Έμαθα μεθόδους και συστήματα, τόσο για τη σύλληψη των θηρίων, όσο και για ό,τι χρειάζεται ένας ταξειδιώτης που περνά από άγριους λαούς, που δεν τά φανταζόμουν καν.

— Ά! είμαι βέβαιος, πως θά τολμούσατε εύχαρίστως νά έπισκεφθήτε μιάν άγνωστη χώρα με μόνη τη γραφομηχανή σας και με μία κουβέρτα και δυό κιλά μπισκότα. Σείς οι δημοσιογράφοι ξέρετε πως πρέπει νά ταξειδεύη κανείς σε άφιλόξενα μέρη... Χά! Χά! Κι' ύστερα, χρειάζονται δέκα άεροπλάνα και όλόκληρη στρατιά για νά ψάξουν νά σάς βρουν!

Ο Ρινάλντι γέλασε.

— Δεν προσβάλλεσθε, αλήθεια; — έξηκολούθησεν ο Σάντι. Έξ άλλου έχω κάθε δικαίωμα νά μιλήσω, γιατί από δώ και είκοσι χρόνια κάνω αυτή τη δουλειά, που είναι γεμάτη κινδύνους και κόπους. Κι' όμως μου άρέσει έξαιρετικά!...

— Τό πιστεύω. Είναι τόσο ένδιαφέρουσα και συναρπαστική με τις ποιικιλίες της ζωής της...

— Και με τις ικανοποιήσεις της. Είμαι εύχαριστημένος που πέρασα την κοιλάδα του Τσιντσουίν χωρίς νά εύρεθώ άντιμέτωπος με Ιθαγενείς φυλές, με τους πασίγνωστους Τσιν, που φημίζονται πως είναι ο πιο έπικίνδυνος λαός της Βιρμανίας. Σείς ο ίδιος είδατε πως δεν συναντήσαμε δυσκολίες...

— Δεν συννητήσαμε δυσκολίες; Μά τότε γιατί όλη εκείνη ή ένεργητικότης και ή... διπλωματία;

— Πρέπει νά καταλαβαίνετε αυτούς τους ανθρώπους, νά ξέρετε ν' άποκτάτε φίλους. Βλέπετε, τώρα περάσαμε την πεδιάδα και βρισκόμαστε πάλιν κοντά στα βουνά, έχοντας έμπρός μας την τελευταία διαδρομή του ταξειδιού μας και θάπρεπε νά βιαστώ άπεναντίας όμως θά σταματήσω για νά έκτελέσω την ύπόσχεσι που έδωσα στον φύλαρχο. Θά τόν άπαλλάξω από μία έπικίνδυνη τίγρι. Έδώ λατρεύουν αυτό τό θηρίο, κρεμούν πινακίδες έπάνω στα σπίτια για νά της πούν τό «καλώς ήρισε» και την προσκαλούν νά φάγη κανέναν άνθρωπο... για νά τους φέρη γούρι. Όταν όμως ίδούν ότι ή τίγρις συνήθισε νά τους έπισκέπτεται, τότε θέλουν ν' άπαλλάγουν άπ' αυτήν. Δεν μπορούν όμως νά την σκοτώσουν γιατί θά διέπρattαν Ιεροσουλία. Έγώ όμως που είμαι λευκός, ήμπορώ νά την σκοτώσω. Έτσι λοιπόν, θά χάσω δυό-τρεις ήμέρες για τό χατήρι του Σούγκ-Μπάο...

Ο Σάντι διέκοψε την όμιλία του και στάθηκε άκίνητος για ν' άκούση καλύτερα.

— Τι συμβαίνει;

— Ένας πυροβολισμός!... από μακριά. Τόν άκούσατε;

— Όχι.

Ο Σάντι στάθηκε άμφίβολος.

Ένας από τους υπρέτες έπλησίασε φέρνοντας ένα τραπέζι κι' άκολουθούμενος από έναν άλλον που άκούμπησε έπάνω σ' αυτό μερικά πιάτα από άλουμίνιο με κρέας ψητό.

Αναμην μία λάμπα και την κρέμασαν από τη σκηνή.

— Θά μαζέψουμε τά κουνούπια, έμουρμούρισεν ο Ρινάλντι, αλλά καλύτερα νά βλέπουμε σαν τρώμε!

Ο Σάντι δεν άπήντησε. Άργότερα όμως είπε:

— Δεν πιστεύω νά με γέλασαν τ' αυτιά μου... άκουσα καλά τόν πυροβολισμό!

— Έμπρός, άς καθίσωμε στο τραπέζι!... — επανέλαθεν ο δημοσιογράφος. Θάναί ο Σούγκ-Μπάο. Δεν έχει όπλα;

— Έχει μερικούς παληοσύρτες... Ναι, άς φάμε. Άλλά πρώτα θέλω νά δώσω μερικές διαταγές στον Σαρόγκ.

Φώναξε τόν Μαλαίσιο και τόν διέταξε νά πάη, μαζί με άλλους δυό, ένα μίλλι τουλάχιστον προς την Άνατολή και νά άνιχνεύση τά πέριξ.

Άλλά μόλις είχε φύγει ο Σαρόγκ, όταν οι δυό λευκοί άκουσαν φωνές σ' ένα μέρος της κατασκηνώσεως κι' άμέσως πήδησαν όρθιοι άρπάζοντας τις καραμπίνες τους.

Ο Σάντι έσβυσε τη λάμπα κι' ύστερα έτρεξε άνάμεσα στην κατασκήνωσι διασπείροντας διαταγές.

Τού άπήντησεν όμως ο Σαρόγκ που ξαναγύριζε. Μπροστά στο κόκκινο φώς της φωτιάς, ο Μαλαίσιος, άκοιλουθόμενος από μερικούς Ιθαγενείς, είχε πλάϊ του έναν άνθρωπο με εύρωπαϊκά ρούχα, κοντά πανταλόνια, κοντές μπότες, ένα άνοιχτό πουκάμισο και μία κάσκα.

— Νά ο άνθρωπος που έπυροβόλησε — είπε ο Σάντι.

— Ναι... αλλά είναι μία γυναίκα, άπήντησεν ο Ρινάλντι.

Ήταν αλήθεια. Τό συνηθισμένο κο-

Ό Άλντο Ρινάλντι άνηκε σ' εκείνη την τυχερή κατηγορία δημοσιογράφων, που γυρίζει τόν κόσμο γράφοντας τοπικά και πληροφοριακά άρθρα για τις πιο περίεργες και άγνωστες χώρες του κόσμου.

Τόν είχε στείλει ή έφημερίδα του στην Άνατολή και άργότερα στην Άσία για νά έπισκεφθή τά σπουδαιότερα κέντρα από τις Ινδίες ως την Ιαπωνία. Αφού παρέμεινε κάμποσον καιρό στη Βομβάη, στην Κεϋλάνη, στο Μάντρας και στην Καλκούτα, άποθιβάστηκε στο Ράγκοον με τό σκοπό νά άφιέρωση στη Βιρμανία άρκετά άρθρα του. Η «χώρα της αιώνας χάρας» τόν έκαλε, ίσως έξ αίτίας της ταπεινής ψυχής των κατοίκων της, που είναι εύχαριστημένοι νά ζουν άπλά και ν' άφιερώνουν τις ώρες τους στη μουσική και στις διασκεδάσεις.

Οι Άγγλοι έκυριεύσαν την χώραν αυτήν στα 1886 και την προσήρτησαν στην Αυτοκρατορία των Ινδιών. Έν τούτοις όμως διέτηρησαν τά γραφικά ήθη και έθιμά τους. Μερικές πόλεις όμως του έσωτερικού έχασαν την κηισί τους, παραχωρώντας την στο Ράγκοον, μία μοντέρνα πόλι στο δέλτα του Ιραβάλντι, τό ιερό ποτάμι που διασχίζει και κάνει εύφορο τη χώρα τους.

Τό Ράγκοον, με τις ωραίες του και φαρδιές λεωφόρους, ασφαλτοστρωμένες και με τό γεμάτο κίνησι λιμάνι του και τις διεθνείς συνοικίες του, άρρεσε στον Ρινάλντι, γιατί εκεί έόρηκε την παγίδα του Σίβα Νταγκούν, με τό μενάλω άγαλμα του κοιμωμένου Βούδδα.

Άλλά ο Ρινάλντι δεν παρέλειψε νά έπισκεφθή την Παγκού, την άρχαία πρωτεύουσα, που περιέγραψαν οι περιηγητάι του Μεσαίωνος και που άνέπτυξαν μεγάλες έμπορικές σχέσεις.

(Άκολουθεί)

ΤΟ ΧΡΥΣΩΜΕΝΟ ΝΗΣΙ

(Ένας παλαιός μύθος)

Στη μέση της θάλασσας βρισκόταν ένα νησί, που το όνόμαζαν το «Χρυσωμένο νησί», γιατί δύνοντας ο ήλιος χρύσιζε τα φυλλώματα των δένδρων του σε τρόπο που φαινόταν ολόχρυσος.

Ο βασιλιάς του νησιού πέθανε, αφήνοντας ένα κορίτσι 14 χρονών που θα γινόταν η βασίλισσα του νησιού. Ένας ζηλιάρης όμως και μοχθηρός αδελφός του, που έπωφαλμιούσε το θρόνο, σκέφθηκε αμέσως ότι ήταν καιρός ν' απαλλαγεί από την πριγκίπισσα.

Μια νύχτα, λοιπόν, που η πριγκίπισσα κοιμόταν, ο θεός της μπήκε μέσα στο παλάτι με λίγους ανθρώπους του και αμέσως έτρεξαν, έδεσαν την πριγκίπισσα και την μετέφεραν σ' ένα παλιό παλάτι, μακριά στη μέση του βουνού. Εκεί ο μοχθηρός θεός έμπιστεύθηκε την ανειψία του σ' έναν κακούργιο υπηρέτη του, στον οποίο παρήγγειλε να την φυλάει φυλακισμένη και να την κακομεταχειρίζεται, ώσπου να πεθάνει.

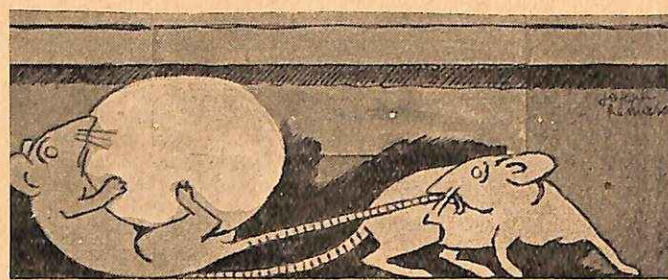
Ο γέρο υπηρέτης άρχισε να βασανίζει την πριγκίπισσα μ' όλους τους δυνατούς τρόπους.

Μια μέρα ο μοχθηρός αυτός άνθρωπος κοιμήθηκε μέσ' στην αυλή του παλατιού, χωρίς ν' αντιληφθεί ότι είχε πλησιάσει πάνω σε μια μυρμηκοφωλιά. Χονδρά, κόκκινα μυρμηκία άρχισαν να τρέχουν επάνω στο σώμα του. Η πριγκίπισσα, που περνούσε απ' εκεί, είδε τα μυρμηκία, γονάτισε και τὰ έδιωξε δα με το μαντήλι της. Εκείνη τη στιγμή ο υπηρέτης ξύπνησε, μετανόησε για την σκληρότητά του και, γιά ν' άμειψή την πριγκηποπούλα, της έκαμε δώρο μια φουσαρμόνικα.

Πάρε, της είπε, αυτή τη μαγική φουσαρμόνικα. Έχε όμως ύπ' όφιν σου ότι δεν τραγουδεί παρά μόνον όταν βρίσκεται μέσα σε κάνα χέρια.

Η πριγκίπισσα άρχισε να παίζει το όργανο. Καί καθώς τὰ χέρια της ήταν καθάρια, όπως και η καρδιά της, αμέσως τὰ πουλιά έπλησίασαν και κελαϊδούσαν γύρω της, οί σκίουροι κατέβηκαν πηδώντας απ' τα κλαδιά των δένδρων και τὰ φίδια, έρποντα γύρω της, σταμάτησαν, σαν μαγεμένα από την μουσική. Πλησίασε ακόμη κι' ένας γεροκόρακας, που διέκοψε το κρώξιμό του γιά νὰ την ακούση.

Όστόσο, ο καιρός περνούσε, ο κακός θεός που έρχόταν από καιρό σε καιρό στο παλάτι γιά νὰ εξακριβώσει αν η ανειψία του ζούσε πάντοτε, μη ύπομονη, ζόμενος τίποτε, άρχισε ν' άπομονώσει, γιατί οί κάτοικοι του νησιού επαναστάτησαν και ρωτούσαν γιάτί η πριγκίπισσα, που είχαν ήδη ε-

Πονηριές ζώων

ΠΟΝΤΙΚΩΝ «ΜΗΧΑΝΕΣ»

Ο Λαφονταίν, σ' έναν από τους περιφήμους μύθους του, διηγείται την ιστορία των δύο εκείνων ποντικών, οί όποιοι, αφού επί ώραν δεν ήξεραν πώς να μεταφέρουν στη φωλιά τους ένα αυγό που βρήκαν, κατέληξαν στο να σκεφθούν έναν πολύ περίεργο τρόπο μεταφοράς. Ο ένας από τους δύο, αφού ξαπλώθηκε με την πλάτη, πήρε τ' αυγό ανάμεσα στα πόδια του, ενώ ο σύντροφός του τον τραβούσε από την ουρά σαν ένα μικρό άμαξάκι...

Κάποια άλλη μέρα, μέσα σ' ένα υπόγειο, όπου ήταν έναποθηκευμένες δαμιζάνες με λάδι, μια από αυτές έτυχε να είναι άνοιχτή. Ένας ποντικός σκαρφάλωσε πάνω στο λαϊμό της δαμιζάνας και ένοιωσε

νηλικιωθή, δεν βασιλευε. Τότε ο πανούργος θεός τους είπε:

—Γιά να δώ εάν η ανειψία μου είναι ικανή να γίνει βασίλισσά σας, θα την υποβάλω σε τρεις δοκιμασίες: μια δοκιμασία θάρρους, μια δοκιμασία ύπομονής και μια δοκιμασία αγάπης. Έάν βγί νικήτρια, θα βασιλεύσει στο νησί.

Φώναξε λοιπόν την πριγκίπισσα μπροστά του. Μετά χτύπησε τὰ χέρια του κι' αμέσως ένας υπηρέτης έφερεν ένα σακκι γεμάτο από σπόρους παπαρούνας, ανακατεμένους με χονδρή άμμο.

—Πρώτα θα ύποστης την δοκιμασία της ύπομονής, της είπε. Πρέπει να χωρίσης τους σπόρους αυτούς της παπαρούνας από τὰ χαλικάκια, χωρίς να λαθέψης έστω και σ' έναν.

Η πριγκηποπούλα άπομακρύνθηκε καταλυπημένη, σέροντας πίσω της το σακκι. Τι θα έκανε;

—Κρά! Κρά!

Ακούστηκε ξαφνικά και την ίδια στιγμή μπήκε από το παράθυρο ο γέρο κόρακας, φέρνοντας πίσω του έναν όμιλο κοράκων που επέπεσαν γύρω απ' το άνοιχτό σακκι και άρχισαν να ραμφίζουν. Σε λιγώτερο από μιά ώρα οί παπαρούνόσποροι είχαν χωριστεί από τὰ χαλικάκια και η πριγκίπισσα βγίκε θριαμβεύτρια από την πρώτη δοκιμασία.

—Μπράβο! είπε ο θεός της, κρύβοντας με δυσκολία τη στενοχώρια του. Άς δούμε τώρα τη δοκιμασία του θάρρους.

Και βγίκε έξω, ενώ ο υπηρέτης άφησε μπροστά στο κοριτσάκι ένα κιβώτιο, του όποιου άνοιξε το σκέπασμα κι' άπομακρύνθηκε βιαστικά. Αμέσως τέσσερα φίδια άνεπήδησαν σφυρίζοντα απ' τ' άνοιχτό κιβώτιο και γλίστρησαν προς την φυλακισμένη. Εκείνη όμως τὰ άνεγνώρισε.

—Φίδια μου, άγαπητοί μου φίλοι, θυμάστε την ώραία μουσική που σάς έπαιζα στο παλάτι, τους είπε:

Λίγες στιγμές αργότερα, μισοανοίγοντας ο κακός θεός προφυλακτικά την ανειψία του να τραγουδά, ενώ τὰ φίδια την κύτταζαν ήρεμα.

—Δέν άπομένει παρά η δοκιμασία της αγάπης, της είπε. Αυτή όμως τη φορά θα διαλέξης σὺ η ίδια, έφ' όσον όλα τὰ μέσα που μεταχειρίζομαι γιά να σε νικήσω άποτυγχάνουν.

Τότε η μικρή πριγκίπισσα του άπάντησε:

—Παρά την μοχθηρία που έδειξες απέναντί μου, σ' αγαπώ πάντα ως θεό μου και γιά νὰ σ' εύχαριστήσω, παραιτούμαι του θρόνου. Βασίλευε σὺ στη θέση μου.

Στο άκουσμα των λόγων αυτών η καρδιά του μοχθηρού ανθρώπου μαλάκωσε ξαφνικά και, κλαίοντας, έζήτησε συγγνώμη από την ανειψία του γιά τὰ κακά που της έκαμε και την ίδια μέρα, έστέφθη βασίλισσα του χρυσωμένου νησιού.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΠΡΩΣΩΠΕΙΑΣ

(Έπ' εύκαιρία των Απόκρεω)

Τις ημέρες αυτές των Άπόκρεω, στα περίπτερα, στα μικρομάγαζα των συνοικιών και στα κουρεία, βλέπομε λογής - λογής προσωπίδες, άλλες να γελούν ηλιθίως, άλλες να μάς κυττάζουν περίεργα σαν να άπορούν κι' άλλες νάχουν ύφος Ρωμαίου συγκλητικού.

Όλη αυτή η ποικιλία των άπονεκρωμένων έκφράσεων έχει την ιστορία της και την καταγωγή της. Η προσωπίς — ή γνωστή κοινώς ως μουτσούνα — έχει ιστορίαν χιλιάδων έτών, είναι καθάρως έλληνική έπινοήσις και όφείλει την γένεσίν της εις τὸ αρχαίον έλληνικόν θέατρον. Τὸ προσωπίον, όπως έκαλεῖτο κατά την αρχαιότητα, ήτο τὸ οὐσιώτεστον μέρος της σκευῆς των όποκριτών — των ήθοποιών δηλαδή — διότι έχρησίμευεν άφ' ενός μὲν διά την άναπαράστασιν των τύπων των διαφόρων παιζομένων τραγῳδιών ή κωμῳδιών, άφ' έτέρου δὲ διά νὰ ένισχύη την φωνήν των ήθοποιών, οί όποιοι, ως γνωστόν, έπαίζαν εις άνοικτόν έντελὸν χώρον ως έπί τὸ πλείστον.

Ήσαν δὲ τὰ προσωπίεα της έποχής εκείνης πελώρια και βαρύτατα. Τόσον βαρεία, που οί ήθοποιοί, δια νὰ μή πληγώνη τὸ κεφάλι τους από την τριβή, έδαν επί της κορυφῆς του τεμάχιον χονδρού ύφασματος, τὸ όποιον όνόμαζον πῖλον, όμοιον πρὸς τὸν σημερινόν κεσέν. Κατεσκευάζοντο δὲ ή από γυψωμένον ύφασμα, ή από φλοιούς δένδρων. Τὰ προσωπίεα του αρχαίου έλληνικού θεάτρου διηρούντο εις τραγικά και κωμικά και εις προσωπίεα παριστάνοντα πρόσωπα παρὰ φύσιν, όπως π. χ. ο τυφλός Φινεύς, ή ο Άκταίον ο κερασφόρος. Ο Πολυδεύκης είχε συγγράψει πλήρη κατάλογον των τότε έν χρήσει προσωπίων με λεπτομερή περιγραφήν ένὸς έκάστου. Έκ των τραγικών προσωπίων, τὰ κυριώτερα ήσαν οί ξυρίας — μάσκα δηλαδή με πρόσωπο ξυρισμένον — ο άπαλός — τύπος λεπτοῦ νέου, — ο σπαρτοπόλιος — ο έχων δηλ. φαρράμαλλιά, — ή κατάκομος ώχρά — μάσκα παριστάνουσα γυναίκα ώχρή, με μακριά μαλλιά, — ή κούριμος παρθένος — παριστάνουσα

κεφαλήν γυναικὸς ξυρισμένην κ. ά. Τὰ κωμικά προσωπίεα ήσαν διάφορα, αναλόγως πρὸς την παιζομένην έκαστοτε κωμῳδίαν, πολλάκις δὲ, όταν έπρόκειτο νὰ διασυρθή κάποιος, όπως ο Σωκράτης εις τὰς «Νεφέλας», τὸ προσωπίεο ήτο πανομοιότυπον πρὸς τὸ διασυρόμενον πρόσωπον. Έκτός όμως των τραγικών και των κωμικών προσωπίων υπήρχον και τὰ σατυρικά, ήτοι ο πολὺς σάτυρος — ο ψαρμάλλης σάτυρος, — ο άγνώριος σάτυρος — ο γενειώτης (με γενεία) σάτυρος και ο άπικρος Σεληνός.

Άλλά έκτός των Έλλήνων και οί Ρωμαίοι έκαμαν χρῆσιν των προσωπίων εις τὸ θέατρον από των αρχαιοτάτων έπίσης χρόνων, καθώς και οί Ιάπωνες. Επίσης χρῆσιν προσωπίων, όχι όμως όπως των

αρχαίων, έκαμον και οί ήθοποιοί της παλαιάς Ιταλικῆς κωμῳδίας, όσάκις έπρόκειτο νὰ ύποδυθούν ρόλους γερόντων και κυρίως γυναικῶν, τὰς όποιας ύπεδύοντο άνδρες, διότι γυναίκες ήθοποιοί δέν υπήρχαν τότε ή, αν υπήρχαν, ήσαν έλάχιστα.

Από τὸ 1700 όμως ή χρῆσις του προσωπίου έγενεκεύθη εις όλα τὰ θέατρα της Εύρώπης και έπεκράτησεν έπ' άρκετόν χρονικόν διάστημα. Σήμερα, ως γνωστόν, τὸ προσωπίον εις τὸ θέατρον κατηργήθη έντελὸς και μόνον ο Άρλεκίνος, κατά έπικρατήσασαν συνήθειαν, τὸ φορεῖ και μέχρι σήμερα.

Ειδικότερον εις την Άγγλιαν, από τὸ 1348, έδημιουργήθη και άνεπτύχθη ένα είδος προσωπιδοφόρου μαπαλέτου με μουσικήν και

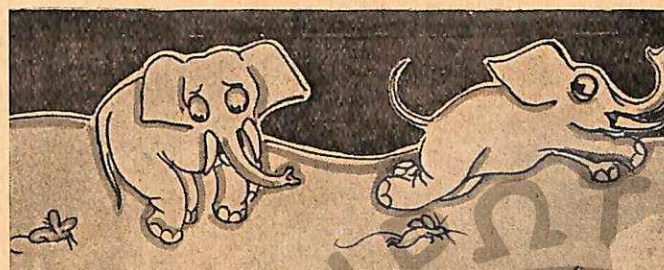
χορικά άσματα, εις τὰ όποία κατόπιν προσέθεσαν και διάλογους. Εις τὸ νέον αυτό θεατρικόν έργον ήσχολήθησαν και σπουδαίοι συγγραφείς, μεταξύ των όποιων και ο Μίλτων, όστις έγραψε τρία παράμοια έργα, ή μόδα των όποιων έπεκράτησεν επί πολύ. Τὰ έν λόγω έργα έδόθησαν μετά μεγίστης πολυτελείας τῷ 1832 κατά τὸς γάμους του Βασιλέως Έδουάρδου και κατά τὸ 1887 εις τὰς εορτάς που έδόθησαν πρὸς τιμὴν της Βασίλισσας Βικτωρίας.

Από τὸ θέατρον λοιπόν μετεπήδησεν ή προσωπίς εις την ζωήν, χάρις εις την αὐστηράν έθιμοτυπίαν μερικῶν ευγενῶν, οί όποιοι, πρώτοι, εις διαφόρους δημοσίους χορούς και λαϊκάς εορτάς, ενεφανίσθησαν με προσωπίδα, διά νὰ μὴ άναγνωρισθούν από τὸν πολὺν λαόν.

Σιγά - σιγά όμως τὸς ευγενεῖς έμμήθησαν και άλλοι και όταν έπεκράτησε τὸ έθιμον της ομαδικῆς διασκεδάσεως, αἱ Άπόκρεω δηλαδή, ή χρῆσις της προσωπίδος έγενεκεύθη εις όλας τὰς κοινωνικάς τάξεις.

Σήμερα ή μάσκα, χωρίς νὰ διατηρῇ τίποτε από τὰ παλαιά χαρακτηριστικά της, τέλνει σκεδὸν νὰ καταργηθῇ, διότι και τὸν προοριμὸν της μή άναγνωρίσεως δέν εκπληρώνει, αφού έπεκράτησε ν' άπαρτῆται και εις τὰ κέντρα διασκεδάσεως και εις τὰ διάφορα φιλικά σπῆτια, και διότι έθεωρεῖται ως άπρηχαιώμενον και μεσαιωνικόν έθιμον.

Μήτσος Δελιδός

Οί φίλοι μας τὰ ζῶα

Ο ΤΡΟΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΕΦΑΝΤΩΝ

Είναι άπίστευτο! κι' όμως τὸ ζῶο που τρομοκρατεῖ κυριολεκτικῶς όλους τὸς έλέφαντας, ιδίως εκείνους που ζοῦν στην Άσία, είναι... ο ποντικός!

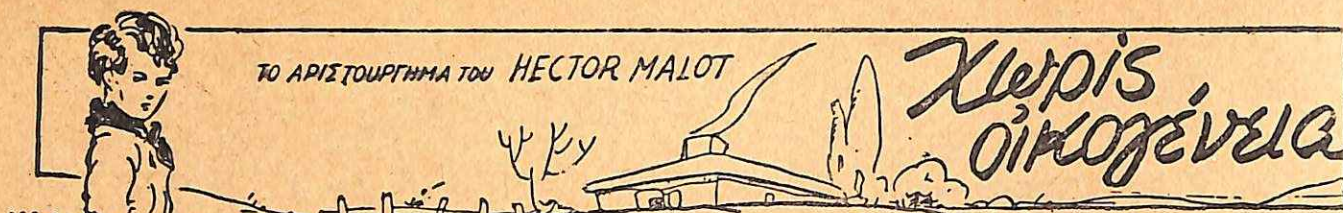
Όταν εύρεθῇ μπρὸς στο τρομερὸ παχύδερμο, ο μικρούλης ποντικός, τρελλός από τὸ φόβο του, ψάχνει νὰ θρῆ, σύμφωνα με τὴς συνήθειες της ράτσας του, μιά σκοτεινή τρύπα γιά νὰ κρυπθῇ. Άν τώρα κατά τύχην διακρίνῃ την εἰσοδὸ του άπροόπτου ίκείνου σαρκοῦ στενοῦ, όπως είναι ή προβοσκίς του έλέφαντος, χωρίς νὰ χάσῃ στιγμή, πιτῶν μέσα με όρμη.

Τὸ παχύδερμον, μισοπνιγμένο, άρχίζει τότε νὰ καταβάλλῃ άπελπιστικές και συγχρόνως κωμικῆς προσάθειες, γιά νὰ διώξῃ τὸν ποντικό. Άγωνίζεται, ο

δυστυχῆς, ύποφέρει, χοροπηδᾷ σαν τρελλός, αλλά ο ποντικός... δέν φεύγει άπ' την πρωτότυπη φωλιά του. Όταν λοιπόν ο έλέφανς διακρίνῃ ένα ποντικό, άνασπᾷ κατεσκευασμένως την προβοσκίδα του και τὸ βάζει στα πόδια γιά νὰ σωθῇ!...

Μπορεῖτε τώρα νὰ φαντασθῆτε πῶς διασκεδαστικό είναι τὸ θέαμα ενός ξετρελλαμένου άπ' τὸ φόβο του θεάρατου έλέφαντος, που λαχανιασμένος, τρομαγμένος, άπελπισμένος, τρέχει δεξιά κι' άριστερά γιά νὰ σωθῇ από τί; Από τὸ μικροσκοπικὸ μπροστά του ποντικάκι, που, τρελλό κι' αυτό άπ' τὸν φόβο του, τρέχει γιά ν' άποφύγῃ τὸ τέρας που βρέθηκε μπροστά του.

* Η λέξις μουτσούνα, την όποιαν χρησιμοποιοῦν πολλοί, είναι Ιταλικῆς καταγωγῆς εκ της λέξεως μοδζο, που σημαίνει μοστρό — μουσούδα — μουτσούνα και είναι έκασκεύασμα των Έπτανήσιων και ειδικότερα πιθανῶς των Κερκυραίων, οί όποιοι και σήμερα άκόμη μεταχειρίζονται την λέξιν μουτσούλα αντί της έλληνικῆς φλιώτρον (φλιώτρον σκύλων, αἰγῶν κ.τ.λ.).

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΗΕCΤΟΡ ΜΑΙΟΤ

Χειρίς Οικογένεια

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Την τρίτη μέρα, τέλος πάντων ένας άνθρωπος μούφερε γράμμι' από τον Βιτάλη.

Μούγραφε πώς τον κρατούσαν προφυλακισμένο, να τον δικάσουν το Σάββατο, στο Πλημμελειοδικείο, γι' αντίστασι κατά της εξουσίας με βιασιοπραγία κατά του αντιπροσώπου της.

«Με παράφερε ο θυμός — έπρόσθεσε, — κι' έπεσα σέ σφάλμα βαρύ, που μπορεί να μου κοστίση ακριβά. Έλα στη δική, θα πάρεις ένα καλό μάθημα».

«Έπειτα μούδινε διάφορες συμβουλές κι' οδηγίες, και στο τέλος, με τους άσπασμούς του, μου παρήγγελλε να χαϊδέσω από μέρους του τον Κάπη, τον Καρδούλη, τον Ζερμπίνο και τη Δούλη».

«Όσο διάβαζα το γράμμα, ο Κάπη, ανάμεσα στα πόδια μου, με τη μύτη ψηλά, όλο το μύριζε' και τα κουνήματα της ούρας του μούλεγαν καθαρά, πώς από τη μυρωδιά καταλάβαινε ότι το χαρτί εκείνο είχε περάσει απ' τα χέρια του αφέντη του. Τρεις μέρες τώρα, πρώτη φορά ο σκύλος δείχνουνταν ζωηρός και χαρούμενος».

Ρώτησ' αμέσως κι' έμαθα πώς οι συνεδριάσεις του Πλημμελειοδικείου άρχιζαν κάθε μέρα στις δέκα. Το Σάββατο λοιπόν πήγα απ' τις έννιά και στάθηκα με τη ράχι στην πόρτα, για να μπω πρώτος μόλις θάνοιγαν. Μπήκα. Λίγο-λίγο ή μεγάλη σάλλα γέμιζε. Γνώρισα και πολλά πρόσωπα, από κείνα που είχαν παρασταθή στη σκηνή με τον άστυφύλακα.

Δέν ήξερα καλά τί θα πη ούτε Δικαστήριο, ούτε Δικαιοσύνη' αίσθανόμουν όμως ένα φόβο φρικτό' μου φαίνονταν πώς μαζί με τον κύριό μου κινδύνευα κάτι να πάσω κι' έγω!

Και κρύφτηκα πίσω από μια μεγάλη σόμπα, και κόλλησα στον τοίχο κι' έγιναν όσο μπορούσα μικρότερος.

Δέν έδίκασαν πρώτο τον Βιτάλη, παρά κάποιους άλλους που είχαν κλέψει, που είχαν δειρεί, που όλοι τους έλεγαν πώς είναι άθωοι και που όλοι τους καταδικάστηκαν. «Υστερα παρουσιάστηκε ο κύριός μου, ανάμεσα σέ δυο χωροφύλακες και κάθησε στον ίδιο πάγκο, όπου είχαν καθήσει πρωτίτερα οι κλέφτες κι' οι κλεφτατζήδες».

Τί είπαν στην αρχήν, τί τον ρώτησαν, τί αποκρίθηκε, δέν ξέρω. Από τη συγκίνησή μου δέ μπορούσα νακούω ή τουλάχιστο να καταλαβαίνω. «Έπειτα δέν είχα το νού μου νακούω παρά να κυττάζω. Κυττάζα τον κύριό μου που στέκουνταν τώρα όρθιος, με τα μακρυνά του άσπρα μαλλιά ριχμένα πίσω, σέ στάσι ανθρώπου που ντρέπεται και λυπάται. Κυττάζα και τον δικαστή που τον ρωτούσε».

— «Όστε λοιπόν, είπε αυτός, όμολογείς ότι έκτύπησες τον άστυφύλακα;

— Μιά φορά μόνο, κύριε πρόεδρε. Και στο χέρι, για να τον κάμω να τό ξεφίξη. Όταν έφθασα στο μέρος, όπου θά δίναμε την παράστασί μας, τον είδα να μπατσίζη το παιδί που είχα μαζί μου».

— Δικό σου ήταν αυτό το παιδί;

— Όχι, κύριε πρόεδρε' τ' αγαπώ όμως σά δικό μου. Άμα είδα τον άστυφύλακα να τό κτυπά, παραφέρθηκε από τό θυμό και του έπιασα τό χέρι, για να τον έμποδίσω να τό ξανακτυπήσει».

— Εκτύπησες και σ' τον άστυφύλακα;

— Δηλαδή τη στιγμή που μ' έπιασε από τό γιακά, ξέχασα ποιός ήταν ο άνθρωπος που μου ρίχουνταν έτσι ή, για να πω καλύτερα, δέν είδα σ' αυτόν παρά ένα άνθρωπο, αντί να ιδώ ένα άστυφύλακα, και χωρίς να θέλω από ένστικτο μόνο παραφέρθηκα».

— Στην ηλικία σου δέν παραφέρονται οι άνθρωποι.

— Δέν έπρεπε να παραφερθώ, τό άναγνωρίζω. Δυστυχώς, δέν κάνει πάντα κανείς εκείνο που πρέπει».

— Άς ακούσουμε και τον άστυφύλακα.

Ο «αντιπρόσωπος της εξουσίας» διηγήθηκε τότε τά πράγματα όπως έγιναν, επέμεινε περισσότερο στην κοροϊδία που έτράβηξε από τον πίθηκο, παρά στη γροθιά που έφαγε από τον Βιτάλη.

Αυτός, αντί νακούση με προσοχή την κατάθεσι του κατηγορού του, κυττάζε σ' όλη τη σάλλα, σά να γύρευε κάποιον. Ποιόν άλλον από μένα; Βγήκα τότε από τον κρυψώνα μου, γλίστρησ' ανάμεσα από τους περιέργους κι' έφθασα στην πρώτη γραμμή.

Με είδε, και τό λυπημένο του πρόσωπο φωτίσθηκε. Κατάλαβα πώς χαίρουνταν γιατί μ' έβλεπε και χωρίς να θέλω τά μάτια μου γέμισαν δάκρυα.

— Έχεις να προσθέσης τίποτα προς υπεράσπισί σου; τον ρώτησε ύστερα ο πρόεδρος».

— Για μένα όχι, αποκρίθηκε ο Βιτάλης' μα για τό παιδί που θά μείνη όλομόναχο, γι' αυτό μόνο ζητώ την έπιείκεια του δικαστηρίου και τό ίκετεύω να μās κρατήση χωρισμένους όσο μπορεί λιγώτερο».

Ενόμισα πώς θά τον άφιναν έλεύθερο. Μα δέν έγιν' έτσι.

Ένας άλλος δικαστής μίλησε λίγα λεπτά. Κι' έπειτα ο πρόεδρος, μ' έπίσημο ύφος, είπε ότι «ο καλούμενος Βιτάλης, κατηγορούμενος επί αντίστασει και βιασιοπραγία εναντίον όργάνου της άστυνομικής άρχης», καταδικάζεται σέ δυο μήνες φυλάκισι και σ' έκατό δραχμές πρόστιμο».

Δυο μήνες στη φυλακή! Με τά μάτια θολά από τά δάκρυα, είδα την πόρτα, απ' όπου είχε μπη ο Βιτάλης, να ξανανοίγει. Ένας χωροφύλακας τον πήρε και βγήκαν μαζί. Έπειτα ή πόρτα ξανάκλεισε.

Μας χώριζαν για δυο μήνες!

«Δυο μήνες στη φυλακή!...»

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ'.

Στό πλοίο.

«Όταν, με καρδιά φουσκωμένη και με μάτια κόκκινα, γύρισα στο ξενοδοχείο, βρήκα στην πόρτα της αούλης τόν ξενοδόχο, που με κύτταζε καλά-καλά, από πάνω ίσαμε κάτω».

— Έκαμα να περάσω και με σταμάτησε.

— Λοιπόν, μου είπε, τ' άφεντικό;

— Καταδικάστηκε».

— Πόσο;

— Δυο μήνες».

— Και πρόστιμο;

— Έκατό φράγκα».

— Δυο μήνες... έκατό φράγκα... ψιθύρισε δυο-τρείς φορές».

— Έκαμα πάλι να περάσω και πάλι με σταμάτησε:

— Και τί θά κάμης έσύ αυτούς τούς δυο μήνες;

— Δέν ξέρω...».

— Ά, δέν ξέρεις... Έχεις λεπτά για να τρώς έσύ και να τρέφης και τά ζωντανά σου;

— Όχι...».

— Όχι; Φαντάζεσαι λοιπόν πώς θά σās τρέφω έγω;

— Δέν φαντάζομαι τίποτα, κύριε!...».

Σέ λυπούμαι, εξακολούθησε ο ξενοδόχος, μα τί να σου κάμω; Ο άφεντικός σου μου χρωστάει κάμποσα... Μπορώ να σέ κρατήσω βερεσέ δυο μήνες ακόμα, χωρίς να ξέρω αν στο τέλος θά πληρωθώ; Πρέπει να φύγης».

— Να φύγω! Και πού να πάω;...».

— Αυτό δέν είναι δική μου δουλειά. Δέν είμαι ούτε πατέρας σου, ούτε άφεντικό σου. Γιατί λοιπόν θά σέ κρατούσα;

Σώπασα. Τί να του πω; Ο άνθρωπος είχε δίκιο. Γιατί θά με κρατούσε στο ξενοδοχείο του; Τί με είχε; Τί μου χρωτούσε;

— Πάρε λοιπόν τά σκυλιά σου και τη μαϊμού σου, μου είπε, και δρόμο. Έννοείται πώς θά μ' αφήσης τό σάκκο του άφεντικού σου. Άμα βγής απ' τη φυλακή, θάρθής να τον πάρη και τότε θά κανονίσουμε τό λογαριασμό μας».

Μου ήλθε μια ιδέα:

— Άφου είσθε βέβαιος, του είπα, πώς ο Βιτάλης, δια βγής από τη φυλακή, θά σās πληρώση, κρατήστε με ως τότε και περάστε και τά έξοδά μου στο λογαριασμό».

— Τί λες έκεί! μου αποκρίθηκε. Ο Βιτάλης θά μπορούσε ίσως να μου πληρώση λίγες ήμέρες, μα δυο δολάρια μ' έμηνες, α, είναι άλλος λόγος!

— Θά τρώω όσο λίγο θέλετε».

— Αμή τά ζωντανά σου;... Όχι, όχι, πρέπει να φύγης. Στά χωρία μπορεί να βρής εργασία και να βγάγης τό ψωμί σου».

— Μα ο Βιτάλης;... που θά με βρή όταν θά βγής από τη φυλακή; Έδω θάρθής να με γυρέψη».

— Και σ' γύρισε 'κείνη την ήμέρα. Μην απομακρυνθής πολύ από την Τουλούζα, για να μπορέσης, σέ δυο μήνες, να είσαι πάλι έδω».

— Κι' αν μου γράψη ο κύριός μου;

— Θά σου φυλάξω τό γράμμα του».

— Μα πού δέν θά του άπαντήσω;

— Έ, μα με σκότισες έπιτέλους! Σου είπα να φύγης και πρέπει να φύγης, τελείωσε! Σου δίνω καιρό πέντε λεπτά. Άν γυρίσω και σέ βρω πάλι στην αούλη, θά σέ μεταχειρισθώ πολύ άσχημα, να τό ξέρης!

Κατάλαβα ότι κάθε αντίστασι ήταν περιττή. Έπρεπε να φύγω, τελείωσε!

Μπήκα στο σταύλο, έλυσα τά σκυλιά και τον Καρδούλη, πήρα τό σάκκο μου, πέρασα στον ώμο τό λουρί της άρτας μου, — και δρόμο!

Ο ξενοδόχος περίμενε στην πόρτα, για να με ξεβάλη».

— Άν έρθη κανένα γράμμα, μου φώναζε, θά σου τό φυλάξω!

Βιαζόμουν να βγώ από την πόλη, γιατί τά σκυλιά δέν είχαν φίλων: κι' αν με σταματούσε κανένας άστυφύλακας, τί θά τούλεγα; Πώς δέν είχα λεπτά να τούς αγοράσω; Δέν ήταν ψέματα βέβαια, γιατί στην τσέπη μου δέ βρίσκουνταν παρό πέντ' έξη δεκάρες. Μα θά τό πίστευε ο άστυφύλακας; Κι' αν μ' έπιασε τότε και μένα; Ο Βιτάλης στη φυλακή, έγω στη φυλακή, τί θά γίνονταν τά σκυλιά κι' ο Καρδούλης;

(Η συνέχεια εις τό έπόμενον)

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ

Εις τό βιβλίον της, ευγενής κυρία από την Βενετίαν, συνιστά κάθε φορά που θά θέλουμε και μās είναι εύκολο να άποκτήσουμε ένα αντικείμενο ή μια άνεση ή μια ευχαρίστηση, να παραιτούμεθα με τη θέλησή μας από την άπόκτηση αυτή και να μεταβάλλουμε την στέρηση αυτή σέ οικειοθελή άρνηση. Π. χ. έχω την έπιθυμία να πάω περίπατο—να πείσω τον έαυτό μου ότι δέν τό θέλω αυτό τό πράγμα και δέν θά πάω. Έτσι έστέρησα τον έαυτό μου από μια ευχαρίστηση, αλλά έπέτυχα μια νίκη».

Η συνήθεια επίσης να υπακούωμε άποτελεί εξαίρετη άσκηση για την θέλησή μας. Έννοείται ότι ή υπακοή αυτή πρέπει να προέρχεται από σεβασμό και όχι από φόβο».

«Κάθε φορά που υπακούω, αίσθανόμαι πώς ή ψυχή μου είναι έντελώς έλεύθερη» διαβάζομε στην «Ίφιγένεια» του Γκαίτε».

Υπάρχουν βέβαια πολλές έλευθερίες άγριες, όπως π. χ. ή έλευθερία... να λακτίζουμε! Όμως ή έλευθερία να άπολυτρώνεται κανείς από τον ίδιο τον έγωισμό του και να υπακούη σέ κείνους που τον αγαπούν, χωρίς αντίσταση, χωρίς δισταγμούς, χωρίς μορφασμούς, δίχως να είναι ανάγκη να του έπαναλάβουν δυο και τρείς φορές τις προτροπές που άφορούν τό καλό του, αυτή δέν είναι πραγματικά ή μεγαλύτερη έλευθερία;

Γι' αυτό δικαίως λέει ο Φόρστερ πώς ή έκουσία ύποταγή είναι μια από τις γενναιότερες άσκήσεις της δυνάμεως της θελήσεως και ότι είναι ακόμη μια άποτελεσματική μέθοδος να μπορέσης να κυριαρχής επί των άλλων. Γιατί όσο ευρωστότερη θέληση έχει κανείς, τόσο ασφαλέστερα μπορεί να κυβερνή και να οδηγή την έλευθερία των άλλων».

Άσφαλώς ένα μέσον για να αυξήσουμε την θέλησή μας για την εργασία θά ήτανε και τό να μη αντίστατενώμαστε προς τη φυσική μας κλίση, γιατί έτσι θά εργαζώμαστε προθυμότερα».

Ο Κομφούκιος έγραφε: «Προσπάθει με κάθε τρόπο να μπορέσης να πρωτεύσης στο έπάγγελμα σου, όποιοδήποτε κι' αν είναι, και φρόντισε να καλλιεργής αδιάλειπτα τη δεξιότητα που έπροικίσθης από τη φύση». Πρέπει ναχουμε υπ' όψιν από τη μικρή μας ηλικία, πώς, προτού μπορέσουμε να καταγίνουμε ειδικά σέ κείνο που μās θέλγει και μās ευχαριστεί, έχομε ανάγκη να δώσουμε στο νού μας γενικώτερη μάθηση. Γι' αυτό πρέπει να καταγινώμαστε κάμποσα χρόνια με μαθήματα που μπορεί να μη μās άρέσουν πολύ, με την παρηγοριά πώς άφου άποκτήσουμε τά στοιχεία τους δέν θάχουμε ανάγκη παρά ύστερα να ακολουθήσουμε την ειδική σπουδή τους».

Πρέπει ναχουμε υπ' όψιν πώς αν αυτά για τώρα δέν μās φαίνονται άπαραίτητα, βραδύτερα όμως θά πεισθούμε πώς υπήρξαν αντίθετως για μās ουσιοδέστατα για τη μόρφωση και την ελαστικότητα του πνεύματός μας».

Κ.

Τὸ Ἔθνος τῶν νέων

ΘΡΗΣΚΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΣ

Θρησκεία καὶ Πατρίς: Ἰδοὺ αἱ δύο ἐκ χειρὸς κρατοῦμεναι ἀδελφαί, αἵτινες διὰ τῆς θρησκευτικῆς καὶ πατριωτικῆς δρόσου, μεθ' ἧς ζυμῶνται τὰς νεαρὰς υπάρξεις ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ τοῦ παντὸς Δημιουργὸς ἐνεκόλωσε τὴν εἰκόνα Του, καθιστῶσι τὴν συνείδησιν αὐτῶν ἀπαλὴν καὶ ἐτοιμὴν διὰ τὴν ἀνιδρύσιν ἐν αὐτῇ τοῦ περικαλλοῦς ἀγάματος τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ ἔθνους.

Ἄνευ τούτων, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὴν ἀποκορύφωσιν πασῶν τῶν ἀρετῶν, εἶναι ἀδύνατον ὁ ἄνθρωπος νὰ μορφωθῇ, νὰ ἀναπτυχθῇ, νὰ ἐξυψωθῇ, νὰ ἀποδῇ ὑψηλόφρων, νὰ ἐθισθῇ εἰς τὴν εὐγενῆ αἰμίλλαν, ἥτις ἐπιδιώκει τὴν ἀνύψωσιν διὰ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος, νὰ καταθραύσῃ τὸν κλοιὸν τοῦ ἐγωῦσμου καὶ νὰ ἀποθῇ τέλος ὁ μεγαλόφρωνος κήρυξ τοῦ κατὰ Θεὸν μεγαλείου, ὁ ἀλτρουϊστῆς καὶ ὁ ἔχων ὀλόθερμον λαχτᾶραν, πόθον ἀσθεστον καὶ φλόγα εἰς τὸν νοῦν ἀκόμητον, τῆς Πατρίδος τὴν ἐξύψωσιν.

Γ. Σ. - ΧΟΝΔΡΟΓΙΑΝΝΗΣ

★

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΣ

Μὲ τὴν χειρονομία τῆς 4ης Αὐγούστου, ὁ Ἀρχηγὸς ἔσωσε τὴν τιμὴ τῆς Ἑλλάδος, τοὺς Ἕλληνας καὶ τὰς Ἑλληνίδας. Καὶ ἐνῶ τίς προηγουμένης ἡμέρας ὁ οὐρανὸς ὁ Ἑλληνικὸς ἦτο συννεφιασμένος, ἡ 4η Αὐγούστου ἐξημέρωσε μὲ εἰσορραϊὰ καὶ ἡ καταγάλανή του μορφή ἐνεφανίσθη ἀνωθέν μας. Τὰ δαιμόνια πνεύματα ἐξηφανίσθησαν μονομιάς. Παντοῦ πλέον ἀγνὰ καὶ ἀθάνα ψυχὰ σκεπάζουν τὴν Ἑλληνικὴ γῆ. Μάννα Ἑλλάδα!... Πόσο ἀξίζει!... Ἰσως μερικοὶ νὰ μὴν ἔχουν νοιώσει ἀκόμη τὴν ἀξία σου. Καὶ ὅμως δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ τὴν νοιώσουν καὶ τότε ρίγη θὰ περάσουν ἀπὸ τὸ σῶμα τους. Ἡ δὴ σου ἑκτασίς, μορφή καὶ ἀξία παρὰβάζεται μ' ἕνα τεράστιο διαμάντι, πού στολίζει τὴν Εὐρώπην. Καὶ σὰν πολὺτιμη καὶ θαυμαστή πού εἶσαι, τὰ παιδιὰ σου, ἡ Νεολαία σου δὲν θὰ σ' ἀφήσουν νὰ χαθῇς. Ἀλλὰ βρῆκες ἐκεῖνον πού ζητούσεις; Ἐνῶν Ἀρχηγὸ σιδερένιο, πού βαστάει τὴ ρίζα τοῦ ἀπὸ τὴν Κεφαλληνία, καὶ ἕναν ἀντάξιό σου Βασιλεῖα. Καὶ τώρα ἡ Νεολαία σου ὅλη μαζί θὰ φωνάξῃ στοὺς γεροντοτέρους τὸ ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν λεχθέν: «Ἄμμες δὲ γ' ἐσόμεθα, πολλὰ κάρρονες». Καὶ ὅπως λέγει καὶ τὸ τραγοῦδι μας ἀς κάμωμε: Ἄς βαδίζωμεν ἐμπρός, πάντα ἐμπρός!

ΗΛΙΑΣ ΜΠΟΥΤΣΙΚΑΡΗΣ

★

Ο ΕΡΓΑΤΗΣ

Σὰν εἰλωτὰς αἰῶνες δούλευες, φτωχὲ ἐργάτη, στὸ ξεροθόρι, στὸν ἥλιο, στὴ βροχὴ, τὰ χρόνια πού περνοῦσαν δὲ σοὺ κύρτωναν τὴν (πλάτη, μὰ ἡ βαρεὶά δουλειά.—Ἐχει ἀντοχή νὰ ὀρθῇ ἕνα κορμὶ νηστικό καὶ κουρασμένο;— Ἦσουν νιὸς ἢ γέρος; Δὲ ξεχώριζες. Τ' ἀχνεῖ σου δὲ γέλασε, οὔτε καὶ πικραμένο γιὰ τὸ φτωχὸ κορμὶ σου πού δὲν τ' ὥριζες παραπονέθηκε. Ἡ κούρασις, τὸ λογικὸ σου νέκρωσε καὶ ἰδανικά δὲν εἶχες παλάτι σου φαίνονταν τ' ἀθλοῦ φτωχικό σου σὰν εἶχες τὸ ψωμί! καὶ ἔξινες τύχες ποτὲ δὲ ζήλεψες... Μὰ βρέθηκαν τὰ χέρια (τ' ἀγία: τοῦ Κυβερνήτη καὶ τοῦ Βασιλεῖα σου, πού μοναχὰ αὐτὰ—ποῖός ξέρει μὲ τί θεία (μάγια— σ' ἔκαναν ν' ἀγαπήσῃς τὴ δουλειά σου. Τὰ χέρια αὐτὰ—τὰ πατρικά—λιγότεψαν τίς (ὥρες τῆς δουλειᾶς σου καὶ μὲ τὴ δύναμίν σου ἀνάλογα δουλεύεις δὲ σὲ τραμάζουν οἱ μπόρες τώρα πούχεις περισσὸ τὸ ψωμί σου. Τὸ μακρὸ δρόμο τῆς δουλειᾶς τὸν παίρνεις (τραγουδώντας —ἐνῶ πρὶν μόνο ἡ σκέψις τῆς δουλειᾶς σὲ κούραζε. Τὰ χεῖλιά σου δὲν παύουν εὐλο- (γώντας: νὰ ζήσῃ ὁ Κυβερνήτης κι' ὁ Βασιλεῖας.

ΝΕΛΛΗ ΤΖΟΒΑΡΑ

ΕΥΧΗ

Μικρὸ κοπέλλι τοῦ βουνοῦ
πέρα στὸ σπήλιο τ' Ἀντριανοῦ
μὴ λαθευτῇς
κατὰ τὴ στάνη τὴν παλῆα
ποῦχαν τὰ ζωντανὰ φωλῆα
καὶ ξανοιχτῇς.

Τ' ἀγρίμια γύρω μ' ἀπονιά
βλιώνται ν' ἀδράξουνε τ' ἄρνια
καὶ ν' ἀπομείνῃς,
τὸ βιὸς τοῦ Κύρη νὰ γνοιαστῇς
τὴ μοῖρα σου νὰ στοχαστῇς
καὶ νὰ ὑπομείνῃς.

Ἔτσι τὰ λόγιαζα κι' ἐγὼ
νὰ φτάνω τ' ἀξίον, τὸ γοργὸ
ξεπεταροῦδι
νὰ λυέται ὁ κόμπος στὴ στιγμή
νὰ ξεπετιέται ἀπ' τὴν ὀρμὴ
τ' ἀπλὸ τραγοῦδι.

Κάπως μ' ἐγέλασαν κι' ἐμὲ
—παλῆα μου πόθε καὶ καὶ μὲ—
στὴ στράτα ὀμπρὸς
στὰ ξένα βρέθηκα κι' ἐδῶ
ὅσο νὰ ἰδῶ καὶ ν' ἀποῖδῶ,
πάει ὁ καιρὸς.

Μικρὸ παιδί ἀπ' τὴ Θεσσαλοῦ
μὴ λαθευτῇς καὶ πᾶς γι' ἄλλοῦ
σὲ κόρφια ξένα,
μακριὰ ἀπ' τοῦ κόσμου τῆς χαρά,
θὰ μᾶς γυρίσῃς μὲ φτερά
φλογοκαμένα...

ΓΟΥΛΑΣ ΖΙΩΓΑΣ

★

ΣΤΑ ΝΕΑ ΦΥΤΡΑ

Ἄκου... γιὰ μᾶς τὰ σήμαντρα χτυποῦν
Μέσα στῆς νιότης τὴν αἰώνια ἐκκλησιά,
Ἄκου... γιὰ μᾶς τὴ γλῶσσα τοῦ σκορποῦ
Τ' ἀηδόνια, στὴν παρθένα φυλλωσιά.

Γιὰ μᾶς τὸ κύμα στὴν ἀκρογιαλιά
Τονίζει μαγεμένους σερενάτες,
Κάθε τοῦ φλοίσβος λάξεμα, φιλιὰ
Γιὰ τὴ γαλήνη, κι' οἱ ἐλπίδες νάτες.

Ἄκου γλυκὰ οἱ αὐρὲς πῶς ριγοῦν
Μέσ' στὰ ζεστά καὶ νέα ὄνειρά μας
Ἄκου... γιὰ μᾶς τὰ σείστρα πῶς ἔχουν
Καὶ ψάλλουνε ξανά τὸ γέννημά μας.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΣ

★

ΘΕΛΩ

Θέλω Ἑλληνικά κορμιὰ
εὐρύτερα καὶ μαῦρα
ὅπου νὰ κλείνουν μέσα τους
φωτιά τῆς Ἁγίας Λαύρας.

Θέλω τὴν τίμια σὰν φορεῖς
στολὴ τοῦ Φαλαγγίτη,
νὰ περπατῇς περήφανα
χαρὰ τοῦ Κυβερνήτη.

Θέλω στὸ πρῶτο σάλπισμα
τοῦ πόλεμου νὰ πᾶς,
λέγοντας σὰν τὴ Χελωνή*
ἢ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς.

ΝΕΟΦ. Κ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Η ΜΙΚΡΗ ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ

ὦ! πόσο χαίρει ἡ παιδικὴ
μικρούλα μου καρδούλα
σὰν κάποια μέρα ἡ μαμά
μὲ εἶπε Ἑλληνοπούλα...

Μὰ λίγο τόχετε, καλέ,
νὰ λέγωμαι Ἑλληνίδα
καὶ νάχω γιὰ Πατρίδα μου
τὴν πιδὼ ὡμορφὴ Πατρίδα;

Καὶ ποιά Πατρίδα σὰν αὐτὴ
καὶ ποῖο τρανὸ Βασίλειο
ἔχει ἕναν τέτοιον οὐρανὸ,
τέτοιον καθάριον ἥλιο;

Σὰν ποιά νάχη τίς δόξες Της,
τὰ τρόπαια τὰ τόσα,
καὶ ποιά τὴ γλυκομίλητη
κι' εὐγενικὰ Της γλῶσσα;

Πέστε μου, μέσα στὸ ντουινὰ
σὰν ἔμαθα ἀπὸ τὴ μαμά
μπορεῖ ποτὲ νὰ μετρηθῇ
μὲ τὰ δικά Της κάλλη;

Γι' αὐτὸ κι' ἐμένα πέταξε
ἀπὸ χαρὰ ἡ καρδούλα
σὰν ἔμαθα ἀπὸ τὴ μαμά
πῶς εἶμαι Ἑλληνοπούλα!

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΛΙΑΚΑΚΟΥ

★

Η ΑΜΥΓΔΑΛΙΑ

Αὐγὴ γλυκεῖα στὴν ὄψιν σου
τοῦ Μάη ἐημερώνει,
νέα ζωὴ ἐξαπνώνεται,
ὁ κόσμος ξαναναιώνει.

Ἀχ! ἡ χιονόλουστ' ὄψιν σου
πού ἡ ἐλπίς φωλιάζει,
πὲς τῆς φτωχῆς μου τῆς καρδιάς
ἀμυγδαλιά μου, μοιάζει...

Σ. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ

★

ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΣ

Ἐμπρός! πάντα περήφανα! ἡ νέα ἡ Γενιά μας
Θεὸ νὰ βαδίζῃ ἀγέρωχα πλάι στὸ Βασιλεῖα μας
Νὰ θεμελιώσῃ ἀγκρέμιστά μίαν Ἑλλάδα Νέα
Ἦρις νὰ γίνῃ μαγικὴ δὴ ἡ Νεολαία
Καὶ μέσα στὸ γιγάντωμα μῆς νέας μας ἐλ-
(πίδας
Ἡ λαμπροφόρα χαρὰν τῆς λατρευτῆς Πα-
(τρίδας.

Νὰ ξεπετιέται βλέπουμε τώρα στὸ πέρασμά σου
Ἑλληνικὴ μας Λεβεντιά! Γιατὶ μέσ' στὴν
(καρδιά σου
Ὁ πόθος καὶ τὰ ὄνειρα τῆς δοξαστῆς Φυλῆς
(Σου
Λάμπουνε ἀστρά λαμπερά στολίδι τῆς ψυχῆς
(Σου.
Ἀκούραστα τράθα ἐμπρός! Γλυκεῖά μας
(Νεολαία
Ἰδανικά Σου ἀς γενοῦν Πίστις - Πατρίς - Σπῆ-
(μαία
Ἀκόμητ' ἀς φωλιάζουμε πάντοτε στὴν καρ-
(διά Σου
Πίστις στὸν Μέγα Ἀρχηγὸ καὶ εἰς τὸν
(Βασιλεῖα Σου.

ΜΑΡΙΚΑ Β. ΔΡΑΪΝΑ

ΜΕΡΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ & ΤΗΝ ΙΝΗΣΙΝ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Φαλαγγίτισσαι Σπάρτης μεταβί-
νουν εις τὸ Νοσοκομείον διὰ νὰ
προσφέρουν δῶρα στοὺς ἀπόρους

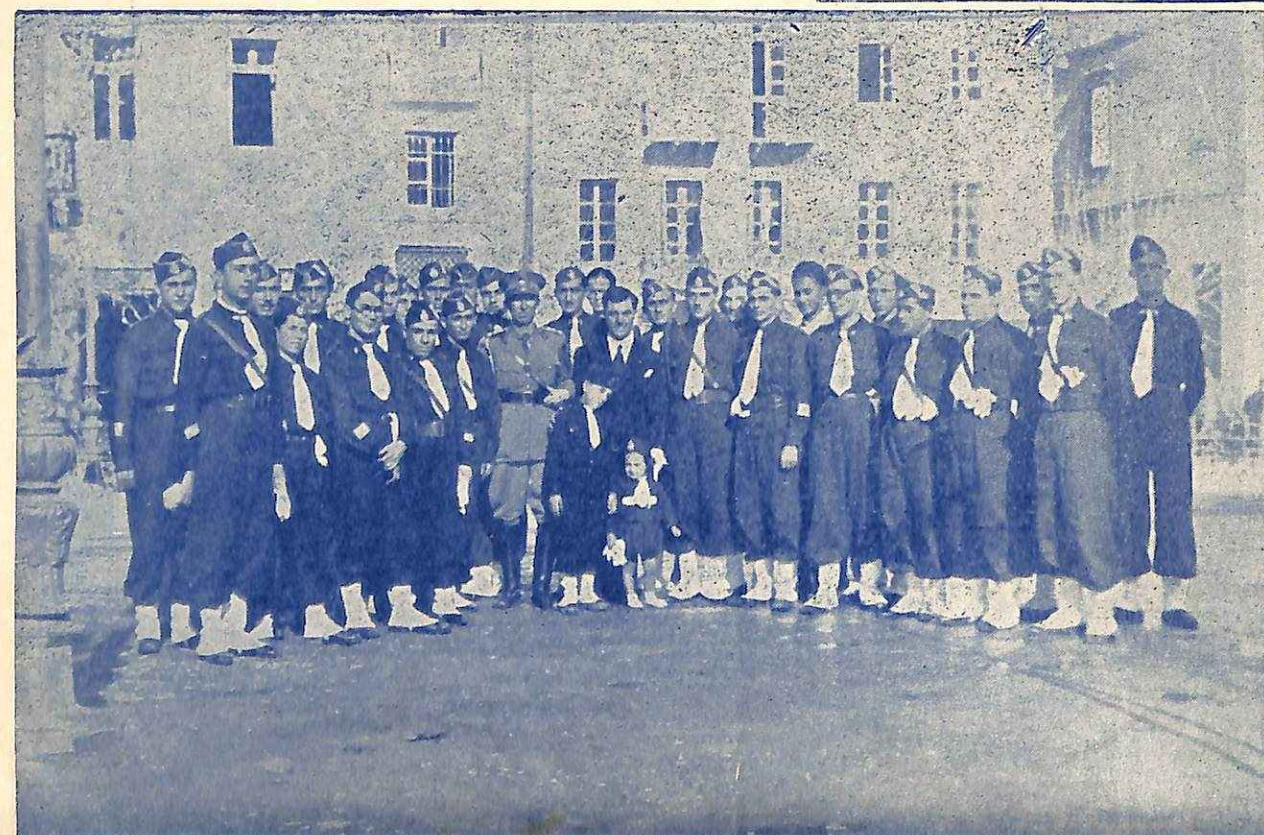

Ἐνα τμήμα Φαλαγγιτῶν τῆς
98ης φάλαγγος Κοπανακίου κα-
τότιν μιᾶς ἐπιδείξεως

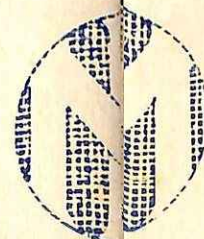

Βαθμοφόροι τῆς Περιφερειακῆς
Διοικήσεως Ἀργολιδοκορινθίας
καὶ τῆς φάλαγγος Ναυπλίου

Βαθμοφόροι καὶ μέλη τῆς φάλαγ-
γος Ναυπλίου κατὰ τὸ διάλειμμα
τῶν ἀσκήσεων

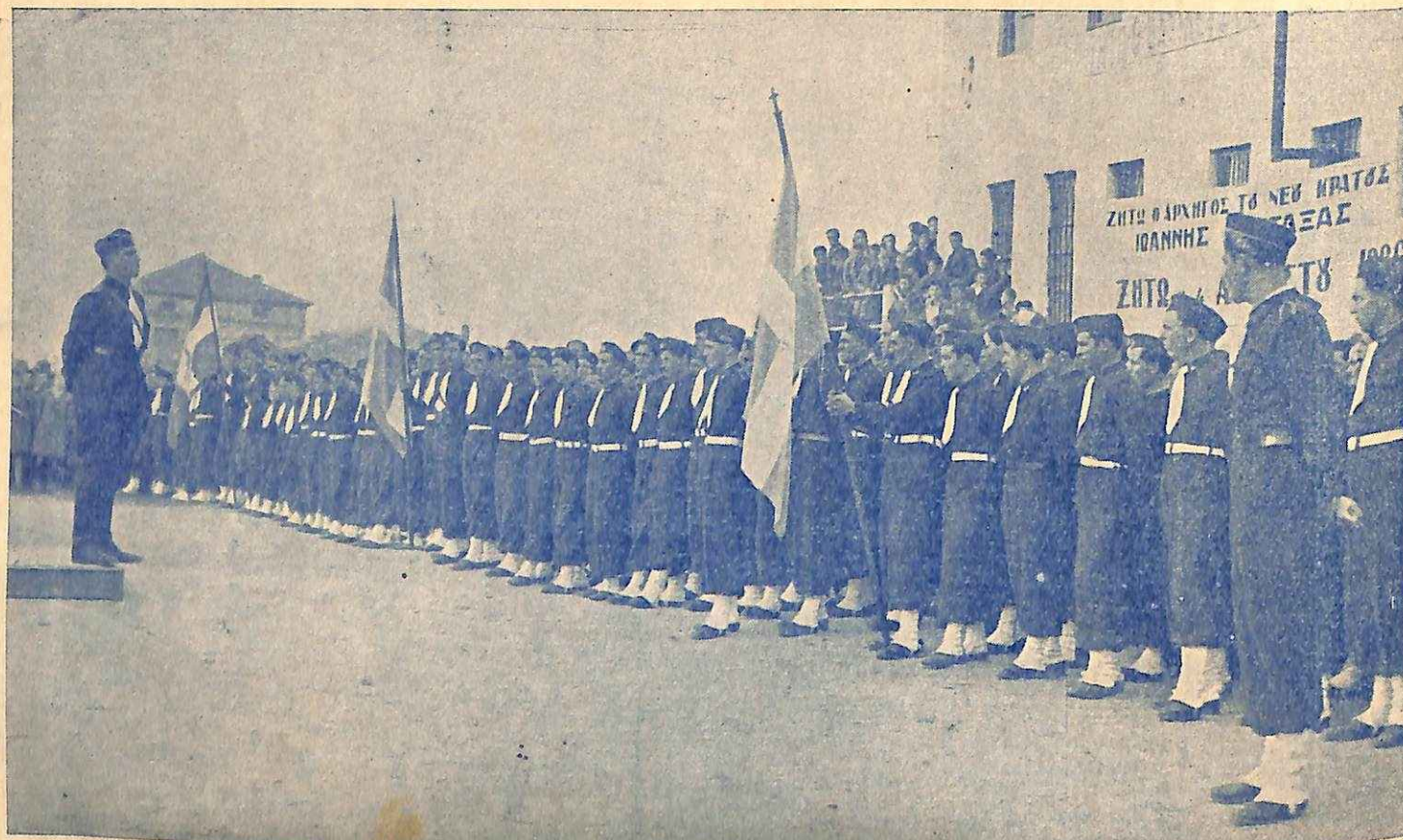

Ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος κ. Ἀλέξ. Κανελλό-
πουλος μετὰ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ καὶ
βαθμοφόρων ἡρωοσώτῃς

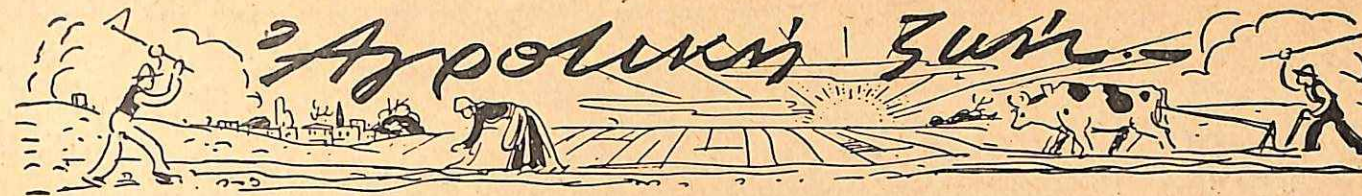

Ο Κυβερνητικός Έπιτροπος επιθεωρών Φαλαγγίτας του Αγίου Αθανασίου

Φαλαγγίται Δοξάτου προς τους οποίους διμυλεί ο Κυβερνητικός Έπιτροπος

Έργασια του γεωργού κατά τον Φεβρουάριον

1ον Γενική Γεωργία

Καλλιεργεί τους αγρούς που θα σπείρη τον άλλο μήνα ροβίθια, μπιζέλια, γλυκάνισο, άραχίδα, μπαμπάκι, λινάρι, κάνναβι, κύμινο, κ.λ.π.

Σπέρνει καπνόσπορο για πρώιμα φυτά.

Έξακολουθεί το σκάψιμο ή το θρύμμα στα δένδρα και ανοίγει στο καθένα από ένα περιφερειακό λάκκο μαζί δε επιχρίει τους κορμούς των με διάλυσι θειικού χαλκού, σε γαλάκτωμα ασβέστου για την καταστροφή όλων των φυτικών ασθενείων.

Σπέρνει ακόμη σίκαλι, τεύτλα κτηνοτροφικά κλπ.

Φυτεύει κρομμύδια όσο του επιτρέπει ή εποχή για μια τέτοια μεγάλη καλλιέργεια, σε μεγάλη έκτασι.

Λιπαίνει τα αιτηρά με λίπασμα έπιφανείας 7-7-3 ή με νιτρικό άζωτο που σκορπίζει σε όλη την έπιφάνεια του χωραφιού μία μέρα που περιμένεται βροχή.

Σκαλίζει και θοτανίζει τις πρώιμες φυτείες. Και οι δυο εργασίες αυτές είναι απαραίτητες για την καλή έσοδεία. Φυτεύει πατάτες σε μεγάλη έκτασι.

Έξακολουθεί να φυτεύη καρποφόρα, καλλωπιστικά και δασικά δένδρα σύμφωνα με τις οδηγίες που δώκαμε στο προηγούμενο μας τεύχος.

2ον Κτηνοτροφία

Ο κτηνοτρόφος συνεχίζει τας εργασίας του περασμένου μηνός και πωλεί εις την αγοράν τα ζώα τα όποια ειδικώς έτρέφοντο διά πάχυνσιν. Όταν ο καιρός είναι καλός, οδηγεί το ποι-

μνίον του προς βοσκήν και διά να βοσκήση και διά να άερισθή.

Εις τα βουστάσια τρέφουν τα μωσχάρια ως που να μεγαλώσουν, με γάλα, από το όποιον έχουν αφαιρέσει το βούτυρον και το άνακατεύουν με πίτυρα ή κριθάλευρον.

Κατά τον μήνα τουτονό κτηνοτρόφος καλλιεργεί κτηνοτροφικά φυτά διά να έχη έπαρκή και καλήν τροφήν διά τα διάφορα ζώα του.

3ον Πτηνοτροφία

Προφυλάσσει τα πουλιά του από την ύγρασία και το κρύο και τους δίδει τονωτική τροφή.

Άνακατεύει στις τροφές των όρνιθων λίγη άσβεστο ή καλύτερα λίγη ώτοκίνη

που τις κάνει και γεννούν πολλά αυγά.

Άσβεστώνει το κοτέτι και αλλάζει συχνά την άμμο, που είναι στρωμένο το δάπεδο. Πλένει κάθε μέρα το δοχείο που πίνουν οι όρνιθες νερό και θάζει νέο χωρίς να είνε πολύ ψυχρό.

4ον Μελισσοκομία

Τό τέλος του χειμώνας πλέον πλησιάζει και πρέπει ευθύς ως ο καιρός καλλιτερεύη να γίνη επιθεώρησις στις κυψέλες.

Αν ο χειμώνας ήτο βαρύς, άσφαλώς τα μελίσσια θά βρεθούν αδύνατα. Αυτό όμως δεν πρέπει να μάς άπογοητεύη, γιατί από όσα έζησαν θά μπορέση και πάλιν να άντικαταστήση όσα κατεστράφησαν. Στην πρώτη αυτή επιθεώρησι των κυψελών ο καλός μελισσοκόμος άνασκηκώνει σε κάθε μία τό πρώτο πάτωμα και καθαρίζει την βάση της.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΞΥΛΟΚΑΡΒΟΥΝΟ

1. Τό κάρβουνο από ξύλα δένδρων κατασκευάζεται ακόμη σε πολλές χώρες της Ευρώπης από ανθρώπους που ζούν συνήθως σε καλύβια, μέσα στα δάση.

2. Τό ξυλοκάρβουνο παράγεται από τό άτελές κάψιμο σωρών ξύλων. Ο κάρβουνιάρης άρχίζει με την έγκατάστασιν πασσάλων στο χώμα, σε απόστασιν 0 μ. 30.

3. Γύρω από την ξύλινη αυτή καμινάδα θέτει πολλά στρώματα από κούτσουρα του αυτού μεγέθους, που σχηματίζουν ένα μεγάλο σωρό.

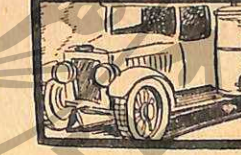
4. Σκεπάζει τον σωρό με δέματα χόρτου και βρεγμένο χώμα. Έπειτα ανάβει φωτιά από ένα πορτάκι που έμεινε έπίτηδες άνοιχτό.

5. Έφ' όσον είναι άνάγκη ζωηρεύει τη φωτιά με άνοίγματα στα πλάγια του σωρού. Η φωτιά καίει επί τέσσαρες συνεχείς ήμέρας.

6. Βουλλάνει τότε τις τρύπες και άφίνει επί 24 ώρες τό σωρό να κρυώση. Υστερα γκρεμίζει τον σωρό και μαζεύει τα κούτσουρα, που έγιναν ξυλοκάρβουνα.

7. Πολλές φορές τα ξύλα καίνταν σε φούρνους από τουβλά ή μέταλλο. Παράγεται τότε έκτός από τό κάρβουνο και ξύλο άσετονίου, πίσσα και «γκάζ».

8. Λέβητες διύλισης του ξύλου έγκαθίστανται και σε αυτοκίνητα ακόμη. Τα αυτοκίνητα κινούνται από τα άέρια που παράγει τό ξύλο.

ΙΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΝ / Γ Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

— Ναι, είπε τότε ο κ. Ουόλστον στο Πρόσπεκτ Χίλλ ή λίγο πιο πέρα, στο ακρωτήριο της Ψευτικής Έλπίδας. Γι' αυτό ή βίλλα θα μπορούσε να διατηρηθή...

— Θα προτιμούσα αυτό, έδήλωσε ο Τζάκ.

— Κι' εγώ, πρόσθεσε ή κυρία Ζερμάττ. "Ας προσπαθήσουμε να διατηρήσουμε αυτές τις κατοικίες, που θα μάς θυμίζουν τις πρώτες μας μέρες σ' αυτή τη γη, το Πρόσπεκτ Χίλλ και το Φελσενχάιμ. Με μεγάλη μου λύπη θα τα έβλεπα να εξαφανισθούν!...

Φυσικά το βέβαια αυτό το αίσθημα της Μπέτσης. "Αλλά τα πράγματα είχαν αλλάξει. "Όσο ή Νέα Έλβετία δεν ανήκε παρά στους ναυαγούς του «Λάνδλορντ», μπορούσε να μείνι κι' έτσι ανοχύρωτη. "Αλλ' από τη στιγμή που θάηκε σ' ένα Κράτος σάν την Άγγλία και θάχε τη θέσι της στις βρετανικές υπερκεάνειες κτήσεις, ήταν ανάγκη να προστατευθί από έπάκτια πυροβολεία.

Θα είχε λοιπόν και δυσάρεστες συνέπειες για τους πρώτους αποίκους ο έρχομος του «Ξιφία» στη Νέα Έλβετία;

— "Όχι, δεν το πιστεύω, έσμπέρανε ο κ. Ζερμάττ. "Όπωςδήποτε, ας αφήσουμε το μέλλον να φέρη λίγο-λίγο όλες τις μεταβολές και τις μεταρρυθμίσεις που θα χρειασθούν.

"Η αλήθεια είναι ότι άλλες εργασίες ήταν πιο αναγκαίες και βιαστικές από τη μεταρρύθμιση του Φαλκενχόρστ και του Πρόσπεκτ Χίλλ.

Πλησίαζε ή εποχή που έπρεπε ν' αποθηκεύσουν τα γεννήματα, εκτός από

τις φροντίδες που απαιτούσαν τα ζώα του κτηνοτροφείου του Βάλντεγκ, του "Εμπερφορτ και του Τσουκερτόπ.

Κατά την πρώτη τους έπίσκεψη στο νησάκι της Φάλαινας, ο κ. Ζερμάττ και ο κ. Ουόλστον έμειναν έκθαμβοι μπροστά στο πλήθος των κουνελιών, που ζούσαν τώρα εκεί-πέρα. "Όλοκληρες εκατοντάδες είχαν γίνει τα γόνιμα αυτά τρωκτικά. Εύτυχως που το νησάκι είχε άφθονη χλόη για τη διατροφή τους. Καθώς είπαμε ο κ. Ζερμάττ το είχε χαρίσει στη Τζέννυ Μόντροζ. "Ωστε ή κόρη του συνταγματάρχη, στο γυρίσμά της, θα εύρισκε την Ιδιοκτησία της στην πιο μεγάλη άκμή.

— "Εκάματε πολύ φρόνιμα να περιορίσετε στο νησάκι τα κουνέλια σας, είπε στον κ. Ζερμάττ ο κ. Ουόλστον. Μιά μέρα θα γίνουν χιλιάδες και, αν ήταν ελεύθερα, θα ρήμαζαν όλους τους αγρούς της άποικιας. Στην Αυστραλία, απ' όπου έρχομαι, τα ζώα αυτά κοντεύουν να καταστήσουν πληγή χειρότερη από τους άρουραίους της "Αφρικής. Κι' αν δεν λάθουν ταύστηρότερα μέτρα, ολόκληρη ή αυστραλιανή ύπαιθρος θα καταδροχισθί από τάδεφάνα αυτά τετράποδα!

Ο κ. Ουόλστον δεν έλεγε καμιά υπερβολή. "Υστερ' από έβδομηντα χρόνια, ο πολλαπλασιασμός των κουνελιών απέτέλεσε τέτοιο κίνδυνο για την Αυστραλία, ώστε ή κυβερνήσις αναγκάστηκε να λάβη τα πιο δραστήρια μέτρα για να καταρρωθί ή εξόντωση των καταστρεπτικών τρωκτικών.

Τους τελευταίους μήνες του 1816, πολλές φορές έγινε αίσθητή ή απουσία του Φρίτς και του Φραγκίσκου. Γιατί τα χέρια δεν ήταν πιά αρκετά για τις διάφορες εργασίες, μολοντί ή οικογένεια Ουόλστον έκανε κι' αυτή ό,τι μπορούσε. "Ήταν ή εποχή του θερισμού, που απαιτούσε την πιο μεγάλη εργασία. "Επρεπε να θερμίσουν τους αγρούς του σίτου, της κριθής, της μανιόκας, του ρυζιού, — ή φυτεία αυτή ήταν κοντά στους βάλτους του όρμου των Έρωδιών, — να τρυγήσουν τα διάφορα καρποφόρα δένδρα, τόσο τα έγγωρρα, όσο και τα εύρωπαϊκά, που είχαν μεγαλώσει, κακαόδεινδρα, κανελλόδεινδρα, συκιές και άλλα και τέλος να κόψουν ζαχαροκάλαμα, που ήταν άφθονώτατα στο κτήμα του Τσουκερτόπ.

Τέτοια εργασία ήταν πάρα πολύ βαρεία για τέσσερους άντρες, αν και τους βοηθούσαν τρεις γυναίκες,

που Ξεν φοβούνταν τον κοίκο. Και ύστερ' από τρεις μήνες θα ξανάρχιζαν, γιατί το έδαφος εκείνο είχε τέτοια γονιμότητα, ώστε ήταν δυνατοί και δυο θερισμοί το χρόνο.

"Εκτός από τις εργασίες αυτές, ή κυρία Ζερμάττ, ή κυρία Ουόλστον κι' ή "Αννα είχαν και τις εργασίες του σπιτιού, που δεν μπορούσαν να τις αφήνουν ολωσδιόλου μαγειρέμα, πλύσι, σιδέρωμα, ράψιμο, μπάλωμα, δλόκληρο το νοικοκυριό. Για τοϋτο, τις περισσότερες φορές, ένψ ο κ. Ουόλστον, ο κ. Ζερμάττ κι' οι δυο γιοιό του έπήγαιναν να εργασθούν έξω οι τρεις γυναίκες έμειναν στο Φελσενχάιμ.

"Όσο γόνιμο κι' αν ήταν το έδαφος της Γής της Έπαγγελίας, μπορούσε όμως να κινδυνεύσθ ή παραγωγή του από μία έκτακτη αναθροιά και ήρρασία το καλοκαίρι. "Εκείνο που έλειπε, ήταν ένα σύστημα ποτίσματος με τα υπάρχοντα νερά, που θα κρατούσε πάντα ύγρο το χώμα της καλλιεργσίμου γής. Κι' αυτή είχε μία έκτασι από πολλές εκατοντάδες στρέμματα.

"Αλλα νερά δεν είχε ο τόπος παρά το ρέμα των Τσακαλιών και το ρέμα του Φαλκενχόρστ σ' ανατολικά, κι' έπειτα, στα δυτικά, το "Ανατολικό Ποτάμι, που χυνόταν στον όρμο των Ναυτιλών. Την έλλειψη αυτή παρατήρησε ο κ. Ουόλστον και μία μέρα, στις 9 του Νοεμβρίου, ύστερ' από το γεύμα, ένψ καθόνταν ακόμη στο τραπέζι, είπε:

— Τίποτε ευκολώτερο παρά να κάμουμε ένα υδραυλικό τροχό. Θα μάς έφθανε ο καταρράκτης του ρέματος των Τσακαλιών, μισή λεύγα ύψηλότερ' από το Φελσενχάιμ. Στα ύλικά που εβγάλατε από το «Λάνδλορντ», αγαπητέ μου Ζερμάττ, υπάρχουν κι' οι δυο άντλίες του πλοίου. "Ο τροχός λοιπόν, αν γινόταν καμιά φορά, θα μπορούσε να τις κινή με αρκετή δύναμη, να σηκώνη τα νερά σέ μία δεξαμενή κι' από κεί, με αγωγούς, να ποτίζονται οι αγροί του Βάλντεγκ και του Τσουκερτόπ.

— Κι' οι αγωγοί αυτοί πώς θα γίνουν; ρώτησε ο Έρνέστος.

— Θα κάναμε σέ μεγάλη κλίμακα, αποκρίθηκε ο κ. Ουόλστον, ό,τι εκάματε σέ μικρότερη για να φέρετε τα νερά του ρέματος των Τσακαλιών στο λαχανόκηπο του Φελσενχάιμ. Μεταχειρισθήκατε καλά μια μπαμπού θα χρησιμοποιούσαμε τώρα κορμούς αρτοδένδρων, αφού τους βγάξουμε την ψίχα. Νομίζω ότι μία τέτοια εγκατάστασι δεν είναι ανώτερη από τις δυνάμεις μας.

— Ναι, είπε ο Τζάκ, κι' εγώ νομίζω ότι θα μπορούσε να γίνη. "Αν εκάναμε όμως τους αγρούς μας πιο γόνιμους, θα μάς έδιναν πολύ περισ-

σότερ' από όσα χρειαζόμαστε και, για την ώρα, δεν υπάρχει αγορά στο Φελσενχάιμ...

— "Αλλά θα γίνη κι' αγορά, αποκρίθηκε ο κ. Ζερμάττ, θα γίνη και πόλεις, θα γίνουν κι' άλλες πόλεις, όχι μόνο στη Γή της Έπαγγελίας, αλλά σ' όλη τη Νέα Έλβετία. Πρέπει να κυττάξουμε και το μέλλον, παιδί μου Τζάκ!

— Κι' όταν θα υπάρχουν πόλεις, έ πρόσθεσε ο Έρνέστος, θα υπάρχουν και κάτοικοι, που πρέπει να έχουν την τροφή τους εξησφαλισμένη. Χρεωστούμε λοιπόν να λάθουμε τα μέτρα μας από τώρα και να βγάλουμε από το έδαφος αυτό ό,τι μπορεί να δώση.

— Αυτό θα γίνη, έλπιζω, με το υδραυλικό σύστημα που σάς προτείνω, είπε ο κ. Ουόλστον. Κι' αν θέλετε, μπορούμε να το μελετήσω και ναρχίσουμε σιγά-σιγά τις εργασίες...

"Ο Τζάκ δεν αποκρίθηκε ούτε ναι ούτε όχι. Δεν του άρεσε, βλέπετε, να γίνη ή Νέα Έλβετία άποικία αγγλική ή κατακόκκους μαζεμένους βέβαια απ' όλες τις χώρες της γής... "Αλλά και στα βάθη της ψυχής της κυρίας Ζερμάττ θα μπορούσε κανείς να βρή την ίδιαν αντίπαθεια προς ένα τέτοιο μέλλον...

"Όπωςδήποτε, τις σπάνιες ώρες, που τους άφιναν ελεύθερες οι αγροτικές εργασίες, ο κ. Ουόλστον, ο κ. Ζερμάττ κι' ο Έρνέστος, που του άρεσαν πολύ τα μηχανικά, συζητούσαν το σχέδιο εκείνο του ποτίσματος, που είχε προτείνει ο μηχανικός. Και αφού έκαμαν τις αναγκαίες ύπομετρήσεις, έφθασαν στο συμπέρασμα ότι το έδαφος ήταν κατάλληλο για κανάλι.

Πραγματικώς, ένα τέταρτο μακρυνά από το Βάλντεγκ βρισκόταν ή λίμνη των Κύκνων, που οι βροχές τη γέμιζαν και την ξεχειλίζουν τον χειμώνα, μα που τα νερά της το καλοκαίρι χαμήλωναν σέ σημείο που να μην είναι δυνατό να χρησιμοποιηθούν. Γιατί όσο βαθειά αλύακια κι' αν ανοίγαν γύρω, στο βάθος που ήταν, δεν θα τάκναναν να τρέουν. Μπορούσαν όμως να δανεισθούν, ας πούμε έτσι, νερά από το ρέμα των Τσακαλιών και να τα ρίξουν στη λίμνη, σέ τρόπο ώστε να βρίσκειται πάντα γεμάτη ως άπάνω και τότε θάταν εύκολο να τα κάμουν να χύνωνται στους γύρω αγρούς, μ' έν' απλούστατο σύστημα ξεχειλιζόμενου και να προσθέσουν έτσι καινούργια στοιχεία γονιμότητος στη γόνιμη εκείνη γή.

"Αλήθεια, ή απόστασις από τον καταρράκτη του ρέματος και τη μεσημβρινή άκρη της λίμνης ήταν μία ολόκληρη λεύγα κι' ένας αγωγός με τόσο μακρός θάπαιτούσε πολύ μεγάλη εργασία. Πόσους κορμούς αρτοδένδρων θα χρειαζόταν να κόψουν και να σκάσουν! "Αλλά μία καινούργια μελέτη του έδάφους, που έκαμαν ο Έρνέστος κι' ο κ. Ουόλστον, έδειξε ότι μπορούσε να συντομευθί πολύ το μακρος των αγωγών.

Και ίδου τί είπεν ένα βράδυ ο Έρνέστος, στη σάλλα του Φελσενχάιμ, όπου οι δύο οικογένειες είχαν μαζευθί, ν' αναπαυθούν από την εργασία της ημέρας:

(Ακολουθεί)

ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΘΕΤΕ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ

Προκαταρκτικές γνώσεις

Ποιός δε θάθελε να ξέρη να ζωγραφίση, για να μπόρη να φτιάχνη εύκολα και δίχως κόπο ό,τι του λείι ή φαντασία του;

Για να ίκανοποιήσουμε αυτή την κρυφή έπιθυμία σας, θα προσπαθήσουμε σέ λίγα διασκεδαστικά άρθρα να σάς προσανατολίσουμε προς τα κυριώτερα στοιχεία της ζωγραφικής.

Πρέπει ωστόσο να σάς πούμε από την αρχή πώς με τον προσανατολισμό αυτόν που θα σάς κάμουμε δεν θα μπορέσετε να φτάσετε στο σκοπό αν ο προσανατολισμός δεν προχωρήσθαιριαστά με την καθημερινή σας πείρα.

Είναι αλήθεια πώς ή μεγαλύτερη

σκοτοϋρα του άρχιου είναι το πώς να πρωταρχίση να φτιάχνη ένα σχέδιο. "Η δεύτερη σκοτοϋρα του πάλι θάηαι το πώς να δίνη τέρμα στη σύνθεσί του. Αυτές, πράγματι, είναι οι μεγαλύτερες δυσκολίες της τέχνης.

Για να φτιάξη κανείς κάτι, το έξομε καλά, θα δουλέψη ή φαντασία του.

Και ή φαντασία πάλι, όταν ενεργή ύπακούει σέ δυο διαφορετικούς κανόνες, που κατ' ουσίαν είναι ένας μόνος κανόνας.

"Ο κανόνας δηλαδή που μάς μαθαίνει πώς να διαμορφώνουμε καλά και σωστά ένα αντικείμενο:

"Από τη μία μεριά μάς μαθαίνει πώς να διαμορφώνουμε το αντικείμενο αυτό της φαντασίας μας με κάποιο νο αὐτό της διακοσμητικό γούστο.

"Από την άλλη μάς μαθαίνει πώς να το διαμορφώνουμε με όλες τις αναλογίες και τα μέτρα του. Λόγου χάριν, όταν ζωγραφίζουμε ένα κεφάλι, να ξέρουμε να θρούμε την απόστασι που υπάρχει ανάμεσα της μύτης, των ματιών κτλ.

"Αν τώρα θέλουμε να δώσουμε τέχνικούς όρισμούς στους κανόνες που είπαμε, θα τους ονομάσουμε ως εξής:

1ον Το αίσθημα της Μορφής. 2ον Το αίσθημα του Μέτρου. "Ο ένας στολίζει, ο άλλος μετράει. "Ο ένας ούσιαν όμως έχουν κι' οι δυο τον ίδιο σκοπό και μόνον τα μέσα τους είναι διαφορετικά.

"Η τέχνη είναι χάρισμα φυσικό, έμφυτο, είναι όμως μαζί και μία συνή-

θεια που την αποκτά κανείς με την αντιγραφή των μεγάλων καλών έργων.

Τα συστήματα της ζωγραφικής είναι δύο:

1ον Των άπλων γραμμών. 2ον Των χρωματιστών τόνων. Πρέπει επίσης να ξέρουμε ν' αποδώσουμε το ανάγλυφο όπως θά το εξηγήσουμε στα ακόλουθα άρθρα μας. Με το μέσο αυτό οι φιγούρες μας θα φανούν πώς βγαίνουν έξω από την επιφάνεια του χαρτιού.

"Όταν σχεδιάζουμε με άπλες γραμμές, είναι το ίδιο σαν να χρωματίζουμε με διάφορους τόνους, γιατί οι γραμμές μας, ψιλές ή χοντρές, ή χαραγμένες από διαφορετικές κατευθύνσεις, ανταποκρίνονται σέ αναλόγους τόνους.

Τη σύνθεσι των γραμμών την κανονίζει ή γεωμετρική έπιστήμη από τη μία κι' από την άλλη μεριά πάλι στο πλαστικό μας γούστο.

"Υπάρχουν διακοσμητικές συνθέσεις που σπηρίζονται αποκλειστικά σ' αυτήν τη σύνθεσι των γραμμών και αποδίδουν όλους τους τόνους με αφάνταστο πλούτο.

Το αλάφωτον λ. χ. έχει την αρχή στη σύνθεσι αυτή.

"Αν δεν σάς πειράξη να μάθετε και λίγη φυσική, θα σάς εξηγήσουμε ακόμα πώς ή γραμμή, δηλαδή αυτό το πράγμα που διαγράφει ένα αντικείμενο, δίνοντάς του μιαν ώρισμένη φόρμα, δεν είναι τίποτα άλλο παρά φαινόμενο της φωτεινής πυκνότητος που προκαλείται από τις άκτίνες του ήλιου ή από άλλο φως.

Και το χρώμα πάλι δεν είναι τίποτε άλλο παρά φαινόμενο της ποιότητος των διαφόρων γραμμών, δηλαδή του φωτός.

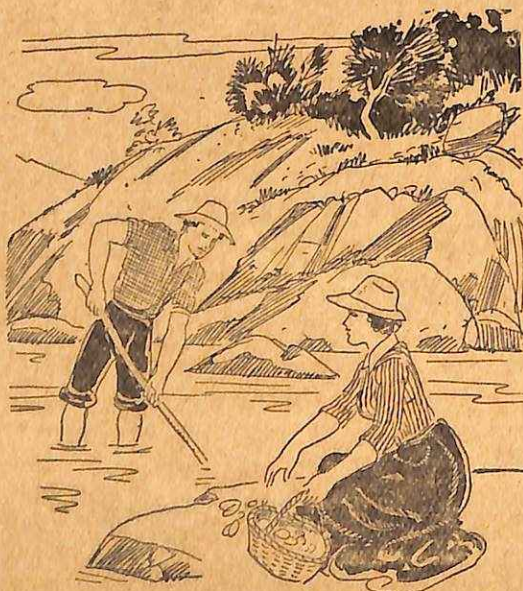
Βλέπουμε λοιπόν ότι γραμμή και χρώμα έχουν στενή σχέση μεταξύ τους.

"Όπως το φως προκαλεί τη σκιά, έτσι και το ένα χρώμα προκαλεί το αντίθετό του. Το θερμό προκαλεί το ψυχρό, το άνοιχτο το σκοϋρο. Οι γραμμές πάλι, ταιριασμένες με αντίθετες κατευθύνσεις και με ποικιλίας παχύτητος, αποδίδουν τους διάφορους τόνους.

"Όλα τα όσα τα πράγματα της Πλάσεως, που τα ονομάζουμε το καθένα με διάφορο όνομα, διαγράφονται μέσα σέ τούτες τις αντιθέσεις με μία ανάλογη μορφή.

Δηλαδή, με άλλα λόγια, περιγράφονται από τη φαντασία μας.

Κ.μ.ς

"Η Τζέννυ τον βοηθούσε στο ψάρεμα

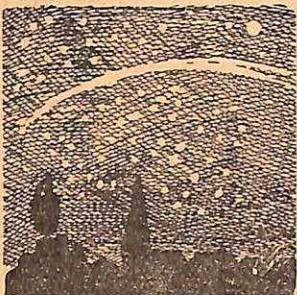
Ένας διάττων

Ασφαλώς θα έχετε παρατηρήσει ήδη τον ουράνιο διάττωνα κατάφωτη νύχτα...

Τίποτε δεν είναι περιεργότερον από το να βλέπη κανείς μέσ' από τα άπειρα εκείνα σταθερά αστέρια, που μοιάζουν σαν να έχουν κεντηθή στον ουράνιο θόλο να αποσπώνται οι διάττοντες αστέρες και να διασχίζουν τον ουράνιο, αφήνοντας πίσω μία μακρυά φωτεινή γραμμή.

Οι διάττοντες λοιπόν αυτοί αστέρες στην πραγματικότητα δεν είναι αστέρια.

Τα πλησιέστερα προς την

γην αστέρια ευρίσκονται μακριά από μας τέσσαρα περίπου «ήλιακά έτη», δηλαδή μία φωτεινή ακτίς που θα ξεκινήσει απ' τα αστέρια αυτά χρειάζεται τέσσαρα χρόνια για να φθάση σε μας.

Κι' όπως το φως, καθώς ξέρομε, διατρέχει 300.000 χιλιόμετρα το δευτερόλεπτον, αυτό αντιπροσωπεύει μίαν απόστασιν 40 τρισεκατομμυρίων χιλιομέτρων.

Οι διάττοντες λοιπόν αστέρες περνούν άπειρας πλησιέστερα κοντά μας, σχεδόν 120 χιλίω. πάνω απ' τα κεφάλια μας. Συνίστανται από «βολίδες», από μόρια που προέρχονται από αστέρια που σιγά-σιγά διαλύονται.

Τα μόρια αυτά περιφέρονται στο διάστημα και, καθώς αυτά καθ' έαυτά δεν είναι φωτεινά, παραμένουν άθεατα κατά το μεγαλύτερον μέρος της ουράνιας διαδρομής τους.

Ο διάττων αστήρ διατρέχει συνήθως ένα μέρος του διαστήματος και μετά χάνεται στο άπειρον.

Κάποτε μερικές βολίδες μεγάλων διαστάσεων φθάνουν ως τη γη, όποτε σχηματίζουν τους λεγομένους «αερολίθους», των οποίων το θάρος κυμαίνεται μεταξύ μερικών κιλών και κάποτε είκοσι τόννων.

ΤΟ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΟ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑ ΜΕΣΟΥ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ

Τα επισκεπτήρια... Είναι ή μεγάλη αδυναμία και ή παντοεινός συντροφος της ζωής μας. Μερικοί αρχίζουν από το σχολείο: 'Ιωάννης 'Ιωαννίδης. Κι' από κάτω: Μαθητής!... Οι περισσότεροι κάνουν για πρώτη φορά κάρτες λίγο αργότερα. Μόλις μπουν στο Πανεπιστήμιο τρέχουν στο μικρό τυπογραφείο. Δηλώνουν το όνομά τους.

—'Επάγγελμα; ρωτά ή τυπογράφος.

—Φοιτητής της 'Ιατρικής, απαντούν με ύφος θριαμβευτικό. Οι άλλοι, οι πολλοί, που μπαίνουν ένωρίς στη βιοπάλη, προτιμούν την ιδιότητα του ιδιωτικού υπαλλήλου. Γιατί στα επισκεπτήρια θεωρούν όλοι απαραίτητο να βάλουν, εκτός από το όνομα, το επάγγελμα, τον τόπο διαμονής, την διεύθυνσιν, το τηλέφωνο—έχουν δεν έχουν...—και πολλά άλλα άπιαστα πράγματα...

*'Αν πιστέψωμε ώρισμένους αρχαιολόγους, τα επι-

σκεπτήρια ήσαν γνωστά από πολλές, πάρα πολλές, χιλιάδες ετών. Μερικοί ζητούν την αρχή τους στη λιθινή εποχή. Και ισχυρίζονται ότι οι άνθρωποι της εποχής εκείνης σκάλιζαν τα όνόματά τους επάνω σε πλάκες πέτρας και, αφού έγραφαν και τις ευχές τους, έστελναν τα δγκώδη αυτά επισκεπτήρια στους φίλους και συγγενείς!...

Πιθανώτερη φαίνεται ή έκδοχή ότι επισκεπτήρια μετεχειρίσθησαν πρώτοι οι Κινέζοι Μανδариνοι. 1.000 ή 2.000 χρόνια πρό της γεννήσεως του Χριστού. Τα επισκεπτήρια των Μανδариνων ήσαν επιχρυσωμένα ή επαργυρωμένα, με τα όνόματά και τις ευχές σχεδιασμένα επάνω στο λεπτό αυτό στρώμα μετάλλου.

Φαίνεται όμως ότι στην πραγματικότητα τα επισκεπτήρια ένεφανίσθησαν για πρώτη φορά πρό 300 ετών στη Γαλλία. Στη χώρα αυτή ήσαν πολύ της μόδας κατά τον 17ον αιώνα τα

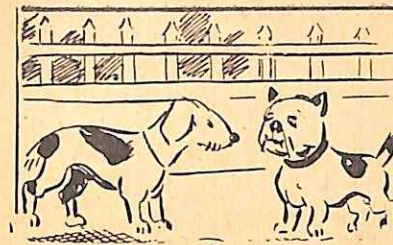
χαρτιά. Και, όπως λέγουν, κάθε Γάλλος είχε στην τσέπη του και μία ή δυο τράπουλες... 'Επαιρναν λοιπόν ένα τραπουλόχαρτο, έγραφαν από το πίσω μέρος το όνομα και τις ευχές τους και το έστελναν, κυρίως κατά την πρωτοχρονιά, στο σπίτι του φίλου ή του συγγενούς. 'Αν αυτοί απουσίαζαν, έβριχναν το τραπουλόχαρτο μέσα από την κλειδαριά του σπιτιού 'αφιναν» δηλαδή την κάρτα τους, όπως περίπου γίνεται στην εποχή μας.

'Αλλά το πράγμα δημιουργούσε ζητήματα. Γιατί όταν έβγαζαν αργότερα απ' την τσέπη τους την τράπουλα για να παίξουν χαρτιά, έβλεπαν με λύπη τους ότι έλειπε λ. χ. ή ντάμα μπαστούνι. 'Ηταν ακριβώς το χαρτί, που είχε ριφθή στην κλειδαρότρυπα του φιλικού σπιτιού.

Για ν' αποφύγουν, λοιπόν, αυτή τη... ζημία καθιέρωσαν την χρησιμοποίησιν ενός κομματιού χαρτιού, επάνω στο όποιον έγραφαν—με το χέρι—όνομα και ευχές. Τα επισκεπτήρια της εποχής εκείνης είχαν εξέλιχθί σε μικρούς αληθινούς «καλλιτεχνικούς πίνακες». Ειδικό καλλιτέχνην διακοσμούσαν το επισκεπτήριο με γιρλάντες, λουλουδία, ψάρια, με πρόσωπα της μυθολογίας κ. λ. π. Τυπωμένα επισκεπτήρια ένεφανίσθησαν για πρώτη φορά το 1830 περίπου.

Στην εποχή μας τα επισκεπτήρια είναι μικρά τεμάχια λευκού—κατά προτίμησιν—χαρτονιού, επάνω εις τα όποια τυπώνεται το όνομα. 'Εχει επικρατήσει να τυπώνεται κάτω από το όνομα το επάγγελμα και στις κάτω πλευρές ή τόπος, ή δρόμος και ή αριθμός του σπιτιού της διαμονής. Μερικοί θεωρούν σοβαρώτερον να βάζουν μόνον το όνομα και την διεύθυνσιν, χωρίς το επάγγελμα, άλλοι δέ μόνον το όνομα. Είναι ζητήματα γούστου, δεν πρέπει όμως να λησμονούμε ότι ή διεύθυνσις βοηθεί πολύ τους φίλους ή τους γνωστούς μας, όταν θέλουν να μας στείλουν κάτι ή να μας επισκεφθούν.

Ο λάρυγγας του παπαγάλου δεν είναι ανεπτυγμένος περισσότερο από τον λάρυγγα των άλλων οδικών πτηνών. Και όπως έχει ανακαλύψει ή επιστήμη, ή ιδιότης του να αρθρώνη ολόκληρες φράσεις όφειλεται στον όγκο και στην ευκίνησιν της γλώσσας του, στην ευρεία στοματική κοιλότητα και στην τυμπανόμορφη λαρυγγική μεμβράνη.

ΟΙ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΜΑΣ ΕΝΑΣ ΕΞΥΠΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΣΚΥΛΩΝ

Στον κήπο ενός μεγαλοπρεπούς μεγάρου, στο Κολωνάκι, ή Τόμ, ένα μπουλντόγκ καθαρόαιμο, παίζει μόνος του, με πολύ κέφι. Ξαφνικά βλέπει τον Λέοντα, ένα βρώμικο σκυλάκι και άχτένιστο, που περιδιαβάει έξω από το πεζοδρόμιο.

ΛΕΩΝ (διαχυτικός).—Γάβ, Γάβ! Καλημέρα, φιλαράκο, δεν έρχεσαι να παίξεις μαζί μου;

ΤΟΜ (με άκαταδεξία).—'Οχι, φίλε μου.

ΛΕΩΝ.—Τότε να έρθω εγώ στον κήπο σου. Θα διασκεδάσουμε ώραία ανοίγοντας λάκκους.

ΤΟΜ (άλαζονικώς).—'Ενα σκυλί καλοανατεθραμμένο δεν σκάβει ποτέ το χώμα. 'Αλήθεια, από που έρχεσαι;

ΛΕΩΝ.—Από του Ψυρή. ΤΟΜ.—'Α! Καλά το κάταλαβα.

ΛΕΩΝ.—Δε βλέπω ποιά σχέσις μπορεί να υπάρχει μεταξύ της γειτονιάς μου και της προτάσεως που σου έκανα, για να παίξουμε.

ΤΟΜ.—Μπα; Δε ξέρεις ότι υπάρχουν άνθρωποι πλούσιοι που κάθονται σε αριστοκρατικές γειτονιές και άνθρωποι φτωχοί που μένουν σε άλλες συνοικίες; Τα σκυλιά των πλουσίων είναι αριστοκρατικά, ενώ των φτωχών είναι της κάτω τάξεως. Καταλαβαίνεις λοιπόν ότι υπ' αυτούς τους όρους δεν μπορούμε έμεις οι δυο να κάνουμε παρέα.

ΛΕΩΝ (λυπημένος).—Ναι, καταλαβαίνω...

ΤΟΜ (υπερήφανα).—Είμαι ένα σκυλί της αριστοκρατίας και πρέπει να διαλέγω τις σχέσεις μου.

ΛΕΩΝ.—Είναι πολύ φυσικό. Πάντως εγώ είμαι πολύ εύχαριστήμενος που δεν είμαι πλούσιος.

ΤΟΜ (έκπληκτος και λιγο πειραγμένος).—Πώς; Είσαι εύχαριστήμενος; Και γιατί;

ΛΕΩΝ.—'Ο κύριός μου είναι ένας γέρος τυπογράφος που κερδίζει τόσα, όσα φθάνουν για να ζήσουμε οι δυο. Σήμερα ήρθε απ' εδώ για μία δουλειά του και τον περιμένω. Και που ξέρεις;

'Αν ήταν πλούσιος μπορεί να έπαιρνε κανένα σκυλί

ράσας και να μ' έδιωχνε.

ΤΟΜ (μεγαλόφυχος).—Αυτό θάταν καλύτερο. 'Ισως να σε μάξευαν άνθρωποι που κάθονται σ' αυτή τη γειτονιά. Και έχω τη γνώμη ότι με μία ή δυο το πολύ έπισκέψεις στον κουρέα μου θα γινόντουσαν εύπαραυσίστος. Και επί τη εύκαιρία θυμούμαι μία φίλη της κυρίας μου που έλεγχε χθές ότι ήθελε να θρή ένα σκυλάκι. 'Αν δεν είχες τόσους ψύλλους, θα σε παρυσίαζες.

ΛΕΩΝ.—Είσαι πολύ καλός, αλλά προτιμώ να μείνω όπως είμαι.

ΤΟΜ (κατάπληκτος).—Στοΰ Ψυρή; 'Ακου ιδέα! 'Εχεις τουλάχιστον κήπο;

ΛΕΩΝ.—'Οχι, καθόμαστε σ' ένα υπόγειο.

ΤΟΜ.—Τότε γιατί δε θέλεις να πας με τη φίλη της κυρίας μου;

ΛΕΩΝ.—Γιατί ή κύριός μου με χρειάζεται. Του κρατάω συντροφιά στη μοναξιά του. 'Όταν είναι λυπημένος ξέρω ότι σκέπτε-

ται το γυιό του που πέθανε. Τον σκέπτομαι κι' εγώ και τότε είμαστε και οι δυο λυπημένοι.

ΤΟΜ (σκεπτικός).—Βέβαια, έχεις δίκαιο... 'Όταν ή κύριός μου ήταν άρρωστος, μόνο έμένα ήθελε στο δωμάτιό του.

ΛΕΩΝ.—Βλέπεις λοιπόν ότι είτε στο Κολωνάκι, είτε στο Ψυρή, είμαστε απαραίτητοι στους δίποδες φίλους μας.

ΤΟΜ. Σωστό. 'Ιδίως όταν είναι λυπημένοι ή άρρωστοι.

ΛΕΩΝ.—'Η δυστυχισμένοι.

ΤΟΜ.—Τέλος πάντων! 'Εχω ένα κόκκαλο από αρνι φυλαγμένο. Θέλεις να το μοιραστούμε;

ΛΕΩΝ.—'Ενα κόκκαλο από αρνι... 'Η τελευταία φορά που έφαγα ήταν...

Είνα όμως τόσος καιρός που δε θυμούμαι πιά... ΤΟΜ (διαχυτικός).—'Ελα μέσα λοιπόν. Κι' ύστερα θα παίξουμε, ανοίγοντας λάκκους στο χώμα...

Τό σήμα κινδύνου

Οι σκυλοι έχουν ταξιδεύσει με σιδηρόδρομο, γνωρίζουν εκείνο το χερούλι που κρέμεται σε κάθε διαμέρισμα με την έπιγραφή: «Σήμα κινδύνου» και ότι επιτρέπεται το τράβηγμα του χερούλιου αυτού σε περίπτωση σοβαρού κινδύνου μόνον.

'Όταν τραβήξη κανείς το χερούλι, το τράινο σταματά αυτόμάτως.

Πώς όμως; Πολλοί νομίζουν ότι με το τράβηγμα του σήματος κινδύνου είδοποιείται ή μηχανοδηγός για να σταματήσει την άμαξοστοιχία. Κάνουν όμως λά-

θος. Γιατί ή ταξιδιώτης που θα σύρη το χερούλι, θάζει μόνος του σε λειτουργία τα φρένα, αυτόμάτως, χωρίς να το καταλαβαίνει.

'Η περιγραφή του αυτόματου φρεναρίσματος είναι πολύπλοκη και γι' αυτό θα περιορισθούμε σε γενικότητες. Στην ατμομηχανή υπάρχει μία μικρή αντλία, ή όποια αποθηκεύει πεπιεσμένον αέρα σε ένα ειδικό αεροθάλαμο που εύρίσκεται επίσης στην ατμομηχανή. Με σωληνώσεις μεταφέρεται ή πεπιεσμένος αέρας σε όλα τα διαμερίσματα όλων των βαγονιών της άμαξοστοιχίας. Και σε κάθε διαμέρισμα υπάρχει ένας μικρός αεροθάλαμος κοντά στο σήμα κινδύνου.

'Όταν λοιπόν τραβήξουμε το χερούλι, ή πεπιεσμένος αέρας φεύγει άνάμεσα από δικλείδες και ένεργών κατά τρόπον άπλουν επί των φρένων των βαγονιών, τα κάνει να λειτουργήσουν και να σταματήσουν ολόκληρο το σιρμό.

'Αν τύχη να μηπτε ποτέ σε τράινο, μπορείτε να περιεργασθείτε το σήμα κινδύνου. Με τα μάτια όμως μόνο... Γιατί ή χρησιμοποίησις του σήματος, άνευ σοβαρώτατης ατίας, τιμωρείται αυστηρώς. Και πολύ σωστά!

Η ιστορία του πολιτισμού. — Η άβυσσος της έπιστήμης κατώρθωσε με θετικότητα να βρή τον άνθρωπο της τριτογενούς περιόδου. Το πρώτο στάδιο του Πολιτισμού! Έδαφος γεμάτο από έλη και λίμνες, άφθονη βλάστηση, θερμοκρασία 29 βαθμών και κοπάδια δλόκληρα από ρινόκερους, ταπύρους, κροκοδείλους και μαστόδοντες. Ανάμεσα στα φοβερά αυτά θηρία, ο άνθρωπος, κοντόπαχος, κυφός, με σαγόνι που προεξέχει, κίτρινος, κοκκινο-

τρίχης, γυμνός, κατοικούσε με τη γυναίκα του και τα παιδιά του σε καλύβες από κλαδιά. Έκ φύσεως κατώτερος από τα θύα που τον περιτριγύριζαν, μόνον διά της σκέψης υπερέχει. Έφτιαξε όπλα και εργαλεία για να αμύνεται. Όλα πέτρινα, το μαχαίρι του, το τρυπάνι του. Μεγαλύτερος και πιο δυνατός από τα θηρία, κυνηγούσε και ψάρευε, ή δε βλάστησις του έδιδε τα συμπληρωματικά μέσα για τη ζωή του. Δεν υπήρχε τέχνη! Έξυπνάδα ήτο μονάχα πώς να πολεμή εναντίον των θηρίων και των στοιχείων! Έκείνο που ανέκαλυψε ήτο η φωτιά!

★

Η λιθινή εποχή. — Με την τεταρτογενή περίοδο της ζωής, αυτή που τώρα περνάμε, αρχίζει ο πολιτισμός, όσον και αν στοιχειώδεις εμφανίζονται ή βιομηχανία, ή κοινωνία και ή τέχνη.

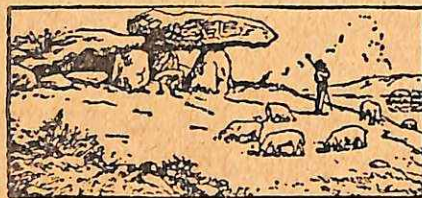
Υστερα από την ψύξη ή θερμοκρασία έμεινθη, ο άνθρωπος νοιώθει την ανάγκη να ντυθ ή και να στεγασθ ή. Αί έθνογραφικά άποκαλύψεις είναι άφθονες. Άνθρωπος του Σέλλ και του Άγίου Άσέλλ, άνθρωπος του Μουσάν, φυλή της Κρονστάνδης, άνθρωπος του Μανταλέν κλπ. Όπλα και εργαλεία βρέθηκαν χιλιάδες δλόκληρες της τριτογενούς περιόδου και διακρίνονται από ανώτερες εργασίες και μεγάλες διαστάσεις. Ξύστρες, τρυπάνια, πριόνια, πέτρινα μαχαίρια με κοκκάλινες λαβές, σουβλία και σουβλές. Ο άνθρωπος με μέσον άνάστηση μά δυνατός εξακολουθεί να κυνηγά και να ψαρεύη, είναι ακόμη ανίκανος για να

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΟΣ

χτίση, μένει ευχαριστημένος με τις κατοικίες που του δίδει ή φύσις, και ζή τρωγλοδύτης μέσα σε σπηλιές και άντρα, αλλά εις ομάδας ως επί το πλείστον πολυαριθμούς. Ντύνεται με δέρματα από ζώα που κατορθώνει να κόβη και να ένώνη. Γλύφει κόκκαλα και χαράσσει τον βράχον.

★

Εποχή του κατεργασμένου λίθου. — Σιγά σιγά ο άνθρωπος αλλάζει την ζωήν του. Δεν ευχαριστείται πλέον με το κυνήγι και το ψάρεμα και για τουτο τρέφει κοπάδια. Στους καρπούς προσθέτει τα προϊόντα της καλλιέργειας, το σιτάρι, το κριθάρι, το λινάρι. Η άχλαδιά και ή μηλιά έκαλλιεργήθησαν κατά την Νεολιθικήν αυτήν περίοδον. Ο άνθρωπος δεν κατοικεί στις σπηλιές, έστησε, μέσα στο νερό, πάνω σε πασσάλους, κατοικίες και με τον

καιρό οί καλύβες αυτές τακτοποιούνται καλλίτερα και σχηματίζονται τα χωριά. Στον λίθινον πέλεκον, στην από κέρατα έλάφου δίκελον, εις τα από σιδηρόλιθον έγχειρίδια προστίθεται ή σκαπάνη, τα χωματένια βάζα και ένα είδος επιπλώσεως.

Κατασκευάζονται τεχνικά ένδύματα από ύφασμα και για καλλωπισμόν περιδέραια και ένώτια. Στην αρχιτεκτονικήν ακόμα είναι ή εποχή των τεχνητών σπηλαίων, των δρυϊδικών μνημείων, των όρθίων λίθων, των νεκροταφείων που είναι έσκαμμένα μέσα σε βράχους.

★

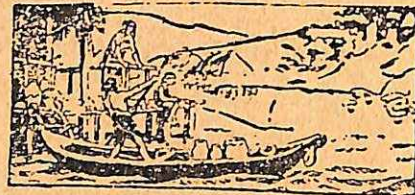
Εποχή του μετάλλου. — Οί άνθρωποι κατώρθωσαν με το μέταλλον να καλλιεργήσουν, να κατασκευάσουν, να ντυθούν. Ο πέλεκυς, ή σμίλη, ή βελόνα, ή καρφίτσα, το βάζο και διάφορα είδη της γεωργίας, όπλα και

άλλα διάφορα από μέταλλον άντικείμενα εύρέθησαν κατά χιλιάδας. Ο άνθρωπος της εποχής του μετάλλου έχει κατοικίδια ζώα, σκυλιά και άλογα — μάλιστα εύρέθησαν τα σιδερένια τους χαλινάρια — έχει πουλερι-

κά, κατοικεί σε χαμόσπιτα, σε ώχυρωμένα χωριά, σπιτία πέτρινα.

Ευρέθησαν φέρετρα που άπεκάλυψαν μάλλινα ένδύματα. Έπισης αρκετά κύπελλα, βάζα και αγγαματάκια. Η τέχνη προήχθη. Άνεκαλύφθη ο σίδηρος, έφευρέθησαν αίκάμιννοι για την τήξιν του και όρειχάλκινα άντικείμενα έξετοπίσθησαν. Έτσι, λοιπόν, ο σίδηρος έφερε τον άνθρωπον στο κατώφλι του πραγματικού πολιτισμού.

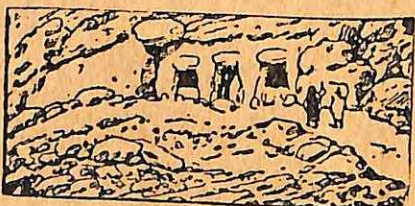
Λιμναία εποχή. — Την ονομάζουν «Παλαφισμόν» από το Ιταλικόν «Παλαφίτι», που σημαίνει πασσαλωτός. Ο παλαφισμός έγινε στην Έλβετία, στη Γαλλία, Ιταλία και Βαυαρία, καθώς και εκεί όπου ήσαν λίμναι, έλη και έκβολαι ποταμών. Ιδιαίτερα λιμναία περίοδος δεν ύπάρχει. Ο παλαφισμός είναι σύγχρονος με την εποχήν του κατεργασμένου λίθου και του μετάλλου και παρουσιάζει μίαν συνεχή μορφήν του πολιτισμού.

Κορμοί δένδρων είναι μπηγμένοι στο νερό και πάνω σ' αυτούς σανίδωμα, καλύβια στρογγυλά από ξύλο και άργιλλον, ψάθην στέγη, σκάλα εισόδου, και μιά γέφυρα που ένώνει την κατοικίαν με την όχθη.

Πόθεν προήλθε τοϋτο; Αίτια είναι αί ανάγκαι της άμύνης και το ψάρεμα.

★

Ο τρωγλοδυτισμός. — Ο τρωγλοδυτισμός είναι άλλη μορφή του προϊ-

στορικού πολιτισμού, που δεν άποτελεί «περίοδον» αλλά συνυπάρχει με τας έποχάς του λίθου και του μετάλλου. Ο τρωγλοδυτισμός προήχθη διά μέσου των αίωνων σ' όλες τις χώρες, όπου ο βράχος ο μαλακός τρυπήθηκε από τα νερά και τη σκαπάνη και έφθασε στην πιο μεγάλην έκδήλωσιν της τέχνης, στα «έλεφάντινα σπήλαια», στα τεμένη της Αιγύπτου και στα θυσιαστήρια της πέτρας.

Σκάβουν το όρος και κάνουν διάφορες πολλές κατοικίες σαν κυμέλες για να στεγασθ ή δλόκληρη φυλή, με διάδρόμους και ένα όγκόλιθον κυλισμένον στην πόρτα για να προφυλάσση τους κατοίκους από τα θηρία.

ΣΠΑΘΟΚΕΦΑΛΙΕΣ

ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΣΥΛΛΑΒΕΣ

Στάς τρεις θέσεις κάθε σειράς (1—9), θα τοποθετήσετε τρεις συλλαβές, οι οποίες θα άποτελούν δύο λέξεις. Η πρώτη λέξις θα άποτελήται

Α	Β	Γ
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		

πό δύο συλλαβές (που θα μπουν στο Α και το Β) και ή δεύτερη από δύο επίσης συλλαβές. Με την διαφοράν ότι ή πρώτη συλλαβή της πρώτης λέξεως θα είναι συγχρόνως και πρώτη συλλαβή της δευτέρας λέξεως. Α.χ. στα τρία μέρη της 1ης σειράς τοποθετείτε τας συλλαβάς:

α ρ — τ α — ρ α ς. Οί όποιες άποτελούν δύο λέξεις: «Α ρ τ α, Τ α ρ α ς». Όπως βλέπετε έχουν κοινήν μίαν συλλαβήν. Τήν συλλαβήν τ α.

Αί σημασίαι των λέξεων που πρέπει να τοποθετήσετε στο σχέδιο είναι αί έξης:

1. Α - Β, είμαρμένη (δημ.). Β - Γ, κουρέλι.
2. Α - Β, όρος της Κρήτης, Β - Γ νήσος του Αιγαίου.
3. Α - Β, βγαίνει άπ' το ήφαιστειον. Β - Γ, δοχείον (των λουλουδιών κυρίως).
4. Α - Β, τέλος. Β - Γ, μητέρα.
5. Α - Β, σύνδεσμος. Β - Γ, νήσος του Αιγαίου.
6. Α - Β, συμπερασματικός σύνδεσμος. Β - Γ, ένδυμα των Ιεραμένων.
7. Α - Β, φόβος. Β - Γ, όρος της Έλλάδος.
8. Α - Β, αρχαία θεά. Β - Γ, σταγών.
9. Α - Β, την φέρουν στους ώμους οί γυναίκες, ίδιως στην Ισπανία. Β - Γ, νήσος της Έλλάδος.

Τα πρώτα γράμματα των πρώτων συλλαβών των 9 σειρών άποτελούν (καθέτως) στρατηγόν Άθηναίον, ήρωα της αρχαίας Έλλάδος.

ΦΩΝΗΕΝΤΟΛΙΠΟΝ

π — * — γ δ ρ ς — τ ν — π τ ν — κ φ λ
Μεταξύ των συμφώνων να θεθούν τα κατάλληλα φωνήεντα διά να σχηματισθ ή μία παροιμία. Στη θέσι του άστερίσκου θα τεθ ή ένα άβρο.

ΜΕΤΑΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΣ

Είμαι ζώο του σπιτιού
ένα γράμμα άν μ' αλλάξω
πολύ ωφέλιμη τροφή
στη στιγμή θα φτιάξω.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τό άρσενικό μου άν παιχθ ή
τά ότα σας εύφραίνει
τό θηλυκόν μου έμπροσθεν
των οίκων σας μένει.

ΕΝΑ ΑΡΚΣΥΔΟΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΙ...

1	2	3	4	5	6	7	8	9
1								
2								
3								
4								

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ :

1. Περιφέρεια της Παλαιάς Έλλάδος.
2. Δεικτικόν. — Βυζαντινή νότα.
3. Δηλητήριο (ζοτ.) — Προϊόν των ήφαιστείων.
4. Το γεγονός αυτό πανηγυρίζεται με μεγάλην χαράν από τους Χριστιανούς.

ΚΑΘΕΤΩΣ :

1. Μία των Ήπειρων.
2. Οικακόν ζώον.
3. Νότα.
4. Μόριον της καθολικουμένης.
5. Η έπιγραφή του Σταυρού του Ίησου.
6. Ηρώς της Ιλίδος.

ΑΡΧΑΙΟΝ ΠΗΤΟΝ

Στα 35 τετραγωνίδια του σχήματος χωρούν 35 άκριβώς γράμματα, τα όποια άποτελούν τας λέξεις ένός από τα ώραιότερα αρχαία ρητά.

Για να βοηθηθ ήτε από την λύσιν

1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	32	33	34	35

μπορείτε να έχετε ύπ' όψιν σας ότι με ώρισμένα γράμματα των τετραγωνιδίων, σχηματίζονται άλλες έπτά λέξεις — άσχετες με την παροιμία —, ή σημασία των όποιων έχει ως έξης:

Α': 26 — 10 — 32 — 28 — 5 — 35 = Το σεμνότερον, τιμώτερον και άγιώτερον άπάντων, έστιν ...

Β': 27 — 11 — 18 — 34 — 3 = Τόν άπθανάτισεν ο Πραξιτέλης.

Γ': 31 — 23 — 6 — 13 = Όρος της Βορείου Έλλάδος.

Δ': 21 — 19 — 7 — 15 — 2 — 24 = Τήν έχουν οί έμπιστοι μεγάλων προσώπων.

Ε': 12 — 32 — 25 — 9 = Η άγγελιαφόρος των θεών.

Ζ': 30 — 1 — 20 — 14 — 17 — 22 = Σύνολον ανθρώπων όλιγοτέρων των δέκα.

Ζ': 8 — 16 — 4 — 29 = «... πιστοί προσέλεθετε».

Εάν γνωρίσετε μιά ή δύο λέξεις από τας ανωτέρω, θα βοηθηθ ήτε πολύ στη λύσι της άσκήσεως.

Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΣ

ΜΙΑ ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ

Εις το παραπλεύρως σχήμα βλέπετε δύο κύκλους. Ο ένας έχει τους άριθμούς 4, 8, 6, 1, 5, 7 και 9 και ο δεύτερος ένένα παύλες και ένα άθροισμα: 1111. Το πρόβλημα που σας δίδετε να λύσετε είναι το έξης: Οί ένένα άριθμοί που είναι στον πρώτο κύκλο πρέπει να τοποθετηθούν στις ένένα παύλες του άλλου κύκλου — παύλα και άριθμός — ούτως ώστε προσθέτοντες έπειτα τις τρεις στήλες των άριθμών να βρ ήτε άθροισμα 1111, άκριβώς όπως φαίνεται στο κάτω μέρος του δευτέρου κύκλου.

Πριν άρχίσετε τις δοκιμές για την πρόσθεσι, σκεφθ ήτε λίγες στιγμές πώς πρέπει να τοποθετήσετε τους άριθμούς. Καί στη σκέψι σας έχετε πάντοτε ύπ' όψιν τα «κρατούμενα» κάθε στήλης.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ο δοκιμαστής ένός αυτοκινήτου κάνει μιά δοκιμαστική κούρσα Παρίσι — Νίκαια και έπιστρέφει. Η όλη διαδρομή μετά της έπιστροφής είναι 1800 χιλιόμετρα. Κατά τα 450 πρώτα χιλιόμετρα της διαδρομής αναπτύσσει ταχύτητα 50 χλμ. την ώρα, κατά τα ύπόλοιπα δε 450 χλμ. αναπτύσσει ταχύτητα 70 χλμ. την ώρα. Τήν έπιστροφή του την κάνει με όμοιόμορφη ταχύτητα 60 χιλμ. την ώρα.

Ο χρόνος του παγεωμού είναι ίσος με τον χρόνο της έπιστροφής ή όχι;

ΑΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΟΥ 17ου ΦΥΛΛΟΥ

Παραπλεύρως βλέπετε την λύσι του λαθουρίνου. Η άπόδειξις: Ο ύπρετης ήτο ένός έπειδή έφευδετο: διότι δεν ήτο δυνατόν να βάλ η το κατοστάρικο με ταύ των σελίδων 87 και 88. Αν έλεγε αλήθεια, θα έπρεπε να το είχε βάλει με ταύ ζυγής και μόν ης σελίδος (88—89, 36—37, 44—45 κλπ.).

Τό γαϊδουροσταυρόλεξο: Όριζοντίως 1, Παρίσι, 2, Άσια, 4, Άρ. 5, Ηρώ — το 6, Σακράτης. Καθέτως 1, Πάρης, 2, Ρω, 3, Ρά — Κώ, 4, Ιε, 5, ει — Θά, 6, Ια, 7, ΟΤ. — Άπ. 8, Άπρος.

Συλλαβόγρυφος: Κομιστή, Κατασκάκης, Χίος, Νεοαία, Άλεξάνδρεια, Πάρης, Παρμενίων, Άλκιος, Ξενοφών, Βαλαωρίτης, Άρτεμις, Κύθηρα, Σοφία, Άργολικός, Νέραν, Άρτα, Σόλων.

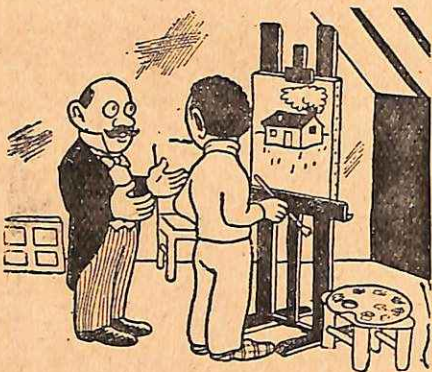
Άθροισμα 15: Η άσκήσις αυτή έστάλη από δύο αναγνώστας με διαφορετικές, όσθας πάντως, λύσεις. Κατά τον Κ. Σαφειρίου, εις τας 3 καθέτους στήλας πρέπει να τοποθετηθούν οί άριθμοί 1—9, ως έξης: 6, 7, 2—8, 3, 4—1, 5, 9. Κατά τον Σ. Οικονομίδην: 2, 7, 6—9, 5, 1—4, 3, 8.

Τρίγωνον: Λέων, Ε. Ο. Ν., ών, Ν. Ποικίλη άκροστιχίς: Νάος, ΚΕα, αύΡα, ΑΙΣαπος, Σόλων.

Αίνιγμα: Τα σύννεφα.

ΒΛΑΚΕΙΑ ΜΕ ΠΕΡΙΚΕΦΑΛΑΙΑ

Ο άνθρωπος που είχε παραγγείλει την προσωπογραφία του στο ζωγράφο: «Αλλά αυτό που φτιάξατε, δεν μου μοιάζει καθόλου!»
— Λέτε;

ΕΝ ΤΑΞΕΙ!

Ο πλανόδιος πωλητής, είχε σταματήσει στη γωνία ενός δρόμου. Στο καρροτσάκι του ήταν χίλια δυο πράγματα.

— «Ο,τι πάρετε, κύριοι, ένα τάλληρο, διαλαλούσε. Διαλέγετε και παίρνετε. Ένα τάλληρο το κομμάτι!»

Πλησίασε ένας μικρός.

— «Ο,τι πάρω, ένα τάλληρο;

— «Ένα τάλληρο. Πάρτε κόσμε.

— Θα μ'αφήσης να πάρω ό,τι θέλω;

— «Ο,τι θέλεις παιδί μου. Κάθε πράμα που είναι επάνω στο καρροτσάκι μου, έχει ένα τάλληρο.

Ο μικρός έρριξε μια ματιά γύρω του.

— Σύμφωνα, είπε, έχω μάρτυρες τους κυρίους πώς θα πάρω ό,τι θέλω.

— Σύμφωνα.

— Πάρε το τάλληρό σου και κάνε πέρα να διαλέξω.

Ο μικρός έρριψε μια ματιά σ' όλα τα αντικείμενα, άρπαξε έπειτα το κουτί με τις εισπράξεις — ήταν κι αυτό επάνω στο καρροτσάκι — και το έβαλε στα πόδια.

Ο πωλητής τo φουσά ακόμη και δεν κρυώνει...

ΤΕΡΑΤΟΛΟΓΙΕΣ

— Στο άλμα επί κοντώ το ύψος 3 μ. 80, που λές, δεν είναι τίποτα. Στην πατρίδα μου οι αθληταί μας πηδούν τόσο ψηλά, ώστε ξεπερνούν και τα τηλεγραφικά σύρματα.

— Αυτό δεν είναι τίποτα. Στη δική μου πατρίδα οι αθληταί πηδούν τόσο ψηλά άλμα εις ύψος, ώστε για να κατεβούν πάλιν κάτω στη γη χρησιμοποιούν αλεξίπτωτα!

ΚΑΛΟ ΜΑΘΗΜΑ

Ο κ. Μπράουν, ένας Άμερικανός που ταξίδευε στην Ευρώπη, έφθασε κάποτε στη Μασσαλία και κατέλυσε σ' ένα από τα καλύτερα ξενοδοχεία.

Ο κ. Μπράουν ήταν πολύ καλός άνθρωπος, αλλά είχε ένα μεγάλο ελάττωμα. Νόμιζε ότι εκτός απ' την Άμερική, όλος ο κόσμος ήταν πολύ πίσω και δεν άφινε ευκαιρία, χωρίς να εκθειάζει την πατρίδα του και τα προϊόντα της και να κοροϊδέψει τους άλλους λαούς. Το βράδυ στο εστιατόριο του ξενοδοχείου κάθησε μεγαλοπρεπώς σ' ένα τραπέζι και παρήγγειλε να του φέρουν μια κόττα, για να φάει.

Το γκαρσόνι έφερε πραγματικά μια ωραία κόττα, με τηγανιτές πατάτες.

— Τι είναι αυτό το πράμα; ρώτησε εκπληκτός ο κ. Μπράουν.

— Αλλά κύριε, η κόττα που μου παραγγείλατε.

— Αυτό είναι κόττα; Κύριε έλεγον! Αυτό παιδί μου είναι σπουργίτι.

— Μας άδικείτε κύριε. Είναι η καλύτερη κόττα που μπορείτε να βρήτε σ' ολόκληρη την πόλι μας.

— «Α! Στην πόλι σας! Να τη βράσω παιδί μου την πόλι σας. Στην Άμερική έχουμε κάτι καλύτερο σαν τα δικά σας τα αρνιά!...

Όποσδήποτε η κόττα φαγώθηκε και ο κ. Μπράουν παρήγγειλε ένα πορτοκάλι. Τουτό έφεραν. Νέα φασαρία. Μεγάλο κακό.

— Ντροπή, λίγη ντροπή. Αυτό που μου έφερες είναι ράγα σταφυλιού. Δεν είναι πορτοκάλι!

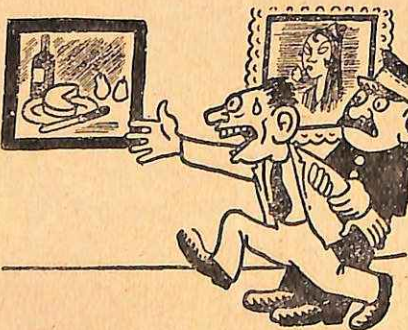
— Μα κύριε, είναι το καλύτερο που μπορείτε να βρήτε στην...

— Στην πόλι σας... Να τη βράσω παιδί μου την πόλι σας. Στην Άμερική κάθε πορτοκάλι είναι ίσα με ένα δικό σας καρπούζι...

Κάποτε σηκώθηκε ο κ. Μπράουν απ' το τραπέζι. Ανέθηκε δυσαρεστημένος στο δωμάτιό του, να κοιμηθεί.

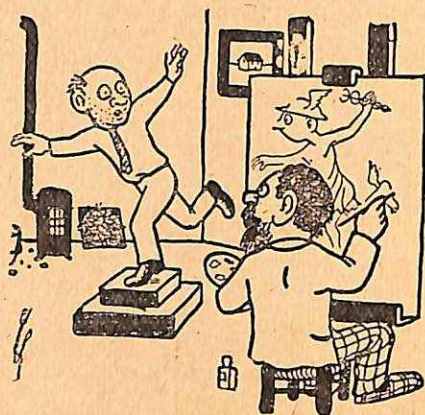
Μόλις όμως πλησίασε στο κρεβάτι του, ωπισθοχώρησε έντρομος. Έ-

ΣΥΓΚΙΝΗΣΙΣ...

Ένας πειναλέος επισκέπτεται την έκθεση ζωγραφικής.

ΔΕΝ ΕΒΛΕΠΕ ΤΟ ΧΑΛΙ ΤΟΥ

Το μοντέλο, που ποζάρει στο ζωγράφο: —Και δεν κουράζεσθε να ζωγραφίζετε έτσι όλη την ημέρα;

Η ΜΟΝΗ ΔΙΑΦΟΡΑ...

Στο σχολείο: —Τι διαφορά υπάρχει Βλακεντίδη μεταξύ ενός φύλλου και μιας καμήλας;

— Η έξις κύριε: η καμήλα μπορεί να είναι γεμάτη φύλλους, ενώ ο φύλλος δεν μπορεί να είναι γεμάτος καμήλες...

Ο ΦΙΛΟΖΩΟΣ

Κάποιος φαρσέρ στο Λονδίνο, παρουσιάστηκε στα γραφεία της Εταιρείας Προστασίας των Ζώων και είπε στον υπάλληλο:

—Θα ήθελα να εγγραφώ ως μέλος της Εταιρείας, από ευγνωμοσύνη σ' ένα περιστέρι.

—Ευχαρίστως κύριε. Να σ'ας εγγραφούμε. Πέστε μας όμως τί καλό σας έκαμε αυτό το περιστέρι, για να το αναγράφουμε στο περιοδικό της Εταιρείας μας.

—Ούτε λίγο, ούτε πολύ, αγαπητέ, το περιστέρι αυτό μου έσωσε τη ζωή.

— Αλήθεια; Και πώς;

— Απλούστατα: κινδύνευα να αποθάνω από την πείνα... το έψησα λοιπόν, και το έφαγα!...

κει, επάνω στο πάπλωμα, ήταν ένας τεράστιος άστακός, και κουνούσε απειλητικά τα... χέρια του...

—Τι κατάστασις είναι αυτή; φώναξε. Να έλθω άμέσως ο διευθυντής.

Ο διευθυντής έφθασε, συνοδευόμενος από το γκαρσόνι, που χαμογελούσε...

—Τρομάξατε κύριε; είπε το γκαρσόνι. Είναι ένας φύλλος...

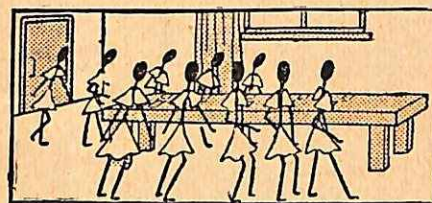

ΜΙΑ ΦΡΑΣΙΣ

Ένα παιχνίδι κατάλληλο για κορίτσια και αγόρια.

Οι παίκτες χωρίζονται σε δύο ομάδες. Παίρνουμε για παράδειγμα δύο ομάδες από πέντε άτομα ή κάθε μία που πρέπει να γράφουν μια φράση με νόημα, αποτελούμενη από πέντε λέξεις.

Οι παίκτες των ομάδων παρατάσσονται σε δυο πλευρές ενός τραπεζιού πέντε από τη μία μεριά και πέντε από την άλλη. Ο πρώτος παίκτης κάθε ομάδας έχει μπροστά του ένα χαρτί και ένα μολύβι. Με το σύνθημα της έναρξεως, ο πρώτος παίκτης του ενός και του άλλου ομίλου, γράφουν στο χαρτί μία λέξη. Δίδουν γρήγορα στον δεύτερο το χαρτί και το μολύβι και φεύγουν απ' το τραπέζι. Ο δεύτερος γράφει μια άλλη λέξη, ή οποία πρέπει να έχει σχέση με την πρώτη, διότι δεν πρέπει να ξεχνά ο παίκτης ότι τε-

λικώς θα σχηματισθή μια φράσις με πέντε λέξεις. Φεύγει και ο δεύτερος παίκτης, δίνοντας το χαρτί στον τρίτο, ο οποίος γράφει επίσης μια λέξη, σχετική με τις άλλες. Κατ' αυτόν τον τρόπο γράφουν και οι δυο τελευταίοι παίκτες — ο ρόλος αυτών είναι δυσκολότερος — από μια λέξη. Έτσι σχηματίζεται η φράσις.

Νικήτρια ομάδα αναδεικνύεται εκείνη που θα συγκεντρώση τους περισσότερους βαθμούς, κατά τον εξής τρόπον:

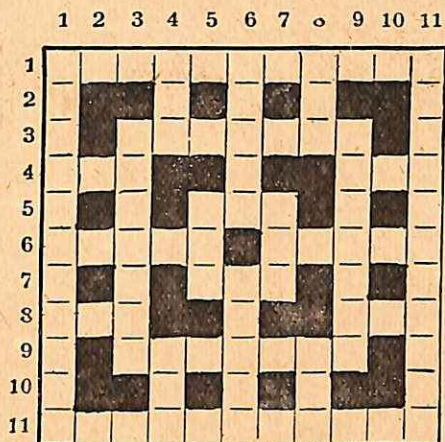
1. Η ομάδα που θα τελειώσει πρώτη την φράσι θα πάρη 5 βαθμούς, εφ' όσον βέβαια πρόκειται περί φράσεως, αν όμως είναι πέντε λέξεις χωρίς νόημα, δεν παίρνει κανένα βαθμό, έστω και αν τελειώσει πρώτη.

2. Η ομάδα που θα παρουσιάση την φράσιν που έχει καλύτερο νόημα, παίρνει 5 επίσης βαθμούς.

3. Για κάθε ορθογραφικό λάθος που υπάρχει στη φράσι, αφαιρείται 1 βαθμός.

Εννοείται ότι για την εκτίμησι της αξίας και του νοήματος της φράσεως, όπως και για τον καταλογισμό των ορθογραφικών, πρέπει να υπάρχει ένας κριτής.

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΑΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Αρχαίος σατυρικός ποιητής.
3. Νεαρόν θήλυ κτηνοτροφικόν ζώον.
4. Ξύνω — Έλληνική νήσος.
5. Σύνδεσμος (δημ.) η άγιος (γαλλ.).
6. Γεμίζω — Μόνη, εγκαταλειμμένη.
7. Πρόθεσις.
8. Αδραστη, άπλητη — Μονάς βάρους.
9. Αρχαία πόλις της Μ. Ασίας.
11. «Ο,τι είναι της μόδας, νέον. Ορισμένα καταστήματα χαρακτηρίζονται με την λέξιν αυτήν.

ΚΑΘΕΩΣ:

1. Η έλπις του κινδυνεύοντος αεροπόρου.
3. Εκείνος που δωρίζει.
4. Συντροφία (συγκ.) — Παράγγελμα.
5. «... και αβλαβής».
6. Οπτασία — Το κατώτατον σημείον του ορίζοντος.
7. Καινούργια.
8. Πάντοτε — Δηλητήριο.
9. Τραχύς, άκαρπος, άπονος.
11. Προσωπικά του άειμνήστου Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Θ. ΚΟΡΤΣΑΡΗΣ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΤΟΥ 16ου ΦΥΛΛΟΥ

Οριζοντίως: 1. Βασιλεύς. 2. Κόρα — Έσφι. 3. Ια — Αρχών — Ρα. 4. άα — Παν. 5. αυ — άν. 7. Στόμα — ράκος. 8. Ιάσων — άφεις. 9. Σω — λειρί — ΔΑ. 10. σκόρ — δαλιά. 11. δούτης. Καθεώς: 1. Ια — Ισις. 2. Κανά — Γαός. 3. ΒΟ — αύλος — ΚΟ. 4. Άρα — μάλος. 5. Σάρα — πανέρι. 6. Ίδου. 7. Λέων — Αραράτ. 8. Έάν — άφιλη. 9. Υ Ρ — παρκέ — Ις. 10. Ίράν — Είδα. 11. άν — Όσσα.

Πυραμίς: Οι σταυροί, Πάρις. Οριζοντίως Π. και. Πάρος. Απρίλης, Παρασκευή.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑ

Για να επιτύχετε στο παιχνίδι που περιγράφουμε κατωτέρω, πρέπει να έχετε καλήν μνήμην και να εισθε εις θέσιν να βγάξετε περιλήψιν των όσων ακούσατε ή διαβάσατε. Η περιλήψις αυτή, χωρίς να είναι μεγάλη, πρέπει να περιέχη τα κυριώτερα σημεία της διηγήσεως.

Ο αριθμός των παικτών δεν είναι ορισμένος. Εκείνοι που θα λάθουν μέρος στο παιχνίδι ακούνε προσεκτικά πρώτα κάποιον που διαβάσει ένα μικρό διήγημα ή μια περιγραφή — απ' τη «Νεολαία» λ. χ. — ή που διηγείται ένα παραμύθι.

Έπειτα οι παίκτες κάθονται στο τραπέζι και γράφουν την περιλήψιν εκείνου που άκουσαν, αλλά κατά τόν τρόπον των τηλεγραφημάτων. Ο τρόπος αυτός πιθανόν να μη είναι γνωστός σ' όλους άλλ' είναι απλούστατος.

Τα τηλεγραφήματα ως γνωστόν,

πληρώνονται με την λέξι. Γι' αυτό — διά λόγους οικονομίας — επεκράτησε να γράφονται σύντομα. Ο άνθρωπος που θέλει να ειδοποιηθή για ένα γεγονός τους οικείους του δεν τηλεγραφεί: «άναχωρώ από την Αθηνών σιδηροδρομικώς καί φθάνα εις την Θεσσαλονίκην την πρωίαν της αύριον», αλλά «φθάνω αύριον πρωίαν σιδηροδρομικώς». Αυτό τ'ά λέει όλα.

Κατ' αυτόν λοιπόν τόν τρόπον θα γραφή ή περιλήψις τηλεγραφικώς. Αφού τελειώσουν όλοι οι παίκτες την περιλήψιν του, ο κριτής παίρνει τ'α χειρόγραφα όλων. Μετρά τας λέξεις που χρησιμοποίησε ο καθένας για να διατυπώση την ουσία της διηγήσεως και ανακηρύσσει νικήτην εκείνον που έδωσε την καλύτεσαν τηλεγραφικήν περιλήψιν με τας ελιγωτέρας λέξεις.

Σωστό είναι να κατέχη την θέσιν του κριτού άνθρωπος που έχει περισσότερα μύρφωσι και πείρα από τους άλλους παίκτας για να είναι ή απόφασις του και δίκαιη και άναμφισβήτητη. Εννοείται ότι οι ενδιαφερόμενοι έχουν δικαίωμα να έκφρασθουν επί της αποφάσεως του κριτού και να υποστηρίξουν προφορικώς την έργασίαν των. Αλλά αυτές οι συζητήσεις πρέπει να γίνονται με προσοχήν, κοσμιότητα και αξιοπρέπειαν.

Η ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

Αθήναι: Κατά τας συναντήσεις μεταξύ των ποδοσφαιρικών ομάδων των Υποδιοικήσεων της Διοικήσεως Ανωτάτων Σχολών, πρωταθλήτρια ανεδείχθη η ομάδα του Πανεπιστημίου.

Π. Δ. Κοζάνης: Πρωταθλήτρια της Περιφερειακής Διοικήσεως Κοζάνης ανεδείχθη η ομάδα της Υποδιοικήσεως Κοζάνης.

Π. Δ. Πέλλης: Η ομάδα της 221ης Φάλαγγος, επιβληθείσα της ομάδος της 222ας Φάλαγγος με τέρματα 2-1, ανεδείχθη πρωταθλήτρια της Περιφερειακής Διοικήσεως.

Π. Δ. Λαρίσης: Είς τόν τελικόν αγώνα διά τὸ πρωτάθλημα μεταξύ των ομάδων των Υποδιοικήσεων Βόλου καὶ Λαρίσης νικήτρια ανεδείχθη ἡ δευτέρα, διά τερμάτων 3-1.

Π. Δ. Ἡρακλείου: Κατὰ τὸν ποδοσφαιρικόν αγώνα μεταξύ των ομάδων Ε.Ο.Ν., τὸν σχολικὸν καὶ τὸν ἐξωσχολικόν, νικήτρια ανεδείχθη ἡ ομάδα των ἐξωσχολικῶν με τέρματα 2-1.

Π. Δ. Γρεβενῶν: Ἡ ομάδα της Υποδιοικήσεως Κοζάνης ἐπεβλήθη της ομάδος της Υποδιοικήσεως Γρεβενῶν διά τερμάτων 2-0.

Π. Δ. Κεφαλληνίας: Διὰ τὸν τελικόν τοῦ πρωταθλήματος της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Κεφαλληνίας, εἶχον προκριθῇ αἱ ομάδες της Φάλαγγος τοῦ Ἀργοστολίου καὶ της Φάλαγγος τοῦ Ληξουρίου. Ὁ αγὼν ἔληξεν ἰσόπαλος, με 2-2, κατὰ τὸν ἐπαναληπτικόν δὲ αγὼνα νικήτρια ανεδείχθη ἡ ομάδα τοῦ Ἀργοστολίου με 3-2.

Π. Δ. Λακωνίας: Εἰς τὴν Σπάρτην ἡ Υποδιοικήσις Λακεδαιμόνος ἐπεβλήθη της Υποδιοικήσεως Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς με 6-0. Ἐξ ἄλλου ἡ Υποδιοικήσις Γυθείου ἐνίκησεν εἰς τὴν ἔδραν της τὴν Υποδιοίκησιν Μάνης με 10-1. Τελικῶς πρωταθλήτρια ανεδείχθη ἡ Υποδιοικήσις Λακεδαιμόνος, ἐπιβληθείσα της ἀντιπάλου της διά 5-2.

Π. Δ. Χίου: Πρωταθλήτρια ἀνεκρήρυχθη ἡ ομάδα της Υποδιοικήσεως Χίου, ἀποτελούμενη ἀπὸ τοὺς Τσιμιδόπουλον, Κατρακάσην, Μπαχᾶν, Μηλιάδην, Κασπέρην, Κοβέρτην, Κιθάρην, Φραγκάκη, Μπολάρη, Διαμαντίδην, Λουτράρη, Μελίδην καὶ Κατρακάσην.

Π. Δ. Τρικκάλων: Ἡ ομάδα της Υποδιοικήσεως Τρικκάλων ἀνεδείχθη πρωταθλήτρια της Περιφερειακῆς Διοικήσεως.

Π. Δ. Θεσσαλονίκης: Ἡ 135η Φάλαγγς της Θεσσαλονίκης ἐπεβλήθη της 141ης Φάλαγγος της Ναούσης με τέρματα 4-0.

Π. Δ. Ἀρτης: Κατὰ τὸν αγὼνα μεταξύ των ομάδων μικτῆς Ε.Ο.Ν. — Παναθηναϊκοῦ Ἀρτης καὶ μικτῆς

Ε.Ο.Ν. — Ἀμφιλόχου Ἀμφιλοχίας νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ πρώτη με τέρματα 2-0.

Ο ΑΝΩΜΑΛΟΣ ΤΡΙΚΚΑΛΩΝ

Εἰς τὸν ἀνώμαλον δρόμον μεταξύ των Υποδιοικήσεων Τρικκάλων, Καρδίσης, Σοφάδων, Καλαμπάκας, Φαναρίου, Μουζακίου, μετέσχον 25 ἐν ὧν δρομεῖς. Εἰς τὴν γενικὴν βαθμολογίαν ἡ σειρά κατατάξεως ἔχει ὡς ἑξῆς: 1) Υποδιοικήσις Τρικκάλων, 2) Υποδ. Καλαμπάκας, 3) Υποδ. Φαναρίου, 4) Υποδ. Σοφάδων, 5) Υποδιοικήσις Μουζακίου, 6) Υποδιοικήσις Καρδίσης. Εἰς τὸν πρῶτον νικητὴν καὶ εἰς τὴν πρώτην νικήτριαν Υποδιοίκησιν ἀπενεμήθησαν κύπελλα, ἀθλοθετηθέντα ὑπὸ της Υποδιοικήσεως.

Τὰ ὀνόματα των ἀθλητῶν κατὰ σειράν τερματισμοῦ εἶναι τὰ ἑξῆς:

1) Ἀλ. Πάλλας (Τρικκάλων), 2) Δημ. Μακρῆς (Καλαμπάκας), 3) Γ. Ζάχος (Σοφάδων), 4) Γεώργ. Τρέλλης (Καλαμπάκας), 5) Γεώργ. Ζάρκας (Τρικκάλων), 6) Ἀπολ. Ταϊδοσιος (Φαναρίου), 7) Δημ. Χατζηπαύλου (Τρικκάλων), 8) Δημ. Βούζας (Μουζακίου), 9) Κωνσ. Ράπτης (Καλαμπάκας), 10) Γ. Μάγκος (Φαναρίου), 11) Δημ. Κατσαμπέκης (Τρικκάλων), 12) Ἀπόλλων Γλυκόπουλος (Σοφάδων), 13) Νικόλ. Χατζόπουλος (Καλαμπάκας), 14) Σεραφ. Λῶλος (Φαναρίου), 15) Σεραφ. Βαρβάτος (Φαναρίου), 16) Χρ. Πουλιάρης (Σοφάδων), 17) Μ. Νικόλαος (Σοφάδων), 18) Δημ. Τριανταφύλλου (Μουζακίου), 19) Δημ. Ἀργυρίου (Τρικκάλων).

ΤΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ

Κατὰ τὸ πρωτάθλημα 4 χιλιομέτρων ἀνωμάλου δρόμου οἱ ἀθληταὶ ἔτερματισαν κατὰ τὴν ἀκόλουθον σειράν:

1) Λάζος (Ἀλμυροῦ) 14' 08", 2) Παπαδόπουλος (Ἀλμυροῦ) 14' 29", 3) Κόκκινος (Ἀγυιάς) 15' 19", 4) Πολυχρόνου (Βόλου), 5) Κάμπιαρης (Βόλου), 6) Μανιαδάκης (Βόλου), 7) Ἀμπελακιώτης (Ἀγυιάς), 8) Παπαζήσης (Ἐλασσῶνος), 9) Βενέτης (Τυρνάβου), 10) Βαλουξῆς (Ἀλμυροῦ), 11) Γαβρηλίδης (Ἐλασσῶνος), 12) Κερλῆς (Λαρίσης), 13) Κοτρώνης (Βελεσίνου), 14) Τσάλας (Τυρνάβου), 15) Μπανίτης (Τυρνάβου), 16) Μασούρας (Ἀγυιάς), 17) Ἀκριῶς (Λαρίσης).

Νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Υποδιοικήσις Ἀλμυροῦ με 2αν τὴν Υποδιοίκησιν Βόλου καὶ 3ην τὴν Υποδιοίκησιν Ἀγυιάς.

ΤΗΣ ΚΟΖΑΝΗΣ

Εἰς τὸν ἀνώμαλον δρόμον, εἰς τὸν ὁποῖον μετέσχον 200 περίπου ἀθληταί, νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ Υποδιοικήσις Γρεβενῶν.

ΑΙ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ 1938

Ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδόσεων τὸ 1938 ὑπῆρξεν ἓνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀθλητισμοῦ. Ἰδιαιτέρως παρήγορον εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ἐνεφανίσθησαν πολλοὶ καὶ καλοὶ νέοι ἀθληταί.

Οἱ τρεῖς καλύτεροι ἀθληταὶ σὲ κάθε ἀγώνισμα εἶναι οἱ ἑξῆς:

Δρόμος 100 μέτρων:
1. Σακελλαρίου (Πανελευσ.) ... 10.8
1. Πηλαβίδης (Ἀλεξανδρείας) 10.8
3. Μάντικας (Α.Ε.Κ.) ... 11.1
3. Σαδικαβάνης (Ἐθν.) ... 11.1
3. Καλοδοῦκας (Πανελλ.) ... 11.1

Δρόμος 200 μέτρων:
1. Ἀνδρεάδης (Ἀλεξανδρείας) ... 22.6
1. Λαμπράκης (Πειραικοῦ) ... 22.6
3. Σακελλαρίου (Πανελευσ.) ... 23.0

Δρόμος 400 μέτρων:
1. Ἀνδρεάδης (Ἀλεξανδρ.) ... 50.6
2. Καραγεώργος (Παναθ.) ... 50.9
3. Μισαηλίδης (Πανιων.) ... 51.9
3. Στρατάκος (Ἐθνικοῦ) ... 51.9

Δρόμος 800 μέτρων:
1. Στρατάκος (Ἐθνικοῦ) ... 1:59.9
2. Μοσχούρης (Καίρου) ... 2:01.9
3. Βελκόπουλος (Παναθ.) ... 2:01.9

Δρόμος 1500 μέτρων:
1. Βελκόπουλος (Παναθ.) ... 4:05.6
2. Ἀρβανίτης (Παναθ.) ... 4:11.5
3. Τσουκαλᾶς (Παναθ.) ... 4:12.0

Δρόμος 5000 μέτρων:
1. Ἀρβανίτης (Παναθ.) ... 15:36.6
2. Νίτσας (Ἐθνικοῦ) ... 15:43.0
3. Ραγάζος (Ἀλμυροῦ) ... 15:43.7

Δρόμος 10.000 μέτρων:
1. Ραγάζος (Ἀλμυροῦ) ... 32:24.8
2. Κυριακίδης (Κύπρου) ... 32:49.0
3. Βαρτζάκης (Πειραικοῦ) ... 32:50.7

110 μ. μετ' ἐμποδίων:
1. Μάντικας (Α.Ε.Κ.) ... 15.1
2. Σκιαδᾶς (Παναθην.) ... 15.9
3. Χατζηγεωργίου (Φιλίππων) 16.1

400 μ. μετ' ἐμποδίων:
1. Σκιαδᾶς (Παναθην.) ... 55.2
2. Μάντικας (Α.Ε.Κ.) ... 55.5
3. Οἰκονόμου (Ἀθηναϊκοῦ) ... 58.1

3000 μ. μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων:
1. Τσουκαλᾶς (Παναθ.) ... 10:06.0
2. Γούτης (Πειραικοῦ) ... 10:19.0
3. Μωραΐτης (Πανελλ.) ... 10:24.0

Ἄλμα εἰς μῆκος:
1. Λαμπράκης (Πειρ.) ... 7 μ. 37
2. Ἐλευθεριάδης (Κομοτ.) ... 6 μ. 96
3. Πατεράκης (Πανελλ.) ... 6 μ. 94

Ἄλμα εἰς ὕψος:
1. Λεκατσᾶς (Π. Φαλήρου) 1 μ. 84
2. Ποθητὸς (Α.Ε.Ε.Α.) ... 1 μ. 81
3. Πανταζῆς (Πανελλ.) ... 1 μ. 80
3. Βαλλίδης (Ἐθν. Πειρ.) ... 1 μ. 80

Οἱ Σχηματισμοὶ Πρωτεύουσας

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Τὴν Τετάρτην της παρελθούσης ἐβδομάδος ὁ παρεπιδημὼν ἐν Ἀθήναις Μωχάμετ Τάχερ Πασσᾶς, Πρόεδρος της Αἰγυπτιακῆς Ὀμοσπονδίας Ξιφομάχων, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως της Ὀμοσπονδίας Ἰμπραήμ Μπέη Σαχίν, ἐπισκέφθη τὰ ἐπὶ της Πλατείας Συντάγματος Γραφεῖα της Ε.Ο.Ν.

Τὸν Μωχάμετ Τάχερ Πασσᾶν ὑπεδέχθη ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπιτροπὸς της Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος. Μετὰ μικρὰν παραμονὴν ἐν τοῖς Γραφείοις της Διοικήσεως ὁ Μωχάμετ Τάχερ Πασσᾶς ἀνεχώρησε συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Κυβερνητικοῦ Ἐπιτροπὸς πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ Πρώτου Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως της Περιφερειακῆς Διοικήσεως Ἀρρένων Πρωτεύουσας (Λαϊκὸν Γυμναστήριον) καὶ τὸν Ὑποτιμὸν 4ου Θηλέων καὶ 7ου Ἀρρένων.

Τὴν ἐπομένην ὁ Πρόεδρος της Αἰγυπτιακῆς Ὀμοσπονδίας ἐπισκέφθη μετὰ τοῦ Ἐπιτελάρχου της Κεντρικῆς Διοικήσεως της Ε.Ο.Ν. κ. Ι. Μουνδρέα τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν Στρατοπέδου της Ε.Ο.Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

Ὁ Μωχάμετ Τάχερ Πασσᾶς περιῆλθεν ὅλας τὰς ἐγκαταστάσεις τοῦ Στρατοπέδου, ἐζήτησε δὲ μετ' ἐνδιαφέροντος λεπτομερεῖς πληροφορίας περὶ της ἐκπαιδεύσεως των Φαλαγγιτῶν, ἐκφράσας ἐν τέλει τὸν θαυμασμὸν αὐτοῦ τὸσον διὰ τὴν ἀριότητα των ἐγκαταστάσεων ὅσον καὶ διὰ τὴν συντελούμενην ἐν αὐτῷ ἐργασίαν.

Ἀναχωρῶν ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως εἰς νέαν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ εἰς Ἑλλάδα, πιθανώτατα κατὰ τὸ προσεχές θέρος, ἐπισκεφθῇ καὶ αἰθίς τὸ Στρατόπεδον της Ε.Ο.Ν. καὶ παρακολουθήσῃ τὴν ἐν αὐτῷ ἐκπαιδεύσιν των Φαλαγγιτῶν.

Τὴν παρελθούσαν Πέμπτην 9ην τρέχοντος μηνὸς καὶ ὥραν 7.30' μ. μ. ἐγένεν ἡ Ε' δημοσία διάλεξις, ἀπὸ τὴν σειράν των διαλέξεων της Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας εἰς τὴν αἴθυσαν τοῦ «Παρνασσοῦ» με δὴλητὴν τὸν κ. Γεώργιον Ν. Κοφινᾶν, μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου καὶ πρῶτον Ὑπουργὸν των Οἰκονομικῶν, με θέμα: «Περὶ Οἰκονομικῆς καὶ Δημοσιονομικῆς Πολιτικῆς της Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως της 4ης Αὐγούστου».

Τὴν διάλεξιν ἐτίμησε διὰ της παρουσίας του καὶ ὁ Ἀρχηγὸς γενόμενος δεκτὸς με ἐνθουσιωδεστάτας ἐκδηλώσεις, παρέστησαν δὲ ὁ Κυβερν. Ἐπιτροπὸς της Ε.Ο.Ν. κ. Ἀλέξ. Ν. Κανελλόπουλος, ἀνώτατοι βαθμοφόροι της Ὀργανώσεως καὶ πλῆθος ἐκλεκτοῦ κόσμου.

Τὴν ἐσπέραν της Πέμπτης της παρελθούσης ἐβδομάδος τὸ «Ἑλληνικὸν Κουίντετο», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συνεργάτου της Ε.Ο.Ν. κ. Π. Γλυκοφρύδη, μετέδωκεν ἐκ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ πατριωτικὰ θούρια καὶ ἔθνικα ᾄσματα της «Ἐθνικῆς Ὀργανώσεως Νεολαίας».

Ἡ «Ἐθνικὴ Ὀργάνωσις Νεολαίας» ἐπιθυμοῦσα ὅπως παράσχῃ εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Νεότητα πνευματικὰ ἔργα, σύμφωνα με τὰς παραδόσεις κατευθύνσεις της 4ης Αὐγούστου, πρόκειται κατ' αὐτὰς νὰ δημοσιεύσῃ προκήρυξιν διαγωνισμῶν, ἓνα Ποιητικόν, ἓνα Μουσικόν καὶ ἓνα Δραματικόν. Ἡ δὲ ὥρισησιν αἱ Ἐπιτροπαὶ Κρίσεως καὶ τὰ χρηματικὰ βραβεῖα, ἅτινα θὰ ἀπονεμηθῶν, ὡς καὶ οἱ ἐπαινοὶ. Οἱ λεπτομερεῖς ὅροι συμμετοχῆς καὶ ἅπαντα τὰ σχετικὰ θὰ δημοσιευθῶν προσεχῶς.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΤΟΛΗΝ ΤΟΥ ΦΑΛΑΓΓΙΤΟΥ

Τὸ συγκρότημα ἐλαφρᾶς ὀρχήστρας τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ των κ. κ. Ἀλ. Παγώνη καὶ Μ. Χυτήρη διέθεσε τὴν ἀμοιβὴν μιᾶς ἡμέρας ἐκτελέσεως ἐκ 2.000 δραχμῶν ὑπὲρ της Στολῆς τοῦ Φαλαγγίτου.

Ἡ Κεντρικὴ Διοίκησις της Ε.Ο.Ν. ἀνακοινεῖ ὅτι οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ὁργανώσωσιν ἑορτὰς, συναυλίας, χοροὺς, θεατρικὰς παραστάσεις κλπ. ὑπὲρ της Ε.Ο.Ν. δέον ἀπαραίτητως νὰ ζητήσιν προηγουμένως εἰδικὴν πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν της Κεντρικῆς Διοικήσεως.

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Τὴν περασμένην ἐβδομάδα ὁμάς φοιτητῶν ἐξ Αἰγύπτου, με καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου των ἐπὶ κεφαλῆς, ἐπισκέφθησαν τὴν πόλιν μας. Φαλαγγίται της Δ.Α.Σ. ἐχρησίμευσαν ὡς ξεναγοὶ των Αἰγυπτίων συναδέλφων.

Μεταξὺ των ἄλλων ἐπισκέφθησαν καὶ τὰ ἐργαστᾶσια της Ἐταιρίας Χημικῶν Προϊόντων καὶ Λιπασμάτων παρὰ τὴν Δραπετσῶνα τοῦ Πειραιῶς.

Περιῆλθον τὰς ἐγκαταστάσεις των ἐργοστασίων, αἱ ὁποῖαι, σημειωτέον, παρουσιάζουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, ὡς αἱ τελειότεραι της Ἑγγύς Ἀνατολῆς.

Τοὺς φιλοξενουμένους φοιτητὰς συνάδεδον χημικοὶ των ἐργοστασίων, οἱ ὁποῖοι παρίχον κάθε πληροφορίαν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐπισκέπτας.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα, κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποῖου ἠγέρθησαν προποδοὶ ὑπὲρ των Βασιλέων των δύο Χωρῶν καὶ της εὐμερίας των δύο φίλων λαῶν.

Ἐκ μέρους των Φαλαγγιτῶν Φοιτητῶν ὠμίλησεν εἰς των ξεναγῶν της Δ.Α.Σ., ὁ ὁποῖος ἐξήρε τὴν φιλίαν καὶ τοὺς ἱστορικοὺς δεσμοὺς των δύο Χωρῶν ἀπὸ των ἀρχαίων χρόνων.

Ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν ἐσημείωσεν ὁ ὑπὲρ της φοιτητικῆς ἀλληλεγγύης χορὸς της Δ.Α.Σ. Παρέστη τὸ ἐπιτελεῖον της Κεντρικῆς Διοικήσεως, ὁ Διοικητής καὶ ὁ Ὑποδιοικητής της Δ.Α.Σ. καθὼς καὶ οἱ παρεπιδημοῦντες Αἰγύπτιοι φοιτηταί.

Τὸ γλέντι παρετάθη μέχρι των πρώτων πρωϊνῶν ὥρων. Αἱ αἰθούσαι εἶχον θαυμασιῶς διακοσμηθῇ καὶ με ἐξαιρετικὸ γούστο φωτισθῇ ἀπὸ τὸ καλλιτεχνικόν τμήμα της Διοικήσεως.

Τὴν Τετάρτην της περασμένης ἐβδομάδος ἐγένετο ἡ τακτικὴ συγκέντρωσις των πρωτοετῶν της Νομικῆς Σχολῆς της Υποδιοικήσεως Πανεπιστημίου.

Πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας ὠμίλησεν ὁ Διευθυντής τοῦ γραφείου Προπαγάνδας της Κεντρικῆς Διοικήσεως.

Παραστατικώτατα ἔδωσε μίαν εἰκόνα της ἄλλοτε καὶ τὰρὰ ὑφιστάμενης καταστάσεως, εἰδικῶς εἰς τὰ προαύλια τοῦ Πανεπιστημίου, ἀποσαφηνίσας ἐν συμπεράσματι τὴν σχέσιν ἡ ὁποία ὑφίσταται μεταξύ των δύο ὀργανισμῶν: τοῦ Πανεπιστημίου καὶ της Ε.Ο.Ν. καὶ τόνισας ὅτι δὲν ὑφίσταται σχέσις ἀντιθέσεως, ἀλλὰ τοιαύτη συνεργασίας.

Τὴν προσεχῇ Δευτέραν δίδεται ὁ ἐτήσιος χορὸς της Δ.Α.Σ. εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικόν».

Καταβάλλεται κάθε προσπάθεια διὰ τὴν μεγαλειετέραν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΘΗΛΕΩΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ

Εἰς τὴν ἑορτὴν της μητέρας συμμετέσχον ἐνεργῶς καὶ ἡ Περιφερειακὴ Διοίκησις Θηλέων Πρωτεύουσας.

Τμήμα της Υποδιοικήσεως Θηλέων Πρωτεύουσας παρηκολούθησε τὴν γενομένην εἰς τὴν Μητρόπολιν λειτουργίαν καὶ ἀπέδωσε τιμὰς εἰς τὴν ἐν τῷ κινηματογράφῳ «Οὐφρα» παράστασιν, ὡς καὶ τὴν διάλεξιν τοῦ «Παρνασσοῦ».

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐξέδραμεν ὁ δὸς Ὑποτιμὸς εἰς τὸ παρὰ τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν Στρατόπεδον της Ε.Ο.Ν. «Ἰωάννης Μεταξᾶς», ὁ 4ος εἰς τὸ Σούνιον καὶ ἡ Υποδιοικήσις Θηλέων Ἀνωτάτων Σχολῶν εἰς Τατόι, ἔνθα ἐπισκέφθησαν τοὺς τάφους των ἀειμνήστων Βασιλέων καὶ κατέθεσαν στέφανον ἐκ δάφνης.

Ἐξακολουθοῦν τακτικῶς τὰ μαθήματα των Ὑποτιμῶν της Υποδιοικήσεως Θηλέων Πειραιῶς, τμήμα δὲ Φαλαγγιτιστῶν προετοιμάζεται πυρετωδῶς διὰ νὰ λάθῃ μέρος εἰς τὴν ἑορτὴν τοῦ πρασίνου.

Εἰς τὴν Υποδιοίκησιν Θηλέων Νότου γίνονται τακτικώτατα τὰ μαθήματα καὶ αἱ συγκεντρώσεις των Ὑποτιμῶν καὶ με ἐξαιρετικὴν προθυμίαν παρακολουθοῦν αἱ Φαλαγγίτισσαι τὰ μαθήματα των διαφόρων εἰδικότητων.

Εἰς τὴν Υποδιοίκησιν Θηλέων Βορρᾶ ἐγένοντο δύο

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί τῶν Ἐπαρχιῶν

Κράτους καὶ τῆς Ε.Ο.Ν., παρισταμένων ἀπάντων τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου τούτου, οἵτινες καὶ ἐχειροκρότησαν αὐτόν.

ΣΚΑΛΑ. — Ἡ κίνησις τοῦ Σχηματισμοῦ Σκάλας παρ' οὐσίαν ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴν κίνησιν. Ἐξαιρετικῶς τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἐδόω δὺο θεατρικὰς παραστάσεις μὲ ἔργα πατριωτικὰ καὶ ἄς παρηκολούθησεν ἅπανα ἡ κοινότης τῆς κομποπόλεως ταύτης. Αἱ εἰσπράξεις ἐκ τούτων θὰ διατεθοῦν διὰ στολᾶς τοῦ Σχηματισμοῦ Ε.Ο.Ν. Ἀρρένων. Εἰς τὰ διαλειμματα τῶν παραστάσεων ἐψάλλοντο ὁ ὕμνος τῆς 4ης Αὐγούστου καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. ὑπὸ τὰς ζωκραυγὰς τοῦ πλήθους.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ. — Κίνησις λίαν ἱκανοποιητικὴ καὶ μὲ φανερὴ δρᾶσι. Πρὸ ἡμερῶν τὸ τμήμα Νεαπόλεως τῆς Ε.Ο.Ν. ἔκαμεν ἐκπαιδευτικὴν ἐκδρομὴν εἰς τὸ γειτονικὸν χωρίον Λάχιον.

Καθ' ὅδον ἔκαμεν ἀσκήσεις στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως ἐπὶ δρεινόῦ ἐδάφους καὶ ἐπέστρεψεν ἀφοῦ παρήλασε διὰ τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τοῦ χωρίου τούτου εἰς Νεάπολιν. Ἐκεῖ ἔφθασε καθ' ἣν ὥραν εἶχεν ἀγκυροβολήσει τὸ ἀτμόπλοιο «Λέων». Ὁ α' μηχανικὸς τοῦ πλοίου κ. Τσιάνης Τσάκος ἐνθουσιασθεὶς, ὡς καὶ πάντες οἱ ἐπὶ τῷ πλοίου, ἐνήργησαν ἔρποντες μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ πλοίου, τὸ προϊόν τοῦ ὁποῦ παραδῶσαν εἰς τὸν Διοικητὴν τῆς Τετραρχίας Νεαπόλεως διὰ στολᾶς τῶν ἀνδρῶν μελῶν τοῦ τμήματος Νεαπόλεως τῆς Ε.Ο.Ν. Τοῦτον καὶ λοιποὺς ἡγετὰς ἐκτίμησε δεόντως ὁ Διοικητὴς τῆς Τετραρχίας Νεαπόλεως διὰ τὴν εὐγενὴ καὶ πατριωτικὴν ταύτην χειρονομίαν τῶν.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ὁ Γενικὸς Ἐπόπτης Ε.Ο.Ν. καὶ Νομάρχης Λακωνίας μετέβη καὶ ἐπεθεώρησε τοὺς Σχηματισμοὺς Ἀρεοπόλεως καὶ Πύργου-Δυροῦ τῆς Ε.Ο.Ν., ὁμιλήσας πρὸς αὐτοὺς ἐπὶ τῶν ἀρχῶν καὶ σκοπῶν τῆς Ὄργανώσεως, ὑπομνήσας συγχρόνως καὶ τὰς βαρεῖας ὑποχρεώσεις καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἐναντὶ τῆς Πατρίδος, τοῦ Ἀρχηγοῦ καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. Εἰς τοῦτον προσεφέρθησαν δι' ὥραιων καὶ συγκινητικῶν λόγων ἀνθοδέσμη ὑπὸ Φαλαγγιστῶν καὶ Σκαπανιστῶν τῆς ἡρωικῆς Μάνης. Ἡ Νεολαία τῆς Μάνης γὰρ μὴ ἀκόμη φορὰ διεπίστωσεν ὅτι μένει καὶ θὰ μένη πιστὴ καὶ ἀφωσιωμένη στὰ ἰδανικά τοῦ Νέου Κράτους καὶ τῆς Ε.Ο.Ν. πού δὲν εἶναι ἄλλα ἀπὸ τὰ ἀθάνατα ἰδανικά τῆς Ἑλληνικῆς μας φυλῆς.

ΚΑΡΒΕΛΑ. — Ἡ κίνησις τοῦ Σχηματισμοῦ Καρβελαῖ ἀρκετὰ ἱκανοποιητικὴ καὶ ἐνθουσιώδης. Τακτικὰ γίνονται ὁμιλίαι μὲ θέματα μορφωτικὰ καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν κατοίκων τοῦ χωρίου, ὡς καὶ ἀσκήσεις στρατιωτικῆς προπαιδεύσεως. Πρὸ ἡμερῶν δὲ πρωτοβουλία τῶν κατοίκων ἐγένετο ἔρποντες διὰ τὰς στολᾶς τοῦ ὡς ἂν Σχηματισμοῦ. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Σχηματισμοῦ ἡγετὰς τῶν καὶ πατριωτικὴν ταύτην πρᾶξιν ἐναντὶ τῶν παιδιῶν τῶν, διαβεβαίωσας ὅτι τὰ παιδιά τοὺς θὰ φανοῦν ἀντάξια τῆς πατρικῆς στοργῆς τῶν.

ΤΡΙΠΟΛΙΣ. — Εἰς τακτικὴν συγκέντρωσιν τῶν Φαλαγγιστῶν Σχηματισμοῦ Τριπόλεως ὁμιλήσαν ὁ ὑποδιοικητὴς καὶ ὁ Διευθυντὴς τῆς Ἰδεολογικῆς Διαφωτίσεως τῆς Διοικήσεως.

Εἰς τὸν ὑποτομέα Τεγέας ὁμιλήσαν ἐπίσης ὁ ὑποτομέαρχος πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας, εἰς δὲ τὸν Σχηματισμὸν Ἀγίου Πέτρου ὁ εἰρηνοδίκης τῆς πόλεως.

Οἱ Φαλαγγίται τοῦ Σχηματισμοῦ Βλαχέρνας ἔδωσαν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὸ δρᾶμα «Ὁ Ἀθανάσιος Διάκος». Αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν ὑπὲρ τῆς Στολῆς τοῦ Φαλαγγίτου.

Ὁ Διοικητὴς Ἀρκαδίας, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου τῆς Διοικήσεως, μετέβη πρὸς ἐπιθεώρησιν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τῶν Σχηματισμῶν Στενοῦ, Ἀ-

γιωργητικῶν, Λιθοβουνίου, Κάψιας, Λεβιδίου, Νεοχωρίου ὡς καὶ τῆς ὑποδιοικήσεως Μεγαλοπόλεως.

Τὸ Σάββατον τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐντευκτηρίου τῆς Περιφ. Διοικήσεως Ἀρκαδίας τῆς Ε.Ο.Ν.

Σήμερον 11 τρ. μηνὸς τὴν ἐσπέραν δίδεται ὑπὸ τῆς Διοικήσεως Ἀρκαδίας τῆς Ε.Ο.Ν. μέγας χορὸς, εἰς τὴν αἰθούσαν τοῦ Μαντζουνείου Ἰδρύματος καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Νομάρχου καὶ Γεν. Ἐπόπτου Ἀρκαδίας τῆς Ἑθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. — Ἀντιπροσωπεία τῆς Περιφ. Διοικήσεως Θηλέων Ἰωαννίνων, ἀποτελουμένη ἀπὸ βαθμοφόρου τῆς Περιφ. Διοικήσεως, ἐπεσκέφθη τὴν πρώτην συγκέντρωσιν τῶν τμημάτων τοῦ ὑποτομέως Κουρέντων (Ζίτσης, Καρίτσης, Λιγοψᾶς, Πρωτόπαππα καὶ Ἀραχωβίτης). Τὴν ἀντιπροσωπείαν ἐδέχθη ὁ πρόεδρος τῆς Κοινότητος μεθ' ὧν τῶν κατοίκων.

Πρὸς τὰς συγκεντρωθείσας ὁμιλήσαν ἡ Διευθύντρια τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος περὶ τῆς ἀξίας τῆς μητρότητος καὶ τῆς προστασίας καὶ ἐνισχύσεως αὐτῆς, ὑπὸ τοῦ Νέου Κράτους, διὰ τὴν ὑγιεινὴν τοῦ βρέφους κλπ. Ἐπίσης ἀνεπτύχθη ὁ σκοπὸς τῆς Ὄργανώσεως καὶ ἡ μέριμνα τοῦ Κράτους διὰ τὴν ἀγρότιδα γυναικά.

Ὡσαύτως τὴν Δευτέραν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἡ Περιφ. Διοίκησις ἐκάλεσεν εἰς ἑκτακτὸν συγκέντρωσιν τὰς ἀνωτάτας βαθμοφόρους, πρὸς τὰς ὁποίας ἀπηύθυνε χαιρετισμὸν ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἐκ τοῦ Α' Συνεδρίου τῶν Περιφ. Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος.

Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν τῶν Φαλαγγιστῶν τῆς Φαλαγγος Θηλέων Ἰωαννίνων ὁμιλήσαν πρὸς αὐτὰς ὁ Διοικητὴς τῆς VIIIης Μεραρχίας Ἡπείρου με θέμα: «Ἡ Ἑλληνὶς ὡς Νοσοκώμος ἐν καιρῷ πολέμου».

ΚΕΡΚΥΡΑ. — Καὶ κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένοντο τακτικῶς αἱ συγκεντρώσεις τῶν τμημάτων. Ὁ τὸς κατ' αὐτὰς ἐδόθησαν ἀρκετὰ διαλέξεις πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας με θέματα: «Ἱστορία τῆς Κερκύρας» καὶ «Εἰσαγωγή εἰς τὴν τοπογραφίαν». Εἰς τοὺς Σκαπανεῖς ὁμιλήσαν ὁ δημοδιδάσκαλος τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τῆς πόλεως περὶ ἀλληλεγγύης, εἰς δὲ τὰς Φαλαγγιστάς καὶ Σκαπανιστάς ὁμιλήσαν διάφοροι καὶ μὲ τὰ ἐξῆς θέματα: «Περὶ σχηματισμοῦ Λόχου», «Μάθημα Οἰκοκυρικής», «Ὁ Ἰωάννης Μεταξᾶς Ἀγωνιστὴς καὶ Νικητὴς» καὶ «Περὶ ἐπεξηγήσεως καὶ σημασίας τῆς Ἑθνικῆς Ὄργανώσεως Νεολαίας».

ΧΑΝΙΑ. — Ὁλόκληρος περιφέρεια παρὰ τὸ χωρίον Μουρινεῖς ἐφυτεύθη μὲ δενδρύλλια ἀπὸ τοὺς Φαλαγγίτας τοῦ ἐκεῖ τμήματος.

Ὁμοίως εἰς τὸν Τομέα Βάμου ἐγένοντο δενδροφυτεύσεις εἰς εὐρείαν κλίμακα.

Ἐν τῇ Περιφερειακῇ Διοικήσει Χανίων τῆς Ε.Ο.Ν. ἔχουν ἰδρυθῇ μίαν ὑποδιοίκησιν, τέσσαρες Τομεῖς καὶ ἑκατὸν τεσσαράκοντα τμήματα.

Αἱ συγκεντρώσεις ἐξακολουθοῦν ἀνελλιπῶς, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ ψυχολογικαὶ ἐκδρομαί.

Ὁὗτω κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τμήμα τῆς ὑποδιοικήσεως Χανίων ἐξέδραμεν εἰς χωρίον Πλατανιά.

Ἀπὸ τοῦ ἀρξαμένου μηνὸς ἤρχισε λειτουργοῦσα ἡ Σχολὴ Ἀνωτέρων Στελεχῶν τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Χανίων τῆς Ε.Ο.Ν.

ΝΕΑΠΟΛΙΣ (Κρήτης). — Κατὰ τὴν 18ην Ἰανουαρίου συνεκεντρώθησαν οἱ βαθμοφόροι ἀπάντων τῶν τμημάτων ἀρρένων καὶ θηλέων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ Περιφερειακὸς Διοικητὴς Λασηθίου, ἀνακοινώσας εἰς αὐτοὺς τὰς γενόμενας συζητήσεις κατὰ τὴν πρώτην ἐν Ἀθήναις διάσκεψιν τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος.

Ὁ Σχηματισμὸς τῶν ἀρρένων Νεαπόλεως ἐξέδρα-

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί τῶν Ἐπαρχιῶν

μεν εἰς τὴν ἀρχαίαν Δρῆρον. Κατὰ τὴν ἐκεῖ παραμονὴν τῶν Φαλαγγιστῶν ὁμιλήσαν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἐπιμελητὴς ἀρχαιοτήτων περὶ τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀρχαίας ταύτης πόλεως.

Ὁ ὑπουργὸς Διοικητῆς Κρήτης κ. Σφακιανάκης ἐξακολουθεῖ τὴν περιοδείαν του ἀνὰ τοὺς νομούς. Οὕτω κατὰ τὴν 18ην Ἰανουαρίου ἐπεσκέφθη τὴν πόλιν μας, ἐνθα ἐπεθεώρησεν ὅλα τὰ τμήματα τῆς Νεολαίας.

ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ. — Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν τῶν Φαλαγγιστῶν καὶ τῶν βαθμοφόρων ὁμιλήσαν ὁ Περιφ. Διοικητὴς. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁμιλίας ἐπηκολούθησε διάσκεψις κατὰ τὴν ὁποίαν συνεζητήθησαν διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα τὴν διοργάνωσιν καὶ τὰς ἐργασίας τοῦ Σχηματισμοῦ Ἀγ. Νικολάου τῆς Ε.Ο.Ν. Τὴν μεσημβρίαν ἐδόθη γεῦμα πρὸς τιμὴν τῶν βαθμοφόρων τοῦ Σχηματισμοῦ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης). — Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν 5ην Φεβρουαρίου ὁμάς βαθμοφόρων ἀρρένων καὶ θηλέων ἐξέδραμε μετὰ τῆς ὑποδιοικητρίας εἰς Καστέλλι Πεδιάδος. Οἱ ἐκδρομεῖς κατηυθύνθησαν εἰς τὸ ἐκεῖ Γυμνάσιον, ἐνθα ὁμιλήσαν ὁ Διευθυντὴς τοῦ Α' Ἐπιτελικοῦ Γραφείου περὶ τῶν κατευθύνσεων τῆς Ε.Ο.Ν. καὶ τῶν σκοπῶν τῆς 4ης Αὐγούστου. Τὴν ὁμιλίαν παρηκολούθησαν ἅπαντες οἱ Φαλαγγίται καὶ αἱ Φαλαγγιστάς ὡς καὶ οἱ πλείστοι τῶν κατοίκων.

Πρὸς τιμὴν τῶν ἐκδρομῶν τὴν μεσημβρίαν παρετέθη γεῦμα ὑπὸ τῆς Κοινότητος, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν, ἐκτός τῶν βαθμοφόρων Φαλαγγιστῶν καὶ Φαλαγγιστῶν, καὶ ἅπαντες αἱ τοπικαὶ ἀρχαὶ καὶ οἱ ἐπίσημοι.

ΚΑΣΤΟΡΙΑ. — Αἱ λόγῳ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Ν. Ἑτοὺς διακοπεῖσαι ἐργασίαι τῶν Σχηματισμῶν τῆς ὑποδιοικήσεως Καστορίας ἐπανελήθησαν μετὰ νέου ζήλου καὶ θερμῆς.

Πρὸ ἡμερῶν ὁμιλήσαν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας βαθμοφόρους τῆς ὑποδιοικήσεως με θέμα «Τὸ Νέον Κράτος καὶ αἱ ὑποχρεώσεις τῶν νέων πρὸς αὐτό». Ἐπίσης ἐπανελήθησαν τακτικῶς τὰ μαθήματα ἀεραμνῆς.

ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΑ. — Τὴν Κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἐγένετο ἡ ἐναρξίς τοῦ ἐπανασυσταθέντος Κέντρου Ἐκπαιδεύσεως βαθμοφόρων τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Θεσπρωτίας.

Κατὰ τὴν ἐναρξιν ὁμιλήσαν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας διάφοροι βαθμοφόροι τῆς Διοικήσεως, ἀνεπτύχθη δὲ τὸ πρόγραμμα ἐργασιῶν τοῦ ὁὐλαμοῦ βαθμοφόρων, τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη ὑπὸ τοῦ Περιφερειακοῦ Διοικητοῦ.

Συνεστήθη παρὰ τῇ Περιφ. Διοικήσει Γραφεῖον Προνόιας, τὸ ὁποῖον ἤρξατο λειτουργοῦν μὲ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

ΔΡΑΜΑ. — Κατὰ τὴν 22αν παρελθόντος μηνὸς ἐδόθη εἰς τὸ Κινηματοθέατρον «Διονύσια» θεατρικὴ παράστασις ὑπὸ τοῦ Τομέως Προσωπότητος με ἔργον «Ἡ ἐπιστροφή τοῦ ἀσώτου». Τὴν παράστασιν παρηκολούθησαν ὁ Νομάρχης καὶ Γενικὸς Ἐπόπτης τῆς Ε.Ο.Ν., ὁ Δήμαρχος Δράμας καὶ ἅπαντες οἱ ἀνώτεροι βαθμοφόροι τῆς Ὄργανώσεως, ὡς ἐπίσης καὶ πλείστοι ἐπίσημοι.

Ἐξακολουθοῦν τακτικῶς αἱ συγκεντρώσεις τῶν Φαλαγγιστῶν. Κατὰ τὴν τελευταίαν συγκέντρωσιν ὁ Περιφ. Διοικητὴς τοῦ τμήματος ὁμιλήσαν πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας, διαβιβᾶσας πρὸς αὐτοὺς τοὺς ἐγκαρδίους χαιρετισμοὺς τοῦ Ἀρχηγοῦ, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συγκληθείσης Α' διασκέψεως τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ Διοικητριῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος καὶ ἀναπτύξας τὸν τρόπον ἐργασιῶν τῶν τμημάτων, συμφώνως πρὸς τὰ πορίσματα τῆς διασκέψεως.

ΜΕΣΣΟΛΟΓΙΟΝ. — Ὁ Διοικητὴς τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως Αἰτωλοκαρνατίας, ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν ἐκ τῆς Α' Διασκέψεως τῶν Περιφερειακῶν Διοικητῶν καὶ

Διοικητριῶν τῆς Ε.Ο.Ν. Ἑλλάδος, ἐξῆλθεν εἰς περιοδείαν πρὸς ἐπιθεώρησιν τῶν Σχηματισμῶν καὶ τμημάτων τῆς Περιφ. Διοικήσεως.

Ἐκ τῆς ἐπιθεωρήσεως ὁ Περιφ. Διοικητὴς διεπίστωσεν ὅτι ἡ κίνησις εἰς ἅπαντα τὰ τμήματα καὶ τοὺς Σχηματισμοὺς εἶναι λίαν ἱκανοποιητικὴ.

Τακτικῶς γίνονται διάφοροι μορφωτικαὶ διαλέξεις, τὰς ὁποίας μετὰ προθυμίας παρακολουθοῦν οἱ Φαλαγγίται.

Αἱ προσπάθειαι τῆς Διευθύνσεως Ψυχολογίας ἔδωσαν μέχρι σήμερον λίαν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν σωματικὴν ἀγωγὴν καταβάλλονται ἀνάλογοι προσπάθειαι. Οἱ Φαλαγγίται ἀσκοῦνται τακτικῶς μὲ σποηδικὴν γυμναστικὴν. Παραλλήλως δὲ παρακολουθοῦν καὶ διδασκαλίαν στρατιωτικῶν ἀσκήσεων.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας θεωρία περὶ χαιρετισμοῦ, παρουσιάσεων, προσαγορεύσεως, ὡς καὶ περὶ τοῦ τρόπου τοῦ ἀναφύρεσθαι.

Ἀπαντα τὰ τμήματα τῆς Περιφερειακῆς Διοικήσεως ἐκκλησιάζονται τακτικῶς καθ' ἑκάστην Κυριακὴν.

Τὰ μαθήματα τῶν ὁὐλαμῶν βαθμοφόρων συνεχίζονται κανονικῶς, μετὰ προθυμίας δὲ παρακολουθοῦν αὐτὰ οἱ Φαλαγγίται.

Οἱ Φαλαγγίται τοῦ τμήματος Κατοχῆς προέβησαν εἰς τὴν δενδροφυτεύσιν τῆς πλατείας τῆς Κοινότητος.

Ἐπίσης ἅπαντα τὰ τμήματα τῆς Διοικήσεως συμμετέχουν εἰς ἔργα κοινωφελῆ.

Ἀθρόα συνεχίζεται ἡ ἐγγραφή νέων Φαλαγγιστῶν καὶ Σκαπανεῶν εἰς τὰ τμήματα τῆς Περιφ. Διοικήσεως.

ΠΥΡΓΟΣ. — Ἀπαντα τὰ τμήματα τῶν ὑποδιοικήσεων παρέστησαν ἐν σώματι κατὰ τὴν τελεσθεῖσαν δοξολογίαν εἰς τοὺς κατὰ τόπους ἱερούς ναοὺς ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τοῦ Ἀρχηγοῦ μας.

Εἰς τὴν Αἴθουσαν τῶν Τελετῶν τοῦ Γυμνασίου Ἀρρένων Πύργου τὸ ἀπόγευμα τῆς 7ης Ἰανουαρίου ἐγένετο πανηγυρικὸς ἑορτασμός ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τοῦ Ἀρχηγοῦ.

Ἐνώπιον πυκνοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου, τῶν βαθμοφόρων τῆς Ὄργανώσεως καὶ ἀπάσης τῆς δυνάμεως τῶν ὑποδιοικήσεων, ὁμιλήσαν ἐν μέσῳ θυελλωδῶν καὶ ἐνθουσιωδῶν ἐκδηλώσεων ὁ βοηθὸς τοῦ Γενικοῦ Ἐπόπτου περὶ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἑορταζομένου Ἀρχηγοῦ καὶ τοῦ μεγάλου ἀναδημιουργικοῦ τοῦ ἔργου. Παρόμοιος ἑορτασμός ἐγένετο εἰς ἅπαντας τοὺς Σχηματισμοὺς καὶ τὰ τμήματα τῶν Περιφερειακῶν Διοικήσεων Ἀρρένων καὶ Θηλέων. Ἐπ' εὐκαιρίᾳ ἡ ὑποδιοικητὶς Θηλέων ἀπέστειλεν ὡς δῶρον εἰς τὸν ἑορταζόμενον Ἀρχηγὸν ἔμβλημα τῆς Ε.Ο.Ν. κατασκευασθὲν ἀπὸ Φαλαγγιστάς, ἔργον λεπτότητος ξυλογλυπτικῆς τέχνης.

Κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἰδρυθῇ νέον τμήμα Θηλέων ἐν Πελοπίᾳ, ἀνήκον εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὑποδιοικήσεως Πύργου. Τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ μίας ὁμάδος Φαλαγγιστῶν καὶ ἐνὸς λόχου Σκαπανιστῶν. Αἱ συγκεντρώσεις γίνονται τακτικῶς, τμήματα δὲ τῶν Τετραρχιῶν Πύργου καὶ Ἀμαλιάδος ἡσκήθησαν συμφώνως τῷ προγράμματι. Ὡσαύτως ἐγένοντο ὁμιλίαι πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Φαλαγγιστάς τῶν τμημάτων. Τμήματα τῆς Τετραρχίας Πύργου ἐξέδραμον εἰς ἡμερησίαν ἐκδρομὴν εἰς τὸ χωρίον Λαμπέτιον, ἐνθα διήλθον ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ἐπίσης τμήματα τῆς Τετραρχίας Θηλέων Ἀμαλιάδος παρηκολούθησαν συναυλίαν μανδολινάτας, ἥτις ἐδόθη εἰς τὸ κινηματοθέατρον «Πάνθεον». Τὴν μανδολινάταν συνεκρότησαν μαθηταὶ τοῦ Δημοτ. Σχολείου Ἀνδραβίδας.

Πρὸς τὰ μέλη τῆς Τετραρχίας Πύργου ἐγένετο ὁμιλία «περὶ χαιρετισμοῦ καὶ διακριτικῶν τῶν βαθμοφόρων».

Τὴν Κυριακὴν τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος τμήμα Φαλαγγιστῶν καὶ Σκαπανιστῶν μετέβη μετὰ τῶν Λοχιτῶν καὶ τῆς ὑποδιοικητρίας εἰς Πελοπίον, ἐνθα παρηκολούθησε τὴν ἐορτὴν τοῦ Γυμνασίου ἥτις ἐδόθη ὑπὲρ τῆς Ε.Ο.Ν.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΣ.
"Απαντά τα δελτία κινήσεως τα αποστέλλόμενα
εις το Γραφείον Τύπου της Κεντρικής Διοική-
σεως δημοσιεύονται τακτικώς εις την «Νεο-
λαϊκάν». Η περιγραφή των συνόρων, αποτε-
λούσα χωριστήν της κινήσεως ύλην, εδόθη πρὸς
δημοσίευσιν. Παρακαλούμεν ὅπως διευθύνετε
τοῦ λοιποῦ τὰ δελτία κινήσεως εις τὸ «Γρα-
φείον Τύπου Κεντρικῆς Διοικήσεως Ε. Ο. Ν.»,
Καραγεώργη Σεργίου 4, συμφώνως πρὸς τὴν
ἐκδοθεῖσαν τελευταία ἐγκύκλιον.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ. Δυ-
στυχῶς δὲν εἶναι δυνατόν νὰ δημοσιευθῇ
εἰς τὸ περιοδικὸν «Νεολαϊκόν».

(Γραφ. Τύπου Κεντρ. Δ.)σεως)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΚΟΥΝΑΒΗΝ. Πύργον. Σὰς
εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰ καλὰ σας λόγια.
Εἰμεθα βέβαιοι, ὅτι εἰσθε ὑπερήφανος διότι εἰ-
σθε πρωτόπορος εἰς τὴν ἰδέαν τῆς 4ης Αὐγού-
στου. — ΙΩΑΝΝΗΝ ΚΑΤΣΟΥΦΗΝ. Δὲν μὰς
ἐνδιαφέρει πρὸς τὸ παρὸν ἡ βιογραφία σας.
ἔστω καὶ ἂν ἡ γέννησίς σας ἔφερε στὸν κόσμον
τὴν καταστροφήν. Φροντίσατε μόνον, ἀγαπητέ
φίλε, τώρα πού εἰσθε νέος ἀκόμη, νὰ δημιουρ-
γήσετε κάτι, ὥστε ἡ βιογραφία σας, ὡς προ-
σώπου, νὰ ἔχῃ κάποιο ἐνδιαφέρον. — ΜΗΝΑΝ
ΜΑΤΣΑΚΗΝ. Μὴ βιάζεσθε. Σὰς δεῖξαμε μὲ
τὴν προσωπικὴν μας συνάντησιν πόση ἐκτίμησι
ἔχομε στὸ ταλέντο σας. Κυκλάδεα κλπ. πα-
ρεδόθησαν εἰς τὸν ἀρμόδιον συντάκτην. — ΑΝ-
ΔΡΕΑΝ ΣΥΔΟΠΟΥΛΟΝ. Βαλὺρα Μεσσηνίας.
Μὰς γράφετε εἰς τὴν ὥραιάν σας ἐπιστολήν:
«Εἰς τὸ ἐγερτήριο σάλπισμα τῆς 4ης Αὐγού-
στου 1936, τὸ ὅποιον ἀντήχησεν εἰς τὰς ψυ-
χὰς ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ὅλοι μας, καὶ δὴ ἡ
Ἑλληνικὴ Νεολαία, ἐτάχθημεν εἰς τὸ πλευρὸν
τοῦ τρανοῦ Ἑθνηγέτου Ἰωάννου Μεταξά, διὰ
τὰς δεξιῶμεν εἰς τὸν κόσμον διὰ τὰ τρία μεγάλα
ἰδιαιτέα: Πίσις, Πατρίς, Οἰκογένεια, ἐπὶ τῶν
ὁποίων ἐσπερώθη ἡ Ἑλλάς, δὲν ἐσθυσαν εἰς
τὰς καρδίας ὅλων τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ ἐξανγι-
ναν καὶ πάλιν τὰ σύμβολα καὶ οἱ ὁδηγοὶ τῶν
Ἑλλήνων». — ΔΗΜ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΗΝ καὶ
ΧΑΡ. ΤΣΑΡΟΥΧΗΝ. Πύργον Ἠλείας. Θὰ
δημοσιεύσῃ μερικὰ ἀπὸ τὰς ἀσκήσεις πού
μὰς ἐστεῖλατε. Εἶναι πολὺ καλὰ. — Δ. Ι. ΚΑ-
ΝΕΛΟΠΟΥΛΟΝ. Τὸ σταυρολεξὸν σας καλὸ καὶ
θὰ δημοσιευθῇ. — Ε. Ν. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΝ. Ἐ-
λὴφθ τὸ ποιήμα σας. Εὐχαριστοῦμεν. Θὰ
δοθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν. — ΛΕΩΝΙΔΑΝ ΓΚΟ-
ΦΑΝ. Αἴγιον. Τί εἶναι αὐτὰ; Ἐμεῖς ἀπαντᾷμε
σὲ ὅλους. Πῶς δὲν θ' ἀπαντούσαμε σὲ σὰς;
Παρακολουθεῖτε λοιπὸν τὴν ἀλληλογραφίαν καὶ
θὰ πεισθῇτε πὺς ἔχετε ἀδικο. Ἀς εἶναι. Τὸ
ζήτημα τῆς διεκπεραιώσεως, λόγῳ τῆς ἀθρόας
ἐγγραφῆς συνδρομητῶν, δὲν εἶχε ρυθμισθῇ, ἤδη
δὲ ἐυρίσκειται ὑπὸ ρύθμισιν, ὥστε νὰ παίρνετε
τὸ ταχύτερον τὸ φύλλον σας. Διὰ τὰ λοιπὰ
ἐδόθη ἐντολή εἰς τὴν ἀρμόδιαν ὑπηρεσίαν πρὸς
ἐξυπηρέτησιν σας. — ΘΕΟΔΟΣΙΟΝ ΑΝΑΓΝΩ-
ΣΤΟΠΟΥΛΟΝ, Τροιζηνίαν. Μὰς ἐκφορᾶτε τὴν
ἀφοσίωσιν σας πρὸς τὸν Μεγάλον μας Ἀρχι-
γόν. Μπράβο! Δείχνετε πὺς εἰσθε νέος μὲ ζωὴν.
Τὰ ποιήματά σας παρεδόθησαν εἰς ἐπιτροπὴν.
— Ι. ΚΑΤΣΑΡΟΝ. Ἀπεστάλη τὸ ποιήμα σας
εἰς ἐπιτροπὴν. — ΑΝΑΣΤ. Β. ΔΑΛΑΜΑΓΚΑΝ.
Σὰς εὐχαριστοῦμεν πολὺ διὰ τὰ καλὰ σας λό-
για. Τὸ ποιήμα σας δὲν εἶναι καλὸ· ἀλλὰ ἐάν
λάβῃ κανεὶς ὑπ' ὄψιν τὴν γραμματικὴν σας
μόρφωσιν θὰ βρῇ ὅτι ἔχετε ταλέντο. — Φ. ΜΗ-
ΤΡΑΚΟΝ, Γουμ. Μετῆλα. Ἐλὴφθ. Θὰ δοθῇ
πρὸς κρίσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. — ΑΛ. ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΥΛΟΝ. Ἐλὴφθ. Παρεδόθη εἰς ἐπι-
τροπὴν. — ΧΑΡ. ΣΤΑΘΑΚΗΝ. Εὐχαριστοῦ-
μεν. Θὰ δημοσιευθῇ. — ΖΑΧΑΡΙΑΝ ΒΕΛΟΥ-
ΔΗΝ, Φαλαγγίτην. Ἐστάλη εἰς τὴν ἐπιτρο-
πὴν. — ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΗΜΑΡΑΚΗΝ, Φαλαγ-
γίτην. Ἐλὴφθ τὸ ποιήμα σας πού εἶναι ἐμ-
πνευσμένον ἀπὸ τὸν πατριωτισμὸν σας. Ἐστάλη
εἰς ἐπιτροπὴν. — ΚΩΝΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΝ.
Ἄνω Βιάννου Κρήτης. Εὐχαριστοῦμεν θερ-
μῶς. Ἐδόθη εἰς τὴν ἐπιτροπὴν πρὸς κρίσιν. —
ΚΩΣΤΑΝ ΣΑΚΑΒΕΛΛΗΝ, Φαλαγγίτην. Ἐ-
χετε ἕνα προσόν: Ὅτι ἀντιλαμβάνεσθε ὅτι τὸ
ποιήμα σας εἶναι ἀτεχνόν. Γιατὶ πραγματικὰ δὲν
εἶναι καλόν!... Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι θὰ μπορέ-
σετε νὰ βρῆτε τὸ καλότερον. — Σ. ΑΘΑΝΑ-
ΣΙΑΔΗΝ, Φιλιατρὰ Μεσσηνίας. Πολὺ καλὸ τὸ
ποιήμα σας. Εὐχαριστοῦμεν. — ΝΑΚΟΝ Κ.
Ἐνδιαφέροντα τὰ ἀνέκδοτά σας. Ἀλλὰ γιὰ
λόγους πού δὲν μποροῦμε νὰ σὰς ποῦμε, δὲν
γνωρίζομεν ἂν θὰ δημοσιευθῶν ὅλα! — ΑΛ.
Σ. ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΝ. Εὐχαριστοῦμεν. — ΠΑΥ-
ΛΟΝ ΓΙΑΝΝΑΔΗΝ. Ἐλὴφθ ἡ ἐπιστολή σας.
Μὰς γράφετε: «Θὰ θυσιάσωμεν ὅλας τὰς μι-
κρὰς μὰς δυνάμεις ὑπὸ τὰς διαταγὰς τῶν ἀρ-
χιγῶν μας γιὰ τὴν δημιουργίαν μιᾶς νέας Ἑλ-
λάδος, γιὰ νὰ πάμε ἐμπρὸς, πάντοτε ἐμπρὸς,
μὲ τὸν Μεγάλον Βασιλῆά μας καὶ τὸν Ἑθνικὸν
Κυβερνήτη μας». — ΠΑΥΛΟΝ Γ. ΜΠΟΥΖΑ-
ΝΗΝ, κατὰδικον. Τὰ λόγια σας μὰς συγκι-
νοῦν. Μὰς γράφετε μεταξύ ἄλλων: «Ἦδη μο-
ναδικὸς μου πόθος εἶναι νὰ ἰδῶ νὰ ἀνατελῇ
ἡ εὐτυχὴς ἐκείνη ἡμέρα καθ' ἣν ἐλευθερὸς πο-
λίτης πλέον, μὲ τὰ ἐθνικὰ συναισθήματα τοῦ
Ἑλλήνος πολίτου, θὰ γίνω καὶ ἐγὼ ἕνας ἀπὸ
τούς πιστοὺς ὑπηρετὰς τῆς ὕψλης ἰδέας τῆς
ἀναδιώσεως τῶν ἐθνικῶν ἰδεῶν τοῦ Νέου Κρά-
τους μας καὶ νὰ ζήσω ὑπὸ τὴν σημαίαν καὶ
τὴν προστασίαν τοῦ μεγάλου μας πατέρα...
Ἐμπρός, λοιπόν! Ὅπως μὰς γράφετε, ἐπαι-
σατε εἰς στιγμὰς παραφροσύνης καὶ ἐρρίφθητε
εἰς φυλακὰς. Φροντίσατε ὅπως, πραγματικὰ,
ἐξεργασθῶμεν τὸν φυλακῶν καταστῆτε μέλος τῆς
Κοινωνίας χρήσιμον καὶ πολίτης χρηστός. Τότε
ὅλα θὰ λησιμωθῶν. Ἡ εὐκρινὴς μετάνοια
εἶναι τὸ μεγαλύτερον κατόρθωμα ἑνὸς ἀνθρώ-
που. — ΝΙΚΟΛ. Σ. ΚΑΤΣΟΥΛΟΝ, Λεωνί-
διον. Θὰ σὰς σταλῇ. — ΚΩΣΤΑΝ ΠΑΠΑΘΕΟ-
ΔΟΣΙΟΥ, Φιλιατρὰ. Πολὺ ὥραία ἡ ἐπιστολή
σας. Διαλαλήτε παντοῦ τὴν πίστιν σας πρὸς τὴν
Α. Μ. τὸν Βασιλέα καὶ τὸν Ἀρχηγόν. — ΜΑ-
ΡΙΚΑ ΔΡΑΓΙΝΑ. Ἐλὴφθσαν τὰ ποιήματά
σας, τὰ ὁποῖα καὶ παρεδόθησαν πρὸς κρίσιν
εἰς τὴν ἐπιτροπὴν. — ΔΗΜ. ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΝ.
Θεσσαλονίκη. Θὰ δημοσιευθῶν μερικὰ ἀπὸ
τὰς ἀσκήσεις σας. — ΠΑΝ. Θ. ΠΕΦΑΝΗΝ.
Ὁμαδάρχην Νεοσύνης Καλαμών. Ἐγκρίνεται
τὸ παιχνίδι πού μὰς ἐστεῖλατε. — Δ. ΣΙ-
ΣΚΟΝ. Σὰς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν βεβαίω-
σιν. — Θ. Ν. ΣΚΑΝΔΑΜΗΝ. Ἐλαβον σει-
ρὰν δημοσιεύσεως αἱ ὥραϊά σας ἀσκήσεις.
— ΝΕΟΦΥΤΟΝ Κ. ΝΕΟΦΥΤΟΥ, Ἱεροδιδασκα-
λεῖον Βελλὰς. Τὰ στιχογραφήματά σας παρεδό-
θησαν εἰς τὸν ἀρμόδιον συντάκτην, ὅστις θὰ
σὰς ἀπαντήσῃ δι' ἐπιστολῆς. — Ν. ΧΑΪΡΕ-
ΤΑΝ, Μυτιλήνη. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ
σας λόγια. Εἰμεθα ὑπερήφανοι πού κατορθώ-
νομε μὲ τὴν ἐμπνευσί τοῦ Ἀρχηγοῦ μας νὰ
σὰς εἰμεθα καθοδηγηταὶ στὸ πέρασμα τῆς
δυσκόλου καμπῆς τῆς ζωῆς σας. Διὰ τὰ σταυ-
ρόλεξα θὰ πάρετε ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς ἰδιαί-
τερη ἀπάντησιν. — ΝΙΚΟΝ ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΟΝ,
Πειραιᾶ. Ἡ «Εὐχὴ τῆς μητέρας» παρεδόθη
πρὸς κρίσιν. — Φ. ΣΚΛΗΡΟΝ. Καὶ τὰ δικὰ
σας ποιήματα παρεπέμφθησαν πρὸς κρίσιν. —
Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΝ. Καὶ ἡ δική σας νο-
θέλλα. — ΔΗΜ. ΚΑΡΥΟΤΟΓΛΟΥ. Καὶ τὸ ποι-
ήμα σας τὸ χαριζόμενον τῇ Νεολαίᾳ ἐστάλη
πρὸς κρίσιν. — ΔΗΜ. ΑΝ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ,
Ἅγιον Κηρύκον. Μὰς γράφετε ἀνάμεσα στὰ
ἄλλα, πού ἀπευθύνονται ἀσφαλῶς στὸν Ἀρ-
χιγόν: «Μὰς πᾶρε μᾶς ἀπὸ τὸν βρωμερὸ
βούρκο καὶ σὺν καλῷ Πατέρει μὰς εἰδείξτε τὸ
στράτι πού θὰ τραβήξωμε γιὰ νὰ βροῦμε ἀπὸ
τούς βάλτους. Μὰς ἐμπνευσεν μὴ νύχτα, μὴ
αὐτοσυγκινητικὴ νύχτα, καὶ μὰς κάλεσεν κοντὰ
σοῦ. Ἐσὺ μὰς δίδαξες ὅτι εἰμεθα Ἕλληνες
καὶ διὰ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν ἀσφάλειαν. Καὶ σ'
ἀκούσαμε». Μπράβο. Ἐτοί θέλομε σήμερα τὰ
νέα παιδιά. Μ' αὐτὲς τίς ἀρχές! Τώρα τὸ «Θύ-
μις» δὲν εἶναι καθόλου καλόν!... — ΓΕΩΡ-
ΓΙΟΝ ΚΑΥΟΧΕΙΛΗΝ. Ἡ συνεισφορά σας πα-
ρεδόθη πρὸς κρίσιν. — ΓΟΥΛΑΝ ΖΙΩΓΑΝ. Ὁ-
πως σὰς ἐξαναγράψαμε, ἡ ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὰ
ποιήματά σας καὶ θὰ δημοσιευθῶν. Εἶναι θαυ-
μάσιοι οἱ στίχοι σας. Ἐσθε, καίτοι νέος ἀ-
κόμη, πολὺ καλὸς ποιητής. — ΜΗΝΑΝ ΜΑΤ-
ΣΑΚΗΝ. Τὸ ποιήμα σας «Ὁρφάνεια» καλόν.
Θὰ δημοσιευθῇ. Ἐξακολουθεῖτε νὰ γράφετε.
Θὰ ἐξελιχθῇ σὲ λογοτέχνη. — ΓΕΩΡΓΙΟΝ
ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗΝ. Καὶ τὸ δικόν σας. — Δ. Ι.
ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΝ. Καὶ ἡ ἀκροστιχὴς σας.
Ἀλλὰ ἀποφεύγετε αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὰ ποιή-
ματά. Δὲν ἔχουν πέρασι πιά. — ΣΠΥΡ ΚΑΡ-
ΠΟΥΖΗΝ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἔκρινε τὸ κομμάτι σας
«Μὲ τὸς τρελλοὺς» πολὺ καλόν! Ἀλλὰ δὲν θὰ
τὸ δημοσιεύσῃ. Ὁ νέος πρέπει νὰ γελᾷ. Πάν-
τα νὰ γελᾷ. Καὶ στὴ δυστυχία ἀκόμη. Ἀλλὰ
ἀποφεύγομε τὴν δημοσίευσιν. Εἶναι σκληρὸ ὁ-
πως ἔχει. — Σ. Γ. ΜΠΕΗΝ. Δὲν ἐκρίθη δημο-
σιεύσιμο τὸ «Πατρίς». Δὲν εἶναι ἀσχημὸν. Ἀλλὰ
πολὺ τετριμμένον ὡς διατύπωσις. Ἡ ἐπιτροπὴ
ἔχει τὴ γνώμην ὅτι θὰ μποροῦσατε νὰ γράφετε
πολὺ καλλίτερα πράγματα. Φθάνει νὰ μὴ παίρ-
νετε πολὺ πομπώδεις ἐκφράσεις. Λές πολλὰς λέ-
ξεις χωρὶς νὰ λές ὅτι θὰ ἔπρεπε. Ἐνας νέος
σάν καὶ σὰς θὰ μπορούσε νὰ πῇ τοῦ κόσμου τὰ
ὥραϊα πράγματα γιὰ τὴ Νεολαίαν. — ΑΝΤΙΓΟ-
ΝΗΝ ΧΑΡΟΚΟΠΟΥ. Καὶ σὲς ἔχετε ταλέντο.
Ἀλλὰ ὁ ὕμνος σας στὴ Σημαία δὲν θὰ δημο-
σιευθῇ γιατί καὶ σὲς παίρνετε πολὺ πομπώ-
δεις ἐκφράσεις. Ἐκφρασθῆτε μὲ περισσότερη
ἀνεσί. Στεῖλετε μὰς κάτι νέο. Καὶ προσοχή!
Μὴ μεταχειρίζεσθε κοινοτυπίας. Προσπαθεῖτε
νὰ γράφετε κάτι, πού νὰ εἶναι ἀπόλυτα δικόν
σας, ὅχι φράσεις χλιοειπωμένες σὲ παρόμοιες
περιστάσεις. — Φ. ΜΗΤΡΑΚΟΝ. Καὶ τὸ δικόν
σας ποιήμα δὲν εἶναι ἀπόλυτως καλόν! Αὐτὴ ἡ
κλήξ ἀπὸ τὸ Ἑθνικὸ Ὁδεῖον καὶ ἡ «ὕψηλὴ
ἰδέα πού βρίσκεται σὲ ἀπόμακρον σημεῖον» πρέ-
πει νὰ διορθωθῶν. Δὲν εἶναι σωστὲς ἐκφράσεις.

ΟΙ ΣΑΡΑΚΑΤΣΑΝΑΙΟΙ

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελίδος 591)

νοτίου Πελοποννήσου καὶ τὰ περνοῦν
καὶ εἰς τὸ νησί τοῦ Πόρου, ἔχουν πολ-
λὴν ὁμοιότητα μὲ τοὺς Σαρακατσά-
νους. Ἰσως παλαιότερα νὰ ἦσαν καὶ
αὐτοὶ Σαρακατσάνοι καὶ σιγὰ σιγὰ
ἐγκατεστάθησαν ἡμιμονίμως στὸ Βαλ-
τετι καὶ ἔχτισαν σπίτια.

Ἀλλὰ καὶ ἕνα μέγιστο μέρος τῶν
ὄρειων πληθυσμῶν τῆς Ἑλλάδος,
πού ζοῦν ἀπὸ τὴν προβατοτροφία καὶ
ἔχουν πατρίδα τὰ ὄρεϊα δροσερώτα-
τα χωριά καὶ τὸν χειμῶνα κατεβαί-
νουν καὶ στήνουν καλύβας ἢ σκηνάς
εἰς τοὺς κάμπους, φαίνεται πὺς πα-
λαιότερα ἦσαν νομάδες. Ὅσον, δη-
λαδή, Σαρακατσάνοι καὶ αὐτοὶ, σιγὰ
σιγὰ δὲ ἐγκατεστάθησαν εἰς σπίτια
καὶ ἔπαυσαν νὰ εἶναι ἀπολύτως νο-
μάδες. Τὸ ἴδιο δὲ γίνεται ὡς σήμε-
ρα. Οἱ Σαρακατσάνοι, ὁ ἕνας μὲ τὸν ἄλ-
λον, ἐγκαθίστανται κάπου μονίμως.
Γίνονται δημόται, κτίζουν σπίτια,
μορφώνουν τὰ παιδιά των καὶ παύ-
ουν σιγὰ-σιγὰ νὰ εἶναι Σαρακατσά-
νοι. Αὐτὸ δὲ φαίνεται ὅτι συνεχίζε-
ται ἀπὸ χιλιάδες χρόνια. Εἶναι σή-
μερα βεβαιωμένον ἱστορικῶς ὅτι οἱ
ἀρχαιοτέροι «Ἕλληνες κατήλθον ἐκ
βορρᾶ. Αὐτοὶ ἦσαν ποιμένες. Ὅσον
φυλὴ ὥραία, εὐφυής, ἀγαθὴ, ἡρωϊκὴ.
Ἐγιναν δὲ πολλὰ μετακινήσεις ἄλ-
λων πληθυσμῶν, πού εἶχαν πῶς πρὶν
ἐγκατασταθῇ μονίμως. Εἶναι πολὺ λο-
γικόν καὶ φυσικόν νὰ δεχθῶμεν ὅτι οἱ
Σαρακατσάνοι πού ζοῦν μὲ τὰ πρό-
βάτα, καὶ οἱ ὄρεινοι πληθυσμοὶ τῶν
Ἀγρᾶφων, τοῦ Λιδωρικίου καὶ ἄλ-
λων μερῶν πού ζοῦν κυρίως ἀπὸ τὰ
γίδια, εἶναι ὑπολείμματα τῶν ἀρ-
χαιοτάτων ἐκείνων ποιμένων Ἑλλή-
νων, πού ἦλθαν ἐκ βορρᾶ. Αὐτοὶ συ-
νεχίζουν τὴν ζωὴν τῶν προπατόρων
των, ὅπως τὴν εὖρον πρὶν ἀπὸ χιλιά-
δες χρόνια. Ἐπειδὴ δὲ τὰ πρόβάτα
τὸ καλοκαίρι θέλουν δροσιὰ καὶ
βουνὸ καὶ τὸν χειμῶνα ζέστη καὶ
κάμπο, οἱ πληθυσμοὶ πού ζοῦν ἀπὸ τὰ
πρόβάτα ἀναγκάζονται νὰ εἶναι νο-
μάδες. Ἀκολουθοῦν τὴν πορείαν τῶν
προβάτων, ἀπὸ τὸ βουνὸ στὸν κάμπο
καὶ ἀπὸ τὸν κάμπο στὸ βουνόν. Γιὰ νὰ
βρίσκουν δὲ βοσκάς, ἀναγκάζονται νὰ
κάνουν πορείας μὲ τὰ κοπάδια των
καὶ δέκα καὶ δεκαπέντε ἡμερῶν. Αὐ-
τὸ ἦτο ὁ τρόπος τῆς ζωῆς τῶν προ-
πατόρων μας ἀρχαιοτάτων Ἑλλήνων,
ποιν ἀπὸ μερ. κές χιλιάδες χρόνια.
Ὅσοι δὲ ἐμονιμοποίησαν τὴν διαμονήν
των καὶ ἠλλαζαν καὶ ἐπάγγελμα, ἔ-
παυσαν νὰ εἶναι νομάδες καὶ Σαρακα-
τσάνοι. Οἱ δὲ σημερινοὶ Σαρακατσά-
νοι συμπερινομεν ὅτι εἶναι οἱ ἀρ-
χαιοτάτοι ποιμένες Ἕλληνες, πού δὲν
ἐμονιμοποίησαν ἔως τώρα τὴν κατοί-
κίαν των. Εἶναι οἱ γνησιώτεροι, ἐπο-
μένως, ἀπόγονοι τῶν ἀρχαιοτάτων
Ἑλλήνων, δι' αὐτὸ δὲ καὶ ἡ γλῶσσα
των, ἂν καὶ εἶναι ἀγράμματοι, εἶναι
τόσον καθαρὰ ἑλληνικὴ.

Μεγάλην σημασίαν ἔχει ἡ ἔρευνα
καὶ ἡ μελέτη τῶν Σαρακατσάνων,
γιατὶ φωτίζουν πολλὰ σημεῖα τῆς
ἱστορίας μας. Ἀπὸ Σαρακατσάνους
κατήγετο καὶ ὁ ἑθνικός μας ἥρως
Καποδαντώνης, πού ὅλοι θὰ ξέρετε τὴν
ἱστορίαν του.

Κ. Φαλταίτης

Τύποις: «ΠΥΡΣΟΥ» Α. Ε.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

...

Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ προδεσμία • Ταμειευτήριο

Λειτουργεῖ συνεχῶς ἀπὸ τῆς 9ης π. μ. μέχρι τῆς 7ης μ. μ.

...

ΑΣΦΑΛΕΙΑ, ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΕΣ ΟΡΟΙ

...

ΠΡΟΣΩΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ: ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13 • ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ: ΣΤΟΑ ΣΠΥΡΟΜΗΛΙΟΥ
(ΜΕΓΑΡΟΝ Μ.Τ.Σ.) ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ & Σ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ

...

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ ΔΕΧΕΤΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ:
ΖΩΗΣ. ΠΥΡΟΣ. ΘΑΛΑΣΣΗΣ. ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ, ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΩΝ
ΥΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΜΦΕΡΩΤΕΡΟΥΣ ΟΡΟΥΣ

...

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ἀπὸ τὰ Γραφεῖα μας, ἢ ἀπὸ τὸν εἰς τὴν πόλιν σας Πρά-
κτορά μας, νὰ σὰς ἀναπτύξουν πάντα συνδυασμὸν ἀσφαλείας.

ΠΡΟΤΙΜΑΤΕ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ, ΟΠΕΡ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΖΕΙ ΤΑΧΕΩΣ ΚΑΙ
ΑΠ' ΕΥΘΕΙΑΣ ΠΑΣΑΝ ΖΗΜΙΑΝ ΣΑΣ.

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟ Μ. Τ. ΣΤΡΑΤΟΥ ἐξυπηρετεῖτε τὴν Ἑθνικὴν
Οἰκονομίαν καὶ τὰ ἴδιά σας συμφέροντα.

Κεντρικὰ Γραφεῖα: Ἀθῆναι, Κολοκοτρώνη 13 — Τηλ. 21-144, 29-331.

